

ஒக்டோபர் 2013

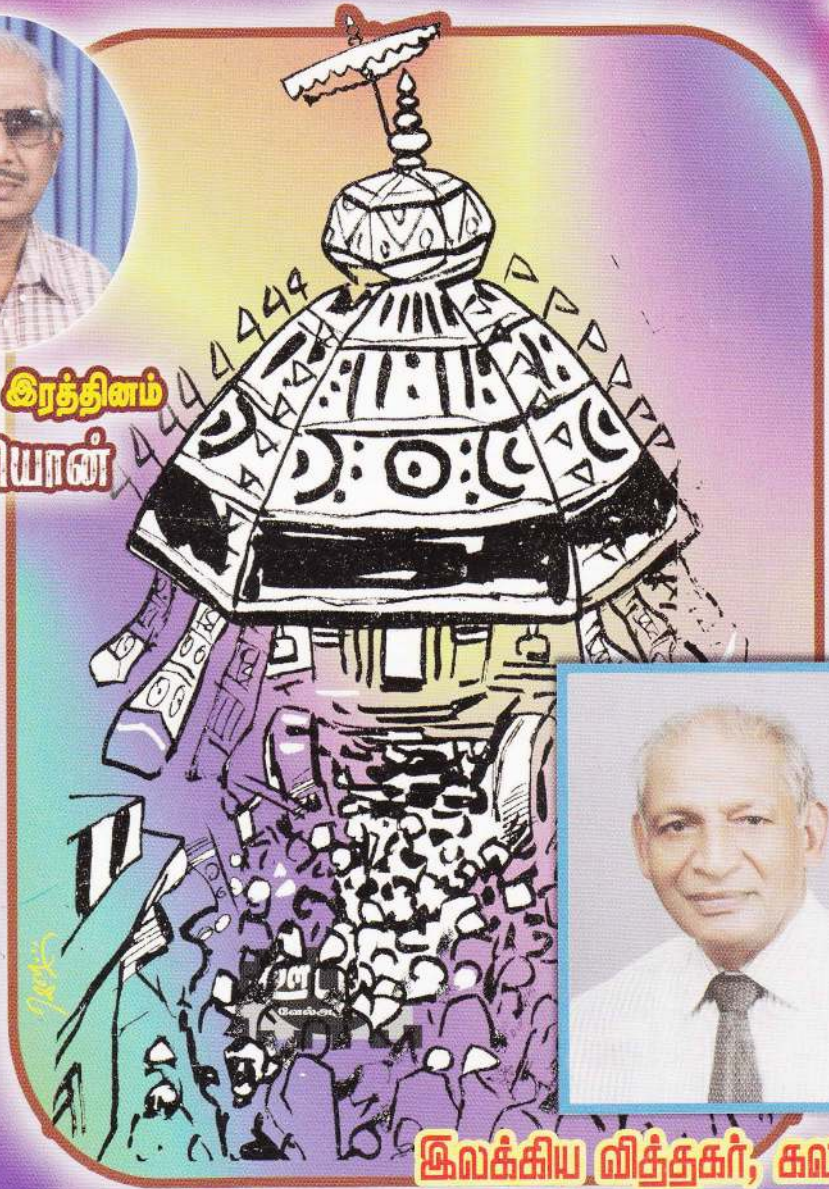
ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

161

சாஹித்திய இரத்தினம்
தெனியாள்

இலக்கிய வித்தகர், கலாபூஷணம்
ஜனனதா வெளிப்பு

விலை :
ரூபா 100/=

www.gnanam.info www.gnanam.lk

മൃഗാണി മൃഗം സൗകര്യകരം....

Nagalingams

Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

**CENTRAL ESSENCE
SUPPLIERS**

Suppliers to Confectioners & Bakers

**DEALERS IN ALL KINDS OF FOOD ESSENCES,
FOOD COLOURS, FOOD CHEMICALS,
CAKE INGREDIENTS ETC.**

76B, Kings Street, Kandy.
Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563

பகிர்தலின் மூலம்
விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்

ஒளி - 14

சுடர் - 05

இதழினுள்ளே ...

ஆசிரியர்

தி.ஞானசேகரன்

நிர்வாக ஆசிரியர்: ஞா. பாலச்சந்திரன்

இணை ஆசிரியர்

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர்

சிவா கௌதமன்

தொடர்புகளுக்கு

'ஞானம்' அலுவலகம்

3-B, 46ஆவது ஒழங்கை, கொழும்பு - 06, இலங்கை.

தொலைபேசி

0094 - 11 2586013, 0094 - 777 306506

0061 - 286778989 (Aus)

தொலைநகல்

0094 11 2362862

மின்னஞ்சல்

editor@gnanam.info

இணையத்தளம்

<http://www.gnanam.info>

<http://www.t.gnanasekaran.lk>

உள்நாட்டு சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா	1,000/=
ஆறு ஆண்டுச்சந்தா	: ரூபா	5,000/=
ஆயுள் சந்தா	: ரூபா	20,000/=
வெளிநாட்டு சந்தா	ஓராண்டு	
Australia(AUS\$)		50
Europe(•)		40
India(Indian Rs.)		1250
Malaysia (RM)		100
Canada(\$)		50
UK(£)		35
Singapore(S \$)		50
Other(US \$)		50

வெளிநாட்டு உள்நாட்டு

வங்கித் தொடர்புகள்

SwiftCode :- HBLILKXL

T.Gnanasekaran

Hatton National Bank, Wellawatha Branch

A/C No.009010344631

மனியோடர் மூலம் சந்தா அனுப்புபவர்கள் அதனை வெள்ளவத்தை தபாற் கந்தோரில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்புதல் வேண்டும்

- **கவிதைகள்**
 - எம். ஐ. எம். அப்துல் லத்தீப் 08
 - புலோலியூர் வேல்நந்தன் 15
 - கெகிறாவ ஸுலைஹா 16
 - மட்டுவில் ஞானக்குமாரன் 38
 - தனங்கிளப்பு வ. சின்னப்பா 40
- **கட்டுரைகள்**
 - ஜின்னாஹ் ஷாரிப்புத்தீன் 03
 - ஆசி. கந்தராஜா 09
 - அகலாங்கன் 24
- **சிறுகதைகள்**
 - ஆர்.எம். நௌஸாத் 06
 - வீ. என். சந்திரகாந்தி 41
- **விமர்சனம்**
 - சி. விமலன் 17
 - கே. எஸ். சிவகுமாரன் 34
- **பத்தி**
 - கே. விஜயன் 30
 - கே. ஜி. மகாதேவா 46
 - பேரா. துரை மனோகரன் 48
- **சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
 - கே. பொன்னுத்துரை 36
- **நூல் அறிமுகம்** 51
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 56
- **குறிப்புகள்**
 - என். செல்வராஜா 33
 - தமிழியல் விருது - 2013 37
 - உ. நிசார் 54

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வமைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

வடமாகாணத் தேர்தலும் தமிழினீ எதிர்காலமும்

உள்நாட்டிலும் உலகநாடுகள் பலவற்றிலும் பெரிதாக உற்றுநோக்கப்பட்ட வடமாகாணசபைத் தேர்தல் பல செய்திகளை அரசாங்கத்திற்கும் மக்களுக்கும் உணர்த்தியிருக்கிறது. தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பின் வெற்றி எதிர்பார்த்த ஒன்றுதான். ஆனால் தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பினரே எதிர்பார்த்திராத முறையில் வரலாற்றில் முதல்தடவையாக ஐந்தில்நான்கு பெரும்பான்மையுடன் தமிழ்த்தேசியக்கூட்டமைப்பின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்துக்கு மக்கள் அங்கீகாரம் வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

முப்பது வருடகாலம் யுத்தத்திற்கு முகம்கொடுத்து யுத்த இழப்புக்கள், வடுக்கள், துன்பங்கள், சுயமரியாதை இழப்புக்கள், அவதூறுகள் போன்றவற்றால் கலங்கி நின்ற மக்கள் தம்மை சுதாகரித்துக்கொண்டு எழுந்து தமிழ்க்கூட்டமைப்புக்கு வாக்களித்ததன் மூலம் தமது உள்ளக்கிடக்கைகளை உலகிற்குத் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

தேர்தல்கால யாழ்தேவி ரெயில், லக்ஷபானா மின்சாரம், 'காப்பெற்' தெருக்கள், தமிழ் எப். எம். வானொலி, அரச வேலை வாய்ப்புகள் போன்றவற்றால் அரசு மக்களைத் தம்பக்கம் இழுக்கமுயன்றதும், தேர்தல்கால இராணுவ அச்சுறுத்தல்களும் மக்களைத் தமது உறுதிப்பாட்டிலிருந்து மாற்ற முடியவில்லை.

யுத்ததில் வெற்றிபெற்ற அரசாங்கத்தால் மக்களின் மனதை வெற்றிகொள்ள முடியவில்லை. சுயகௌரவம் இல்லாத அபிவிருத்தியால் எவ்வித நன்மையும் இல்லை என்பதை மக்கள் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இலங்கை சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்பிருந்தே தமிழர்கள் தமது உரிமைகளுக்காகப் போராடிவந்துள்ளார்கள். ஒவ்வொரு போராட்ட வடிவமும் சர்வதேச சூழலுக்கு ஏற்பவும் எதிர்வினைகளுக்கு ஏற்பவும் மாறிவந்திருக்கின்றன. இந்தப் போராட்டங்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டபோதும் போராட்டத்துக்கான காரணங்கள் அப்படியேதான் இருக்கின்றன. தமிழ்மக்கள் அரசியல் ரீதியான போராட்டத்தை மீண்டும் தொடர்வதற்காக வடக்கு மாகாணத் தேர்தலைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி உலகிற்குத் தரப்பட்டுள்ளது.

'ஐக்கிய இலங்கைக்குள் சுயாட்சி' என்பது தமிழர் கூட்டணியின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தின் அடிப்படையான செய்தி. இணைந்திருத்தலுக்குள் தமக்கான சுயாட்சி பற்றிய விருப்பமும் தேவையுமே தமிழ் மக்களின் கோரிக்கையாகவுள்ளது.

கூட்டமைப்பு ஆட்சி அமைக்கும் பட்சத்தில் அவர்களின் முன்னால் அரசியல் உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னெடுக்கப்படவேண்டிய முக்கிய செயற்பாடுகள் உள்ளன.

அதேவேளை போரினால் வடக்கில் அழிந்துபோன தமிழ் அடையாளங்களையும் பாரம்பரியத்தையும் மீள்கட்டமைப்புச் செய்யவேண்டிய பெரும்பொறுப்பும் உள்ளது. வடமாகாணக் கல்வி பொருளாதாரம், கலாசாரம், பண்பாடு ஆகிய விடயங்களில் கவனஞ்செலுத்தி ஆக்கபூர்வமாகச் செயற்படவேண்டியும் உள்ளது.

அடுத்தது, வடக்கில் அத்து மீறிய குடியேற்றங்களை தடுப்பது. அப்போதுதான் வடக்கின் பாரம்பரிய இனசமநிலையைப்பேண முடியும். இல்லாவிட்டால் தமிழ் மக்களின் இனச்செறிவு திட்டமிட்டுக் குழப்பப்படும். மாகாண சபைகளின் அதிகாரங்களில் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்ற காணி மற்றும் பொலீஸ் அதிகாரங்களை மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பெற்றுக் கொள்வது முக்கியமானதாகும். அத்து மீறிய குடியேற்றங்களை இதன்மூலமே தடுக்க முடியும். இதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்வதும் முதன்மையானதாகும்.

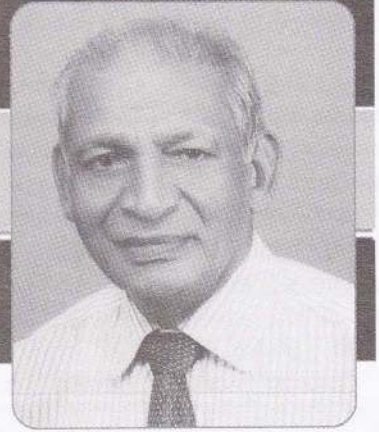
தற்போது உலகநாடுகள் பலவும் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு உரிமைகள் வழங்கப்படவேண்டும் என்பதில் அக்கறை காட்டத் தொடங்கியுள்ளன. இந்தப் பின்னணியில் தற்போது கிடைத்துள்ள அரிய சந்தர்ப்பத்தை தமிழ்க் கூட்டமைப்பினர் புத்திசாதுரியமான முறையில் பயன்படுத்துவதிலேயே தமிழ் மக்களின் எதிர்காலம் தங்கியுள்ளது.

“கிணக்கிய வித்தகர்”

“கலாபூஷணம்”

ஐனைதா ஷெரீப்

● - ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்

ஐனைதா ஷெரீப் எனும் புனைப் பெயரில் ஆக்க இலக்கியங்களைப் படைக்கும் கச்சி மொஹமட் மொஹமட் ஷெரீப் காத்தான்குடி இரண்டாம் குறிச்சியில் 1940ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 15ந் திகதி பிறந்தவர். பெற்றோர் ஈசாலெவ்வை கச்சி மொஹமட் மற்றும் யூசுப் லெப்பை கதிஜா உம்மா ஆகியோராவர்.

ஆரம்பக் கல்வியை தற்போது அல் நலார் வித்தியாலயமென பெயர் கொண்ட காத்தான்குடி முதலாம் குறிச்சிபாடசாலையில் கற்றார்.

காத்தான்குடி மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் தனது இரண்டாம் நிலைக் கல்வியைத் தொடர்ந்தார்.

1958 மார்ச் மாதத்தில் இவர் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார். 1958ன் இறுதியில் ஆசிரிய கலாசாலை பயிற்சிக்கான ஆட்சேர்ப்புப் பரீட்சையில் சித்தியெய்தி 1959ன் ஆரம்பத்தில் அட்டாளைச்சேனை ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெறுவதற்காக உள்ளக பயிலுநராக அனுமதிக்கப்பட்டார்.

அவ் வருட ஏப்ரல் மாதத்தில் பொது இலிகிதர் சேவைக்கான ஆட்சேர்ப்புப் பரீட்சையின் முடிவுகள் வெளியாகின. இதற்கமைய 1959ன் மே மாதத்தில் மட்டக்களப்புக் கச்சேரியில் கடமைகளைக் கையேற்றார்.

மட்டக்களப்பில் அப்போது இயங்கிய நாடகக் குழுவொன்றிலும் சேர்ந்து இவர் பல மேடை நாடகங்களில் நடித்துள்ளார். 1967ம் ஆண்டு ஐனைதாவுடனான இவரது

திருமணம் இடம் பெற்றது.

கற்பனை வளமுள்ள ஆக்க இலக்கிய கர்த்தா ஒருவன் தன்னுள் மறைந்திருப்பதை இவரால் இனம் காண முடிந்தது.

இதற்கமைய 'சந்தூக்கு' எனத் தலைப் பிட்ட நாடகமொன்றை எழுதி இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் நிகழ்ச்சிக்கு அனுப்பி வைத்தார். தனக்கொரு புனைப்பெயரைச் சூட்டிக்கொள்ள விரும்பி திருமணமான புதிதாகையால் மனைவியின் பெயரையும் சேர்த்து 'ஐனைதா ஷெரீப்' என வைத்துக்கொண்டார். நாடகம் அனுப்பப்பட்டு மூன்று அல்லது நான்கு வாரங்களுக்கிடையில் அது ஒலிபரப்பப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து சுமார் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒன்று என்ற ரீதியில் தொடர்ச்சியாக இவரது நாடகங்கள் முஸ்லிம் நிகழ்ச்சியில் ஒலிபரப்பப்பட்டன.

நாடகங்கள் மட்டுமல்லாது சிறுகதைகளையும் இவர் எழுதத் தொடங்கினார். தினகரன், வீரகேசரி, போன்ற பத்திரிகைகளில் இவரது கதைகள் அடிக்கடி வெளிவந்தன.

பொது இலிகிதர் சேவையில் இலங்கையில் முதற்றடவையாக நடைபெற்ற அதி உயர் வகுப்புக்கான பரீட்சையில் சித்தியடைந்து அம்பாரைக் கச்சேரியில் காரியாலய உதவி யாளராக பதவிநிலை உத்தியோகம் பெற்றார்.

தினகரன் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய அமரர் ஆர். சிவகுருநாதனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க 'சாணைக்கூறை' நவீனம் தினகரனில் தொடராக வெளிவந்தது.

சாணைக்கூறையைத் தொடர்ந்து 'மூன்றாம் முறை', 'சிதைவுகள்', 'சாட்சிகள் இல்லாத

சாமத்தில்...' ஆகியவை தொடர்கதை களாக தினகரனில் வெளிவந்தன.

'காட்டில் எறித்த நிலா', 'ஓவ்வாமுனைக் காந்தங்கள்', 'இது நம்ம சொத்து', 'ஒரு கிராமத்தின் துயில் கலைகிறது' ஆகிய நாவல்கள் சிறிலங்கா தேசிய நூலக சேவைகள் சபையின் அனுசரணையுடன் இவரால் எழுதி வெளியிடப்பட்டவையாகும்.

வானொலி முஸ்லிம் சேவையில் ஒலி பரப்பப்பட்ட நாடகங்களில் சிலவற்றைத் தொகுத்து இவர் வெளியிட்ட 'பொன்னாடை' நூல் 1990ம் ஆண்டு இலங்கை அரசின் சாகித்திய விருதினைப் பெற்றது.

இவரது 'ஜனநாயகர்கள்' நாவல் வட கிழக்கு மாகாண சபையின் சாகித்திய விருதினைப் பெற்றது.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் சுமார் நூறு வருடங்களுக்கு முன்னரான வாழ்க்கை முறைகள், கலாசாரங்கள், பண்பாடுகள் ஆகிய வற்றைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டு எழுதிய 'சின்ன மரைக்கார் பெரிய மரைக்கார்' நவீனம் இலங்கை தேசிய அரசினதும் மற்றும் வட கிழக்கு மாகாண சபையினதும் சாகித்திய விருதுகளைப் பெற்றது.

இலங்கை நிர்வாக சேவைக்கு உட்பட்ட பல அரசபணிகளில் இவர் கடமையாற்றினார். பிரிவு உதவி அரசாங்க அதிபர், மாவட்ட மேலதிய அரசாங்க அதிபர், திணைக்களப் பணிப்பாளர், அமைச்சுகளின் சிரேஸ்ட உதவிச் செயலாளர் போன்ற பல பதவிகளை வகித்துள்ளார். சில பதவிகளில் பணியாற்றும் போது தனது உத்தியோகபூர்வமான கடமைகளுக்கு மேலதிகமாக பொது மக்களின் பங்களிப்புகளுடன் சமூக முன்னேற்றத்துக்கான பல சேவைகளைப் புரிந்துள்ளார்.

அரச பணி வாழ்க்கையில் கிடைத்த சொந்த அனுபவங்களைக் அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்னாட்களில் 'ஒரு கிராமத்தின் துயில் கலைகிறது' என்ற நாவலை எழுதினார்.

அரச சேவையிலிருந்தும் ஓய்வுபெற்ற பின் மர்சூம் நூர்தீன் மஷூர் அவர்களை அமைச்சராகக் கொண்டு இயங்கிய வன்னி புனர்நிர்மான அமைச்சில் அவரது செயலாளராக பணியாற்றியுள்ளார்.

சுமார் இருபதுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளுக்கு உத்தியோக ரீதியாகவும், தனிப்பட்ட ரீதியாகவும் சென்றுள்ளார்.

சில நாடுகளுக்குச் சென்று திரும்பிய பின் அந் நாடுகளைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டு இவர் எழுதிய சிறுகதைகள் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன.

உயர் கல்வித் தகமையாக சிறி ஜயவர்த்தன புர பல்கலைக்கழகத்தில் முகாமைத்துவத்தில் பட்டப் பின் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்றுள்ளார்.

இவருடைய நூல்களை ஆய்ந்து தென் கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒருவர் கலைப்பட்டதாரிப் பட்டம் பெற்றுள்ளார். அதே பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றும் ஒருவர் தனது கலாநிதி பட்டத்துக்காக இவரது நூல்களை ஆய்வுக்கு எடுத்துள்ளார். கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்திலும் முதுமானிப்பட்டத்துக்காக ஒருவர் இவரது நூல்களில் ஆய்வு மேற்கொள்கிறார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைப்பட்டதாரியாகப் பயின்ற ஒருவர் இவரது நூல்களை ஆய்வுக்காக எடுத்து பட்டம் பெற்றுள்ளார். தென்னிந்தியாவில் உள்ள ஒரு பல்கலைக் கழகத்திலும் கலாநிதி பட்டத்துக்காக இவரது நூல்கள் ஆய்வுக்கு உள்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நூற்றுக்கு மேற்பட்ட வானொலி நாடகங்கள், அதே தொகையான சிறுகதைகள், பதினெட்டு நாவல்கள் ஆகியவற்றை இதுவரை எழுதியுள்ளார். இவரால் எழுதப்பட்டு வானொலிக்கு அல்லது பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பப்பட்ட ஆக்கங்கள் அத்தனையும் ஒலிபரப்பப்பட்டோ அல்லது பிரசுரிக்கப்பட்டோ உள்ளன என்பதில் இவருக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சி. சிங்கள மொழியில் சாகித்திய விருதினை வென்ற லீல்குணசேகர அவர்கள் எழுதிய பெட்சம என்ற நாவலை தமிழ் மொழிப்படுத்தி கல்ஹின்ன தமிழ் மன்றத்தின் உதவியுடன் வெளியிட்டுள்ளார்.

ஆக்க இலக்கிய ஈடுபாட்டுக்காக இவர் பெற்ற விருதுகளும் மற்றும் பாராட்டு தல்களும்:

பின்வரும் நூல்களுக்காக தேசிய ரீதியாகவும் மற்றும் வட கிழக்கு மாகாண ரீதியாகவும் நான்கு சாகித்திய விருதுகள் கிடைத்துள்ளன.

◆ பொன்னாடை (இந்து சமய, தமிழ் கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சினால் தேசிய ரீதியில்)

◆ ஜனநாயகர்கள் (வட கிழக்கு மாகாண ரீதியில்)

◆ பெரிய மரைக்கார் சின்ன மரைக்கார் (தேசிய மற்றும் வடகிழக்கு மாகாண சபை ரீதியில்)

ஏனைய விருதுகள் மற்றும் பாராட்டுதல்கள்:

- ◆ இலங்கை அரசின் கலாபூசண விருது
- ◆ இலங்கை அரசின் 'இலக்கிய வித்தகர்' விருது
- ◆ உலகளாவிய ரீதியிலான சிறுகதைப் போட்டியில் 'ஆற்றங்கரை அப்பா' என்ற சிறுகதைக்கு ஆறுதல் பரிசு.
- ◆ 2002ல் கொழும்பில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் பொன்னாடை போர்த்தப்பட்டு கேடயம் வழங்கி கௌரவம்
- ◆ மட்டக்களப்பு மாவட்டச் செயலகத்தினால் இலக்கியத் துறைக்கு ஆற்றிய சேவைக்காக கௌரவமும் சான்றிதழும்
- ◆ இலங்கை இலக்கியப் பேரவையினால் 'சின்ன மரைக்கார் பெரிய மரைக்கார்' நாவலுக்காக பரிசு மற்றும் சான்றிதழ்
- ◆ மனசிநிறுவனத்தால்தினகரன்வாரமஞ்சரியில்நடாத்தப்பட்டமுத்திரைச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதல் முத்திரைக் கதையாக வெளிவந்த 'முள்ளை முள்ளால்' என்ற கதைக்கு பரிசு
- ◆ தினகரன்வாரமலரில் வெளிவந்த 'முள்ளை முள்ளால்..' என்ற சிறுகதைக்கு கனகசெந்தி கதாவிருது மற்றும் சன்மானம்.
- ◆ இலங்கை வடக்கு கிழக்கு மாகாண 2006 - தமிழ் இலக்கிய விழாவில் 'பெரிய மரைக்கார் சின்ன மரைக்கார்' நாவலுக்கு

சாகித்திய விருது

- ◆ இலங்கை அரசின் 2000ம் ஆண்டின் சமூகங்களுக்கிடையிலான இன ஒற்றுமை குறித்து ஆக்க இலக்கியம் படைத்தமைக்காக 'சமாதான நட்சத்திர' விருது
- ◆ காத்தான்குடி பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையினால் 2006ல் 'இலக்கியச் செல்வர்' விருது
- ◆ காத்தான்குடி நகர சபையினால் தேசிய ரீதியாக இலக்கியத்துறைக்கு ஆற்றிய சேவைக்காக 2007ம் ஆண்டு சாதனையாளர் விருது
- ◆ 'நாம் இலங்கையர்' என்ற சிறுவர் கதைப் புத்தக கையெழுத்துப் பிரதிக்காக சர்வோதய சாந்தி சேனா இயக்கத்தினால் திறமைச் சான்றிதழ்
- ◆ நீண்ட கால அரச மற்றும் யுஎன்-ஹபிடாட் சேவை போன்றவற்றிலிருந்து ஓய்வு பெற்று தனது எட்டு பேரப்பிள்ளைகளுடன் பொழுதைக் கழிக்கும் இவர் நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் தொடர்ந்தும் எழுதுகிறார்.
- ◆ நீண்ட காலமாக தனது சிந்தனைகளை, கற்பனைகளை எழுத்துருவில் தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு அளிப்பதற்கு காலாக அருள் புரிந்த எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வுக்கு இவர் எப்போதுமே இதயம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொண்டே வாழ்கிறார்.
- ◆ ஆக்க இலக்கியத் துறையில் இவர் மென்மேலும் மிளிர்வேண்டுமென வாழ்த்துகிறோம்.

அயல்நாடுகளில் தமிழ்நாடகங்கள் எனும் பொருண்மையில் எதிர்வரும் அக்டோபர் 25, 26 ஆகிய நாட்களில் தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கு நடைபெறவுள்ளது. இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், மொரிசியஸ் ஆகிய நாடுகளிலிருந்து தமிழறிஞர்கள் பங்குபெறவுள்ளனர். தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத்துணை வேந்தர் பேராசிரியர் முனைவர் ம. திருமலை அவர்கள் கருத்தரங்கைத் தொடக்கி வைப்பார். சிங்கப்பூர் பேராசிரியர் முனைவர் ஏ.ஆர்.ஏ.சிவகுமாரன் மையக்கருத்துரை நிகழ்த்தவுள்ளார். மேலும் தகவல் வேண்டுவோர் பின்வரும் முகவரியில் தொடர்பு கொள்ளவும்.

பேராசிரியர் முனைவர் சா.உதயசூரியன்
[துறைத்தலைவர் மற்றும் கருத்தரங்கு ஒருங்கிணைப்பாளர்]
சியல்நாட்டுத்தமிழ்க்கல்வித்துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர்-613010, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
சுலைபேசி எண் 9360312519,
மின்னஞ்சல் முகவரி : suriyann@ymail.com

“மண்டயப் பொளந்துருவன்.. ல்லாட்டி கைச்சந்துல ஒண்ட எறக்கிற...எந்த அறாங்குட்டி யெண்டு பாத்துருவம்.” ண்டு நம்முட ஆத்தப்பாக் கௌவன் கய்யிலிரிந்த அருவாக்கத்திய இறுக்கயாப் புடிச்சிட்டு நட ராவையில அவண்ட ஊட்டுக்குப் பொறகால இரிக்கிற பெரப்பம் பத்தைக்க ஒளிச்சிட்டுக் குந்திரிந்தான்.

ஒளிச்சிட்டுக் குந்திரிந்தான். ஒரு மனிசன வெட்டி அரியிற அளவுக்கு ந்த எளுவத்தாறு வயசில ஆத்தப்பாக் கௌவனுக்கு வெஞ்சினம் வந்ததென்ன..? அப்பிடி ஆர வெட்டி அரியப் போறான்..?: ஆரந்த அறாங்குட்டி...? வேறாரு..? ,பேத்திற்ற ராவையில இருட்டுக்க வந்து போற...ஒரு அறாமி..!..ஆரவன்...? ஆரா இரிக்கட்டும்..! கவையில.. ண்டைக்கி வெட்டிப்போட்டுத்தான் மறுவேல... ரெண்டு பேரையும் வெட்டிப்போட்டுட்டு தூக்குல தொங்கிற யெண்டாலும் செரி தாவ்....ஆத்தப்பாக் கௌவன் உரத்த ரோசக்காரன்....

கௌவன் உரத்த ரோசக்காரன்....

ஆத்தப்பாக் கௌவண்ட பேத்தி நெல்ல வடிவான கொம்புள.. நெல்ல செறப்பாத்தான் கலியானம் செஞ்சிவெச்ச.. நக நட்டு சீருசெனத்தி எல்லாம் குடுத்த.. என்ன நடந்த கொதறத்தோ..?. பண்ணினவன் ஒரு பொடவ யாவாரி.. நெல்லாத் தெரிஞ்சவன்தான்.. காசிகப்பும் வெச்சிரிந்தான்.. மட்டக்களப்புல பொட்டணி யாவாரம்... ஆத்தப்பாக் கௌ வனுக்கு ம்மாட வழியில கொஞ்சம் ஓறவு... ...அவண்ட சாதிசனம்தான்.. பண்ணி மூணுமாசம்தான் இரிந்தான். அண்டொரு நாள் சும்மா ஏசிப் போட்டுக் கோவிச்சிற்றுப் போய்ட்டான். ம்மாட ஊட்ட போனவன் திரும்பி வெரல்ல... சும்மாநிந்த குமரப் பழுதாக்கிப் போட்டுப் போய்ட்டான்.. .. ரெண்டு வரிசமாகுது...

ரெண்டு வரிசமாகுது... கோய்ச்சிட்டுப் போனவனக் கூட்டிட்டு வெரப் போன ஆத்தப்பாக் கௌவன அவன் மாப்புள்ளட வாப்பாக்காரன் புடிச்சித்தள்ளி உட்டுட்டான். “போடாக் கௌட்டு வள்ளா.. ஒண்ட பேத்திரக்க எண்ட மகண்டஒரு தாளும் இனிப் பூர மாட்டா..போடா போடா...ண்டு வெரசினான. “அப்பிடி என்ன குத்தம்டா செஞ்ச எண்ட பேத்தி...என்னடா கொறடா அவளுக்கு..? செல்லுங்களண்டா

அறாமியள்..?” ண்டு ஆத்தப்பாக் கௌவன் ரோட்டுல திண்டு கொம்பினத்துக்கு... மாப்புள்ளட ம்மாக்காரி முந்தானய கத்திக் கட்டிட்டு ரோட்டுக்கு ஓடியாந்து..

ரோட்டுக்கு ஓடியாந்து.. “டெ ஆத்தப்பாக் கௌவா...ஒண்ட பேத்தியப் பண்ணின நான் இரிந்து எண்ட மகனுக்கு யாவாரத்தல நடம்மா நக்கு வள்ளா.. குறி கேட்டுப் பாத்துட்டம்.. அவள வெலக்கினாத்தான் முசிவத்தும் வெலகுமாம்.. இனி இஞ்ச வெராதடா கௌவா.. காதிக் கோட்டுலதான் வளக்கு வெளக்கம் எல்லாம்.. இனி ஞ்சாலப் பக்கம் வந்தியெண்டா....த்தத்த...” ண்டு டானிஸ் ஆடிட்டான்..

டானிஸ் ஆடிட்டான்... கோவத்துல ஆத்தப்பாக் கௌவன் சம்பந்திர சொத்தையில

வெத்திலாக்கக் காறித் துப்பிட்டு “அடி வெங்கிளாத்தூர வேலக்காரி... ஒண்ட வங்கிசத்த நெக்கித் தெரியாதா.. ஒருவாக் காசிக்கி மாட்டுப் பீயத் திண்ட கூட்டம்... இனி ஒண்ட மகன்

அறாமாக்கும் வேணா...நெல்லஒரிச் சினல் மாப்ள்ள நான் எடுப்பண்டி...” ண்டு சவால் உட்டுட்டு வெட்டக் கிறங்கி வந்துட்டான்.. அத்தோட எல்லாம் அறுந்து போச்சி....

எல்லாம் அறுந்து போச்சி.... மாப்ள்ள பொண்ணப் பிரிக்கிறத்துக்கு காதிக் கோட்டுல வழக்கு நடக்குது...வேள் பேத்தி புரியனோட ஒளுங்கா வாள்ல்ல அவளும் நெல்ல பார்வையான கொம்புள.. ரோட்டுல திரியிற வளிசலுகள் பேத்தில கண்ணக் கண்ணப் போட்டுவானுகள் ண்டத்தால ஆத்தப்பாக் கௌவன் கண்ணுல எண்ண ஊத்திக் கங்காணிப்பாயிரிந்தான்.. மலிமாவ வெட்டக் கிறங்க உட மாட்டான்.. கேட்ட தெல்லாம் காலடியில கெடைக்கிற மாயிரி கட்டுக் காவலா வெச்சிருந்தான்.. பேத்திக்கி அவிசிரமா மாப்பிள்ள பாத்தான்...

பாத்தான்தான்...ஆனா என்ன வெச்சிரிந்து என்ன..? ப்ப கொஞ்ச நாளா...பேத்திர நடத்தயள்ள கொஞ்சம் சமிசயம் தட்டுது. கொஞ்ச நாளா ராவையில பவுடர் பூசறாள்.. தனிய நிண்டுஞ்ச சிரிக்காள்... அத்துரு மணக்குது... தலையில கிளிப்புகளும்.. களுத்துல மணி நெக்கிளசும் ஊசாடுது.. கொசாலா இரிக்காள்... சொணங்கித்தான் எளும்புறாள்.. செல நேரம் மாலமசண்டைக்க ஒருபத்தப்பதினஞ்சிநிமிசம் ஆளக்காணல்ல... எங்கடி போன ண்டு கேட்டா "என்னது நா ஒண்டுக்கு இரண்டுக்குப் போறல்லியா.. ஊட்டுக்குள்ளயா பீழத்திரம் உர்..?" ண்டு கேட்டு கடிச்சி ஏறப்பாக்காள்.. "கௌட்டு வயதுல சோத்தத் திண்டுட்டுப் படுக்காம கௌவண்ட கேள்வியப் பாரு..." ண்டு செல சமயம் புறுபுறுக்காள்..

செல சமயம் பரபரக்காள்... வேள்ள ந்தப் புதுக் குசாலுக்கு என்னடா காரணம் ண்டு ஆத்தப்பாக் கௌவன் உசப்பாம ஓசாரா கங்காணிக்கத் தொடங்கினான். ரெண்டொரு நாள் மாட்டுக்குடில்ப் பக்கம் ஆரோ பொளங்கின மாயிரி சமுசயம் தட்டிட்டு... ன்னமின்னம் ஊசாட்டம் பாத்ததுல பேத்திக்கு ஆரோ ஓர்த்தனோட சாடமடயாத் கள்ளத்தொடர்வு இரிக்கி ண்டு வெளங்கிப் போச்சி... ம்.. நமக்குத் தெரியாம வேளவு தகிரியமா ஞ்சயே வந்து சந்திக்கிறவன்...ஆரந்த அறாமி..?

ஆரந்த அறாமி.. கள்ளக்கோழி புடிக்க வாறவன்...? ஒரு நா பகல் அப்பான் சாப்பிட்டுட்டு கொஞ்சம் கௌவம் ண்டு ஆத்தப்பாக் கௌவன் கண்ணமுடிட்டு உள்ளறைக்க கட்டில்ல படுக்கிற மாயிரி சாஞ்சிற்று இரிந்தான்.. வேள் பேத்தி சாப்புக்க படுத்தவள் எளும்பி பொறக்கடக் கதவ உசப்பாம தொறந்துட்டு.. வெட்டயால

போறாள்.... ஆத்தப்பாக் கௌவனும் தவண்டுட்டு வெட்டையால வந்து ஊட்டுக் குப் பொறகால இரிக்கிற பெரப்பம் பத்தைக்க ஒளிச்சிட்டு இரிந்து பாத்தான்.. நெனச்சது செர்தாங்...! ஒரு சீட்டிச் சத்தம் கேக்குது... ஓடன மாட்டுக்குடிலுக்க வேள் பேத்தி போறதும்... ஆரோடயோ குசுகுசக் கிறதும்.....ம்..... சிக்கிலட்டுப் பொகையும் மணக்குது..? ஆத்தப்பாக் கௌவன் வெறச்சிப் போய்ட்டான்.. ஆரந்த அறாங்குட்டி...? என்ன கட்டுக்காவலா வெச்சிருந்தும் ந்தப் பொட்ட நாய் போன போக்கென்ன..?

போன போக்கென்ன..? பேத்தி ஒரு அஞ்சி நிமிசத்தில திரும்பிட்டான்.. கய்யில ஒரு பெரிய பார்சல்... சிரிச்சிட்டு திரும்பிப் பாத்து கைகாட்டறான்...என்னயோ கதைக்காள்... டக்கெண்டு கௌவன் திரிம்பி வந்து படுத்துட்டான்... நெஞ்சப் பொத்திற்று வெஞ்சினத்த விளுங்கிறறான்... ம்மாட மண்ட.... இத ரெண்டுல ஒண்டு பாக்காம உடறல்ல... ண்டு அந்நரம் முடிவு கட்டினான். ஆரு நாயா இரிந்தாலும் நக்க வார நாய்க்கி அருவாக்கத்தியால மண்டையில கொத்துற ண்டு தீமானங் கட்டிட்டான்..

அந்நரமே முடிவு கட்டிட்டான்.. இதப் பத்தி ஆத்தப்பாக் கௌவன் பேத்திட்ட ஒரு கதயும் கேக்கல்ல.. தெரிஞ்ச மாயிரி காட்டிக்கயும் ல்.. ஆனா செரியான சந்தர்ப்பத்த காத்துட்டு அதுலயே ஒரு கண்ணாயிரிந்தான்..

அதுலயே கண்ணா இரிந்தவன்...ஒரு திட்டம் போட்டுட்டான்.. இண்டு ராவைக்கி தோட்டத்துல பண்டிக் காவலுக்குப் போறண ண்டு செல்லிட்டு சாப்பாடும் கட்டி எடுத்துட்டு.. போறாப்பல போக்குக் காட்டிட்டுப் போய்....நெல்ல மசமசண்ட இருட்டுக்க ஆத்தப்பாக் கௌவன் கிறுகி வந்து ஆருக்கும் தெரியாம ஊட்டுக்குப் பொறகால இரிக்கிற பெரப்பம் பத்தைக்க குந்திரிந்தான். கய்யில மூணு வெத்தி டோர்ச்சி லைட்டும் நெல்ல கூரான அருவாக்கத்தியும் வெச்சிட்டுப் பதுங்கிற்று சத்தம்கித்தம் போடாம குந்திரிக்கான்.....

சத்தம்கித்தம் போடாம குந்திரிக் காள்.....ண்டைக்கி நெல்ல அம்மாச இருட்டு... ஒத்தச் சாமக் கோளி கூவக்க.. வெசயம் தொடங்கிட்டு... ஆத்தப்பாக் கௌவன் நெனச்ச மாயிரியே நடந்திச்சு... திடிருண்டு மாட்டுக்காலைக்கிப் பொறகால இரிந்து ஒரு சின்ன விசில்சத்தம் கேட்டிச்சு...

ஒடனே பேத்தி பொளக்கடக் கதவத் தொறந்துட்டு வெட்டால வாறாள்.. சாட்டுக்கு கெணத்துல தண்ணி அள்ளி காலக்களுவுறாள்.. பொறகு.. ன்னொரு கணப்புச் சத்தம் கேட்டதும்...

பேத்தி வந்து மாட்டுக்காலைக்குள்ள பூந்துட்டாள்... ஆத்தப்பாக் கௌவனுக்கு எரத்தம் கொதிக்குது... பல்லக் கடிச்சிட்டு அருவாக்கத்திய இறுக்கயாப் புடிச்சிட்டு சரசரண்டு பெரப்பம் பத்தைக்க தவண்டு தவண்டு மாட்டுக்காலப்பக்கம் வந்துட்டான்.

மாட்டுக்காலப்பக்கம் வந்துட்டான். ஆனா கௌவன் வந்த சத்தம் கேட்டுட்டுப் போல... வேள் பேத்தி குசுகுசுப்பாக "ஆரே வாறாக.. ஆரே வாறாக.." ண்டு செல்லிட்டு டக்குண்டு எழும்பி பொடவயத் தூக்கிட்டு ஓட-கூட இரிந்த ஆரோ ஒரு கள்ளன் உடுத்திரிந்த சாரணையும் அவுட்டுட்டு மாட்டுக்காலைக்கி வெளியால பாஞ்சான்... ஆனா.. ஆத்தப்பாக் கௌவனும் உடல்ல.. டக்கெண்டு பாஞ்சி அவண்ட காலக் கட்டிப் புடிச்சிட்டான்.. ரெண்டு பேரும் தட்டுமுட்டுப் பட்டு மாட்டுக்காலைக்க உளுந்து கட்டிப்புடிச்சிட்டுப் பெரள... பேத்தி பயத்தில் ஊட்டுக்க ஓடிட்டான்.. ஆத்தப்பாக் கௌவன் தன்னோட மல்லுக்கட்டின ஆம்பிளய ஒரே புடியா அழுக்கிட்டான்... ஆனா அவன் எளந்தாரிப் பொடியன்..

எளந்தாரிப் பொடியன். ஆத்தப்பாக் கௌவன்ட கய்யக் கடிச்சிற்றான்.. புடிய ஒதறி உடுபட்டுட்டு... டக்கெண்டு பசுமாட்ர கவுட்டுக்குள்ளால பூந்துட்டு மத்தப்பக்கமா பாஞ்சிட்டான்.. ஆனா ஆத்தப்பாக் கௌவன் சட்டுண டோச்சி லைற்ற அவண்ட சொத்தையில் வெளிச்சம் அடிச்சிற்று... அருவாள ஓங்க.....

அருவாள ஓங்க..... டோர்ச்சி லைற்று வெளிச்சத்துல அவண்ட சொத்தையப் பாத் ஆத்தப்பாக் கௌவன் வெறைச்சிப் போய்ட்டான்... ஓடன அருவாக்கத்திய கீள போட்டுட்டான். வெக்கத்துல மெலச்சிப் போய் அப்பிடியே செல மாய்ரி நிண்டுட்டான். அப்பிடியே குந்திட்டான்.. வெறப்படி இரிக்கிம்..? வந்துட்டுப் போற அந்தக் கள்ள அறாங்குட்டி வேள் பேத்திர உட்டுட்டுப் போன புரிசன்காரன்தான் ண்டு தெரிஞ்ச பொறகு.....?

நிம்மதியில்லை!

-கலாபுண்ணம் எம். ஐ.எம். அப்துல்வத்தீப்

கோடிப் பணம் உகைத்தேன்
மாடி மனை யமைத்தேன்
கேடி மகனையு மீன்றேன்
மூடி முகம் செல்கிறேன்!

குடு போகைக்கு மகனடிமை
சுடுகு தது எம் மனகை
படு பாதகம் அலன் செயலில்
தடுத் தீடவு முடியவில்லை!

துட்ட நண்பர் ஓட்டுறவு
கெட்ட பழக்கம் மகன் வாழ்வில்
சட்ட மிருந்தும் என்செய்ய
விட்ட தவறு வளர்ப்பினிலே!

நிம்மத் எமக்குத் தானில்லை
நீச மகனது செயலாலே
வாச மில்லை எம் வாழ்வில்
நாச மாகுது சகலதுமே!

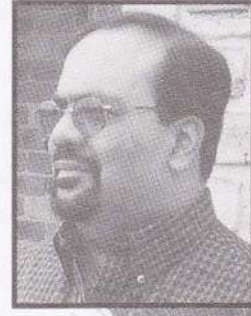
தாயும் நானு மருகிறோம்
தினமும் இகறைய இகறைஞ்ச கின்றோம்
துயரந் தன்னை நீக்கடுவாய்
துயலு னாத் இகறையோனே !!

திருஞான சம்பந்தர் ஆண்பனைகளைப் பெண் பனைகளாக்கியதாக, சிறுவயதில் சமய பாடப் புத்தகத்தில் படித்திருக்கிறேன். ஒருமுறை திருஞான சம்பந்தர் திருவோத்தூர் என்னும் சிவஸ்தலத்துக்கு எழுந்தருளினாராம். இத்தலம் செய்யாறு, திருவத்தூர், திருவத்திபுரம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. காஞ்சிபுரத்திலிருந்து தென்மேற்கே 28 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் வந்தவாசி செல்லும் சாலையில் இந்த சிவஸ்தலம் இருப்பதாக அடையாளப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. திருஞான சம்பந்தர் இத்தலத்துக்கு எழுந்தருளியபோது கோயிலைப் பராமரித்து வந்த சிவனடியார் ஒருவர் கோயில் நிலங்களில் பனை மரங்களை வளர்த்து வந்தார். அவை யாவும் ஆண்பனையாயின. இதனை வைத்து சமணர்கள் அவரைப் பரிசுதித்தனர். அதைக்கண்டு சிவனடியார் வருந்திச் சம்பந்தரிடம் விண்ணப்பித்தார். திருஞான சம்பந்தர் ஆண்பனைகளைப் பெண்பனைகளாக மாறும்படி திருப்பதிகம் பாடியதான ஐதீகம் வழக்கிலுண்டு. திருக்கடைக் காப்பில் 'குரும்பையாண்பனை யீன்குலை யோத்தூர்' என்று அருளியபோது அவை பெண்பனைகளாயினவாம். சம்பந்தர் பாடியருளிய இத்திருப்பதிகம் முதலாம் திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ளது.

திருஞான சம்பந்தர் எங்கே? நானெங்கே? 'எனக்கு கடவுள் பக்தி வலு குறைவு' என்று என்னுடைய மனைவி அடிக்கடி புராணம் வாசிப்பாள். அத்துடன், இஸ்லாமிய அரபு நாடென்றின் பேரீச்ச மரத் தோட்டத்தின் நடுவே நின்று, திருப்பதிகம் பாடினால் கையைக் காலை வெட்டி விடவும் கூடும். அரபுநாடுகளிலேமத அனுட்டானங்கள் பற்றிக் கடுமையான சட்டங்கள் அமுலில் உண்டு.

பனை, தென்னை, கமுக மரங்கள் குட்டி போடாது என்பது நமக்கெல்லாம் தெரிந்ததுதான். ஆனால் வாழை மரம் போல பேரீச்ச மரமும் குட்டிபோடும் என்பது எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? இங்கு ஆண் மரத்தின் குட்டிகள் ஆண் மரமாக வளரும். பெண் மரத்தின் குட்டிகள் அதன் மரபணு அமைப்பின் படி பெண்மரங்களாக வளரும். இதிலும் சிக்கலுண்டு. பெருந்தோட்டங்களை ஸ்தாபிப்பதற்கு தேவையான பெரும் எண்ணிக்கையிலான பெண் பேரீச்சமரக் குட்டிகளை இந்த முறையில் பெறுவது கஷ்டம். அத்துடன் குட்டிகள் பெரிதும் சிறிதுமாக இருக்குமாதலால் ஒரே சீரான மரங்களை பெருந்தோட்டத்தில்

ஆசி. கந்தராஜா

எதிர்பார்க்க முடியாது. இங்கேதான் எனது சேவை அவர்களுக்குத் தேவையாயிற்று. ஒரே சீரான ஒத்த இயல்புடைய பெருமளவு பெண் பேரீச்சமரக் கன்றுகளை குறுகிய காலத்தில் உற்பத்தி செய்யும் ஏற்பாட்டினைச் செய்வதற்கு ஒரேயொரு வழி முறை தான் உண்டு. அது இழைய வளர்ப்பு (Tissue culture) முறை. இந்த முறையில் பெண்மரத்தின் இழையத்திலிருந்து (Tissue) பல ஆயிரம் கன்றுகளை, ஹோர்மோன்களின் உதவியுடன் வளர்த்தெடுக்கலாம். இதற்கான ஆய்வு கூடத்தை நிறுவுவதற்கும் தொழில் நுட்பத்தைச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்குமே, நான் சார்ந்த பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பில் அங்கு சென்றிருந்தேன்.

பேரீச்ச மரப் பெருந்தோட்டத்துக்கு நான் சென்ற பொழுது மதியமாகி விட்டது. இந்திய உபகண்டத்தைச் சேர்ந்த பல தொழிலாளர்கள் உச்சி வெய்யிலின் கீழே வேர்க்க விறுவிற்றுக்க அங்கு வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஐம்பது பாகை சதமளவு வெப்பமிருக்கும். ஒரு சிலர் சுடுமணலில் மூன்று குச்சிகளை நட்டு சிறிய காட்போட் மட்டையைக் கூடாரமாக்கி தாங்கள் கொண்டுவந்த சோற்றைப் பகிர்ந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். தோட்டத்தைச் சுற்றிக் காண்பிப்பதற்காக வாகனம் ஒன்றில் என்னை அழைத்துச் சென்றார்கள். தங்களுள் ஒருவன் அரேபிய எஜமானர்களுக்கு சமமாக அவர்கள் புடைசூழ வலம் வருவதை ஆச்சரியமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் அங்குள்ள இந்திய உபகண்டத்தின் தொழிலாளர்கள். எங்கள் வாகனத்தை ஓட்டியவன் என் நாட்டவன். அவன் என்னுடன் பேசத் தயக்கம் காட்டிய போதும் வலிந்து நான் பேசிக் கொண்டு வந்தேன். அவனுடைய சொந்த ஊர் அனலை தீவு. யாழ் மத்திய கல்லூரியில் படித்ததாகச் சொன்னான். அவனுடன் நான் பேசியது மடைத்தனம் என்பதை அடுத்த பத்து நிமிடத்தில் உணர்ந்து கொண்டேன்.

விதைகள் முளைக்க வைக்கும் கூடாரத்துக்கு நான் சென்று திரும்புவதற்குள், வாகனம் ஓட்டிவந்த தமிழ்ப் பெடியன் மாற்றப் பட்டு ஏமன் (Yeman) நாட்டைச் சேர்ந்தவன், சாரதி ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தான். அங்கு நிலவிய இறுக்கமான சூழ்நிலையும், ஏமன் நாட்டைச் சேர்ந்த சாரதியின் மிரட்சிப் பார்வையும் அங்கு என்ன நடந்திருக்கும்

என்பதை எனக்கு தெளிவாகச் சொல்லியது.

அன்று இரவு எனக்குத் தூக்கம் வர வில்லை. தொழிலாளர்களாக அரபு நாடுகளுக்கு வந்து விட்டால் அவர்கள் அடிமைகளா...? என்ற கேள்வி என் மூளையைக் குடைந்து கொண்டிருந்தது. எம்மவனைப்பற்றி விசாரித்து நிலைமையை மேலும் சிக்கலாக்க நான் விரும்பவில்லை. அவர்களுடன் பேசுவதை தவிர்த்துக் கொண்டேன். இருப்பினும் அவர்கள் எதிர்ப்படும் பொழுதெல்லாம் அவர்களது கண்கள் என்னுடன் ஆயிரம் கதைகள் பேசின.

எங்கள் ஊர் சிவராசனை இந்தப் பிரயாணத்தின் போதுதான் சந்தித்தேன். என்னுடைய வயதுதான் அவனுக்கும். அவனும் நானும் கைதடியில் சுத்தாத ஒழுங்கையில்லை. அரச திணைக் கழகம் ஒன்றில் களஞ்சிய உதவியாளனாக பணி புரிந்தான். நான் படிக்கவென வெளிநாடு சென்றதும் அவனுடனான தொடர்பு படிப்படியாக அறுந்து விட்டது. குடும்பத்தில் மூத்தவன். நாலு சகோதரிகளை இவன் பொறுப்பில் விட்டுவிட்டு தகப்பன் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டார். தங்கைகளைக் கரைசேர்க்க வென அரபு இராச்சியத்துக்கு வந்திருக்கிறான். பாலைவனத்திலுள்ள ஓட்டகப் பண்ணையில் அவனுக்கு வேலை. இரவெல்லாம் கடும் குளிர். பசுலெல்லாம் அனலடிக்கும் வெய்யில் என கொடூரமான காலநிலையின் கீழ் தங்கைகளுக்காக இருபது வருடங்கள் வெந்திருக்கிறான். கறுத்து முற்றாக முடி கொட்டி ஆளே உருமாறிப் போயிருந்தான். வாரம்தோறும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் கிடைக்கும் லீவின்போதுதான் நம் ஊரவர்களைப் பார்க்கவும் கறிசோறு தின்னவும் நகரத்துக்கு வருவதாகச் சொன்னான். இந்த வெள்ளிக் கிழமைக்காகவே மிகுதி ஆறுநாளும் பாலைவனத்தின் கொடூரமான தட்ப வெப்பத்தில் காத்திருப்பான். கடைசித் தங்கையை கரைசேர்த்து அவன் நிமிர்ந்தபோது மிஞ்சியிருந்த முடியும் நரைத்து வயது ஐம்பத்தைந்தாகி விட்டது.

‘வேண்டாமென்று சொன்னாலும் தங்கைமார் எனக்கு பெண் பார்க்கிறார்கள். இந்தவயதில் இனியென்ன மச்சான் எனக்கு குடும்ப வாழ்க்கை’ என அலுத்துக்கொண்ட சிவராசன், ‘இண்டைக்கு சிம்ரான் நடப்சபடம் போடுறாங்கள், வா போய்ப் பாப்பம்’ என

படம் பார்க்க அழைத்தான். போகும் வழியில், வயதில் இப்போது அரை நூற்றாண்டைத் தாண்டிவிட்ட அப்போதைய நம்மூர் கனவுக் கன்னிகளைப் பற்றிப் பேச்சு வந்தபோது, அவனது முகத்தில் பாலைவன மின்னல்போல் சந்தோஷம் நெளிந்து மறைந்தது. இப்படி எத்தனை எத்தனை நம்மவர்கள், பாலை வனத்தில் தங்கள் வாழ்க்கையைத் தொலைத்து வாழ்கிறார்கள் என்பது, அவர்கள் அனுப்பும் காசைக் கிலுக்கிக் கொண்டு ஊரில் சுகம் காண்பவர்களில் எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்?

இதை நான் எழுதும் போது என்னுடைய மகள் பேரீச்சம் பழக் கேக் செய்வதற்காக பேரீச்சம் பழங்களைத் தெரிவு செய்து கொண்டிருந்தாள். அழகான பெட்டிகளில் அலுங்காது நலுங்காது பொதி செய்யப்பட்ட பழங்கள் அவை. இருப்பினும் வாங்கிய பழங்களில் அரைவாசியை கேக் செய்ய உதவாது எனக் கழித்து விட்டாள். நான் சிறுவனாக இருந்தபோது, காய்கட்டி ஐயாவின் பெட்டிக் கடையில் பேரீச்சம் பழங்களை வாங்கிச் சாப்பிட்டிருக்கிறேன். பழம் நசுங்கி கொட்டை பிதுங்கிய நிலையில் அவை அரேபிய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகும். பேரீச்ச மர ஓலைக் கூடைகளில் இறக்குமதியாகும் பேரீச்சம் பழங்களை ஈ மொய்க்க காய்கட்டி ஐயா விற்பனைக்கு வைத்திருப்பார். அந்தக் கடையில் எங்களுக்கு கொப்பிக் கணக்கு. மாத முடிவில் ஐயா கணக்குப்பார்த்துக் காசு கொடுப்பார். அப்போதுதான் தெரிய வரும் நான் தாராளமாக பேரீச்சம் பழங்கள் வாங்கித் தின்ற கதை. புஜேராவில் குட்டையான பேரீச்ச மரங்களில், தரையில் நின்றே பழங்களைப் பறித்துச் சாப்பிட்டிருக்கிறேன். அதன் சுவையே தனியானது. தேனில் சிலநாட்கள் அவற்றை ஊற வைத்துச் சாப்பிட்டால் அது தேவாமிர்தம்!

என்னுடைய ஆச்சிக்கு, அம்மாவின் அம்மாவுக்கு, நிறைய பனங்காணிகள் இருந்தன. பனங் காணிகளில் எதேசையாக ஈச்ச மரங்களும் வளர்ந்தன. இவை பேரீச்ச மரங்களின் இனமாயினும் வளர்ச்சியில்

குட்டையானவை. இவற்றிலே அளவில் சிறிய, கறுப்பு நிற ஈச்சம் பழங்களை பறித்துச் சாப்பிடுவதில் எனக்கும் சிவராசனுக்கும் சண்டைவரும். நமது ஈச்ச மரங்களில், பாளை வெளிவரும்போது அதை வெளியில் இழுப்பதும், அதன் அடிப்பகுதியிலுள்ள மென்மையான பகுதியைச் சப்புவதும் மிக இனிமையான அநுபவம். பாளை இழுப்பதற்கு சிவராசன் ஒரு பாட்டு வைத்திருந்தான். அந்தப் பாட்டில் எல்லா தெய்வங்களையும் துணைக்கழைத்து இறுதியில் “பாளையே..., பாளையே..., கெதியாய் வா..., கெதியாய் வா...!” என்று சொல்லி தம் பிடித்து இழுப்பான். இழுத்த இழுப்பில் பல தடவை அருகேயுள்ள ஈச்சம் பத்தைக்குள் விழுந்தெழுப்பியதும் உண்டு.

ஆச்சி வழியில் நெருங்கிய உறவினரான ஒரு பெத்தாச்சியின் வீடு எங்கள் வீட்டிலிருந்து நடந்து செல்லும் தூரத்தில் இருந்தது. அவர் ஒரு கைம்பெண். இரு பெண் பிள்ளைகளுடன் பனை ஓலையால் வேயப்பட்ட மண் வீட்டில், தங்களுக்குச் சொந்தமான பனைகளை நம்பி மிகவும் கண்ணியமாக வாழ்ந்துவந்தார். சின்ன வயதில் அவர் வீட்டிலேயே, பனை மரத்தின் விளை பொருட்களிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் உணவு வகைகளை அதிகம் சாப்பிட்டிருக்கிறேன். அவரது கைப் பக்கு வத்தில் தயாராகும் பாணிப்பினாட்டும், புழுக்கொடியல் மாவுறுண்டைகளும் மிகவும்

சுவையானவை.
பனம் பழக்

**பனையும்
தென்னையும் போரின்
அவலங்களைச் சுமக்கும்
தற்போதைய அடையாளங்
கள்.
ஈழத்தில் அழிக்கப்பட்ட
பனைகளின் எண்ணிக்கை
5,500,000 என்று தற்போது
மதிப்பிடப்படுகிறது.**

காலங்களிலே பனங்காய்ப் பணியாரம் சுடப்படுவதுமுண்டு. இவரைப்போல இன்னும் சில பெத்தாச்சிகளும் அயலட்டையில் வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் வீட்டில் எப்பொழுதும் நான் செல்லப் பிள்ளை. அவர்கள் அனைவரும் தோட்டத்தை நம்பியே வாழ்ந்தார்கள். அவர்களிடம் பணவசதி இல்லாவிட்டாலும் வந்தவர்களையும் உறவினர்களையும் மனதாரவரவேற்று உபசரிக்கும் பண்பு இருந்தது. போலித்தனமோ எந்தவித எதிர்பார்ப்போ அவர்களிடம் இருந்ததில்லை. மாறாக அவர்கள் மனதில் மனிதம் நிறைந்திருந்தது. ஆனால் போராட்டத்துக்குப் பின்னான இன்றைய காலகட்டத்தின் புதிய தலைமுறையில், இது முற்றாக மறைந்து போனதை, இலங்கைக்கான என் சமீபத்திய பயணம் உணர்த்தியது. அடிப்படைத் தேவைகளுக்கப்பால் மேலதிக தேவைகளும் பற்றாக் குறைகளும் தான் இதற்கு காரணமா? அல்லது இன்றைய வாழ்க்கை முறையில் முகிழ்ந்து வரும் புதுக் கோலமா என, என்னுள் எழுந்துள்ள சந்தேகங்களுக்கு இன்று வரை விடை கிடைக்கவில்லை.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் விஞ்ஞான பீடத்தில் தாவரவியல் பேராசிரியராக டாக்டர் கந்தையா பணிபுரிந்தார். அதற்கு முன்பு அவர் தேயிலை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் விஞ்ஞானியாக சேவையாற்றியவர். இவர் ஜேர்மன் அரசின் புலமைப் பரிசில் பெற்று, பேர்ளின் தொழில் நுட்ப பல்கலைக் கழகத்துக்கு எண்பதாம் ஆண்டுகளின் நடுக்கூறில் வந்திருந்தார். அங்கு நான் டாக்டர் பட்டத்துக்கான ஆய்வுகளைச் செய்து கொண்டிருந்த காலமது. ஓய்வு நேரங்களில், யாழ் குடாநாட்டில் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய விவசாய அபிவிருத்தி பற்றிப் பேசுவோம். குட்டைப் பனைமரங்களை இலங்கையில் இனவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்பது அவரது கனவுகளில் ஒன்று. பனை வள ஆராய்ச்சியில் அவர் கணிசமான பங்களிப்பை செய்திருந்தபோதும் அவை பனை அபிவிருத்திச் சபையினரால் இன்றுவரை நடைமுறைப் படுத்தப்படவில்லை. போராட்ட காலங்களில் பஸ் போக்குவரத்து இல்லாத நிலையிலும், கிளிநொச்சியில் இயங்கிய யாழ்ப்பல்கலைக்கழக விவசாய பீடத்துக்கு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மிதிவண்டியிலேயே சென்று பணியாற்றியவர். இத்தகைய பிரயாணத்தின் போது வரும் வழியில் மூச்சுத்திணறி மிதிவண்டியுடன் கண்டி வீதியில் விழுந்து அவர் மரணித்தது

சோகமானது. இலங்கையின் விவசாய முன்னேற்றத்துக்கும் பனை வளத்தை பெருக்கவும் டாக்டர் கந்தையா மௌனமாகச் செய்த பாரிய பங்களிப்பை பதிவு செய்யவே இதை இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன்!

சூரிய வெளிச்சம் நிலத்தில் விழாத அளவுக்கு அடர்த்தியாக வளர்ந்த யாழ் மற்றும் வன்னிப் பனங்காடுகள் இனப்போரின் பெயரினால் 'மொட்டையடிக்க'ப் பட்டு விட்டன. நான் பிறந்து, மண் அளைந்த கைதடி வடக்கில் 'கொத்தாக்கூடல்' என்னும் பெயரில் ஒரு பனங்கூடல் இருந்தது. அங்கு ஆயிரம் பனைகளுக்கு மேல் நின்றுருக்கும். அப்போது எனது மூதாதையரின் வீட்டுக்கு வழி சொல்ல, அது ஒரு அடையாளமாகப் பயன்பட்டது. அதிகாலையில் அங்கு சிரம பரிகாரம் செய்ய பனைகளின் மறைவில் குந்துபவர்கள் அநேகர். கைதடிச் சந்தியை தொட்டுச் செல்லும் யாழ்-கண்டி வீதிக்குச் செல்ல, வடக்குக் கைதடியிலிருந்து பனங்கூடலுடாக குறுக்கு வழியில், மிதிவண்டியிலும் நடந்தும் செல்வார்கள். அப்படி மிதிவண்டியில் செல்லும்போது பனங்காய் முதுகில் விழுந்து நோ எண்ணைய் போட்டுத் திரிந்த பலர் இப்பொழுது என் ஞாபகத்துக்கு வருகிறார்கள். இவ்வாறு என் இளமைக்கால வாழ்க்கையுடன் பின்னிப் பிணைந்த கொத்தாக்கூடலில் ஒரு பனை மரம்கூட இல்லாமல் இப்பொழுது அழிந்து போனது பெரும் சோகம். இந்த வகையில் பனையும் தென்னையும் போரின் அவலங்களைச் சுமக்கும் தற்போதைய அடையாளங்கள். ஈழத்தில் அழிக்கப்பட்ட பனைகளின் எண்ணிக்கை 5,500,000 என்று தற்போது மதிப்பிடப்படுகிறது.

பனை ஏறுவது மிகவும் கஷ்டமான தொழில். ஏறுபட்டி, தளநார், நெஞ்சுத்தோல், பாளைக் கத்திகளுடன் பனைமரம் ஏறும் எங்கள் ஊர் வட்டர்(ன்) இன்றும் என் மனதில் வாழும் அன்புக்குரியவர். விவசாயியான எங்கள் பெரியையாவுக்காகத் தினமும் மாலையில் மாட்டுகளுக்கு தீனியாக பனையோலை வெட்டிவருவார். நுங்கு காய்க்கும் காலங்களில் பதமான நுங்குகள் எனக்காக வெட்டிவருவார். இரவில் நாமெல்லோரும் முற்றத்தில் அமர்ந்து ஈக்குகளை நீக்கிப் பனையோலை கிழிப்போம். அது தினந்தோறும் இரவில் நடக்கும் குடும்ப மாநாடு. அப்போது குடும்ப விஷயங்கள் தொடக்கம் ஊர்ப்புதினங்கள் வரை அங்கு அலசி ஆராயப்படும். இது எத்தகைய சுகமான அநுபவங்களும் காலங்களும்!

இந்த வகையில், புலம் பெயர்ந்த மண்ணில், தம் வேர்களை மறந்து, மணிக்கு நூற்றுப்பத்து மைல் வேகத்திலே ஓடும் கார்ப்பயணங்கள் செய்து பழக்கப்பட்ட எங்களுடைய இன்றைய தலைமுறைப் பிள்ளைகளுக்கு பனங்கூடலுக்கு ஊடாக எறித்த நிலவொளியின் அழகுகளை எப்படிப் புரிய வைக்க முடியும்?

சாதாரண பனைகள் 98 அடிகள் (30 மீட்டர்கள்) வரை வளரும். தமிழ்நாட்டின் காயல்குடி காயல்பட்டினம் ஆகிய பகுதிகளில் குட்டைப் பனைகள் செழிப்பாக வளர்வதைக் கண்டிருக்கிறேன். இவை 15 அடி உயரத்துக்கு வளர்ந்து 8 வருடத்தில் 70-80 பனங்காய்கள் காய்க்கும் எனவும் கோயம்புத்தூர் விவசாயப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் சொன்னார். சிறிய எண்ணிக்கையில் இந்த ரகம் இலங்கை புத்தளம் சுற்பிட்டிப்ப பகுதியில் அறிமுகம் செய்யப் பட்டிருப்பதாக என் பால்ய நண்பன் பாலன் சொன்னான். இதை உறுதிப்படுத்த இலங்கை பனை ஆராய்ச்சி நிலையத்தை தொடர்பு கொண்டும் சரியான தகவல்களை அறிய முடியவில்லை. அவரவர்களுக்கு அவரவர் பிராக்குகள் தான் பிரதானம் என்பதே இதற்கான சமாதானம்!

வைரவர் வழிபாடு அனேகமாக யாழ்குடா நாட்டின் சமய வழிபாட்டு முறையென்பது எனது அபிப்பிராயம். இந்தியாவில் வைரவருக்கு தனியான கோவில்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எங்கள் குடும்பத்துக்கென அம்மாவுக்கு சீதனமாக வந்த பனங்கூடலில், கொண்டல் மரத்தின் கீழ் ஒரு வைரவர் இருந்தார். வெள்ளிக் கிழமைகளில் மாத்திரம் அவர் நாங்கள் ஏற்றும் வெளிச்சத்தில் இருப்பார். வருடத்துக்கு ஒருமுறை பொங்கல் பொங்கி முக்கனிகள் சகிதம் படையல் வைப்போம். இப்படி மூன்று நான்கு குடும்பங்களுக்கு ஒரு வைரவர் வீதம், பல வைரவர்கள் பனைகளுக்கு நடுவே இருந்து யாழ் குடாநாட்டில் அருள் பாலிப்பார்கள். வைரவர் வழிபாடு பற்றி என்னுடைய ஐயா சொன்ன சங்கதி ஒன்று இங்கு பதிவுக்குரியது. 'போத்துக்கேயர் இலங்கைக்குப் படையெடுத்து இலங்கையை ஆண்டபோது மக்களை வலோற்காரமாக மதம் மாற்றியதுடன் வழிபாட்டுத் தலங்களையும் அழித்தார்களாம். அப்போது யாழ்ப்பாண மக்கள், பயத்தில் தங்கள் பின் வளவுகளுக்குள் அல்லது பனங்கூடலுக்குள் வைரவர் துலங்களை நாட்டி மறைவாக வழிபட்டார்களாம். அதுவே காலப்போக்கில்

வைரவர் கோயில்களாக வந்திருக்கலாம்' என்ற கருத்தை சொன்னார். 'வைரவர் மாதிரி, ஏன் மற்ற சுவாமிகளை பின் வளவுகளுக்குள் வைக்கவில்லை...?' என்று வழமைபோல நான் எதிர்க் கேள்வி கேட்டேன். கிராமத்திலேயே பிறந்து, வளர்ந்து தமிழ் வாத்தியாருக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட அம்மாவால், தகப்பனை எதிர்த்து மகன் கேள்வி கேட்பது ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாததொன்று. 'பெரியாக்களோடை குதர்க்கம் பேசிப் பழகாதை...! மற்ற சுவாமியளுக்கு கோவில் வைக்க, விக்கிரகம் வேணும். வைரவ சுவாமிக்கு ஒரு சூலத்தை நட்டு, கற்பூரம் கொழுத்த முன்னுக்கு ஒரு கல்லை வைச்சவிட்டால், அது கோயில்...' என்றார் அம்மா, தன் கணவனின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றும் பதிவிரதையாக.

சித்திரை வருஷப் பிறப்பன்று வைரவருக்கு பொங்கல் பொங்கி, அத்துடன் முக்கனிகளாகச் சொல்லப்படும் மா, வாழை, பலாப் பழங்களுடன் 'மடை'வைக்கும் போது, ஐயா வேறு சில தகவல்களையும் சொன்னார். 'முக்கனிகளைப் பற்றிய புனிதம் சைவசமய பூசை அநுட்டானங்களிலே வலியுறுத்தப்படுவது பிற்காலத்திலே தோன்றியதாம். ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் ஒவ்வொரு விருட்சம் சிறப்பாகச் சொல்லப் படுகிறது. ஆதிகாலத்தில் யாழ்ப்பாணக் கோவில்களுக்கு தல விருட்சமாக அமைந்தது, யாழ் கலாசாரத்துடன் கைகோத்துச் செழித்து வளர்ந்த பனை மரமே' என்றார் புராண இதிகாசங்களை முறைப்படி கற்றுத் தேர்ந்த என்னுடைய ஐயா.

பனையும் அதன் பானமும் அவற்றை உண்டு தமிழிலே களிப்புற்ற பாணருமே நமது தமிழ்க் கலை இலக்கிய வடிவங்களுக்கு முதன் முதலாக வடிவமும், வகையும், சுவையும் அளித்தனர். பொருநர், மதங்கர், கூத்தர், பாணர், பாடினி, விறலி என்கிற சொற்கள் அனைத்தும், பாணர் சேரியிலே வாழ்ந்து, ஐந்திணை நிலங்களையும் அடியளந்து அலைந்து திரிந்து, இயல் இசை நாடகமென முத்தமிழையும் வளர்த்த தமிழ்க் கலைஞர்களையே குறித்தன. அவர்கள் கலைஞர்களாகவும் மகிழ்வுட்டுவோர்களாகவும் படைப்பாளிகளாகவும் விளங்கினார்கள். பாணர்கள் மகிழ்ந்து, அவற்றைச் சுவைஞர்களுடன் பங்கிடுவதற்கு, 'உற்சாக பான'மாகக் கள்ளே பயன்பட்டது. எனவே சங்க காலத்திலே தமிழின் படைப்புக்கும் சுவைக்கும் ஊடக

பானமாக விளங்கிய கள் மதுவகையிலே
 சேர்க்கப்படாது உணவு வகைகளிலே சேர்க்கப்
 பட்டதாகச் சொன்ன மூத்த எழுத்தாளர் எஸ்.
 பொ, ஒருமுறை சங்கத் தமிழிலே கள்ளின்
 புகழ்பாடும் அனேக வரிகளை தொகுத்துச்
 சொன்னார். அவற்றுள் என் ஞாபத்தில் நின்ற
 பாடல்தான் 'சீரியாழ் பணையம்' என்ற
 தலைப்பில், மதுரைக் கள்ளிற் கடையத்தன்
 வெண்ணாகனார் என்பவர் இயற்றிய சங்கத்
 தமிழ்ப் பாடல்.

கள்ளின் வாழ்த்திக் கள்ளின் வாழ்த்திக்
 காட்டொடு மிடைந்த சீயா முன்றில்
 நாட்செருக்கு அினந்தர்த் துஞ்சு வோனே!
 அவன்எம் சிறைவன் யாம்அவன் பாணர்
 நெருறை வந்த விருந்திற்கு மற்றுத்தன்
 சூரும்புடைப் பழுவான் வைத்தனன் சீன்றுகீக்
 கருங்கோட்டுச் சீரியாழ் பணையம் சீதுகொண்டு
 ஈவது சிலாளன் என்னாது நீயும்
 வள்ளி மருங்குல் வயங்குகிழை அணியக்
 கள்ளுடைக் கலத்தேம் யாம்மகிழ் தூங்கச்
 சென்றுவாய் சிவந்துமேல் வருக
 சிறுகண் யானை வேந்து விழுமுறவே.

ஒருரில் ஒரு அரசன் மற்றொரு அரசனுடன்
 போரிட்டான். போரில் பகையரசன் இறந்தான்.
 வெற்றிபெற்ற அரசன் விடியற்காலவைவரை
 கள்ளுண்டு மகிழ்ந்தான். அவனிடம் பரிசில்
 பெற்றுவரும் பாணர்களின் தலைவன்,
 வரும்வழியில் வேறு சில பாணர்களைக்
 கண்டான். பாணர் தலைவன் வழியில் வந்த
 பாணர்களைக் கள்ளுண்டு மகிழ்ந்திருக்கும்
 அரசனிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதாக இப்பாடல்
 அமைந்துள்ளது.

பணைகளின் முக்கிய பொருளாதார
 பயன்கள், கள்ளு சாராயம் பனங்கட்டி
 பனங்கற்கண்டு ஆகியனவே. 'கல்லாக்காரம்'
 என்னும் பெயரில் விற்பனையாகும்
 பனங்கற்கண்டு இருமலுக்கும் தொண்டை

விமாடுநீர்.

மதுங்கீர், சூத்தீர், பாணர், மாடினி, விறலி
 என்கிற ஷொற்கள் அகைத்தும், பாணர் சேரியிலே
 வாழ்ந்து, ஜந்திகை நில்லக்களையும் அடியாளந்து அலைந்து
 திரிந்து, இயல் இசை நாடகவினை முத்தமிகழையும் வளர்த்த
 தமிழ்க் கலைஞர்களுடைய குறித்தன. அவர்கள் கலைஞர்களாகவும்
 மகிழ்வுட்டுவோர்களாகவும் படைப்பாளி களாகவும் விளங்கினார்கள்.
 பாணர்கள் மகிழ்ந்து, அவற்றைச் சுவைஞர்களுடன் பங்கிடுவதற்கு,
 'உற்சாக பாண'மாகக் கள்ளே பயன்பட்டது.

அரிப்புக்கும் நல்ல மருந்தென விஞ்ஞான
 ரீதியாக இப்பொழுது நிருபிக்கப் பட்டுள்ளது.
 ஆனால் காலாதிகாலமாக கல்லாக்காரமே
 யாழ்ப்பாணத்தில் இருமலுக்கான இயற்கை
 மருந்தாக பாவனையிலிருந்த தகவல்
 முறைப்படி நம்மால் பதியப்படாதது
 துரதிஸ்டமே! இவைதவிர பனாட்டு,
 பாணிப்பனாட்டு, பனங்காயப் பணியாரம்,
 பூரான், பனங்கிழங்கு, ஒடியல்,
 புழக்கொடியல், ஊமல், மற்றும் பனை
 ஓலையிலிருந்தும், மட்டையிலிருந்தும்,
 மரத்திலிருந்தும் பெறப்படும் பயன்களை
 நீண்ட பட்டியலிடலாம். இந்தவகையிலே
 இலங்கையில் 'கற்பகம்' என்ற நிறுவனம்
 பனம் பொருள் உற்பத்தியிலே பாரிய
 பங்களிப்பைச் செய்வதை இங்கு குறைத்து
 மதிப்பிடலாகாது.

இடையில் அவசரமாக இன்னொரு
 சங்கதி மூளையைக் குடைகிறது.
 யாழ்ப்பாணத்துக் 'கிளாக்கர் ஐயாக்களின்'
 அதிகாரங்கள் கொழும்பிலே கொடிகட்டிப்
 பறந்த காலத்தில், கந்தோர்களில் கோப்புக்
 களைக் கட்டிப்பிடித்து நாட்டின்
 நலன்களை அடைகாத்துப் பெருக்கியதாகப்
 பெருமைப்பட்ட காலங்களில், அவர்களுக்குத்
 தேவையான 'relaxation'ஐ பனங்களே
 அளித்தது என்பதை அறுபதைத் தாண்டிய
 எந்த யாழ்ப்பாணியாலும் மறுக்க முடியாது.
 பரம உண்மைகளைப் பரி மாறிக் கொள்வதற்கு
 உருவானவைதான் குறியீடுகளும் மரபுத்
 தொடர்களும் என்பார் எஸ்.பொ! 'அண்ணை,
 யாழ்ப்பாணத்திலை கொடியேறிற்றிது,
 நீங்கள் கந்தோரிலை மாரடிச்சக் கொண்டிருக்
 கிறியள்...' என்ற தொடரில் 'பனங்கள்க்ரு
 யாழ்ப்பாணத்திலை மலிஞ்சு போய்க்
 கிடக்குது...' என்கிற செய்தியைத்தான்
 'கொடியேறிற்று' என்ற அப்பாவிமான சொல்
 சொல்லியது. இந்த வகையில் 'கூவில் கள்ளும்
 கீரிமலைக் குளிப்பு' என நகைச் சுவையையும்
 நாடகக் கலையையும் கால் நூற்றாண்டு
 காலம் இலங்கையில் முன்னெடுத்து
 வாழ்ந்த 'சானா' என்ற மாபெரும்
 கலைஞரும் என் நெஞ்சிலே
 முகங்காட்டி மறைகின்றார்.

Palmyra என்றவுடன்
 நம்மூர் பனை மரங்கள்
 மாத்திரம் நினைவுக்கு வரும்.
 ஆனால் இதில் பல இனங்கள்
 உண்டு. Borassus aethiopum
 உஷ்ணவலய ஆபிரிக்க
 நாடுகளிலும், Borassus

akeassii மேற்கு ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் வளர்வன. ஆசிய நாடுகளில் வளரும் நம்மூர் பனைமரங்களை *Borassus flabellifer* என அழைப்பார்கள். *Borassus madagascariensis*, *Borassus sambiranensis* ஆகிய இரண்டு பனை இனங்களும் மடகாஸ்கரில் வளர்வன. நியூகினியில் வளரும் பனையை *Borassus heinenus* என அழைப்பார்கள்.

இதில் *Borassus flabellifer* என்ற லத்தீன் விஞ்ஞானப் பெயர் கொண்ட நம்மூர்ப் பனை மரங்கள் நெடிதுயர்ந்து வளர்வன. இதிலேறி கள் இறக்காவிட்டால் பனை வருமானத்தின் பெரும் பங்கை நாம் இழந்து விடுவோம். ஆபிரிக்க குட்டைப் பனைமரங்களுடன் நம்மூர் பனைமரங்கள் சிலவற்றை கலந்தோ அல்லது நம்மூர் பனை மரங்களின் மரபணுக்களை மாற்றியோ இனவிருத்தி செய்ய விஞ்ஞானத்தில் வழிமுறைகள் உண்டு. நிலத்தில் நின்று கொண்டே தேங்காய் பறிக்கக் கூடிய குள்ளமான தென்னைமரங்கள் தற்போது இன விருத்தி செய்யப்பட்டுள்ளன. இப்போது கள்ளிறக்கும் கடினமான தொழிலைச் செய்ய இளைஞர்கள் முன்வருவதில்லை. எனவே, நின்றுகொண்டோ அல்லது சிறிய ஏணி வைத்தோ கள் இறக்கக்கூடிய குள்ள மான பனைகளை இனவிருத்தி செய்வது அவசியமாகிறது.

‘தென்னை பனை கழுகு ஆகியன ஒருவித்திலைத் தாவரங்கள். இதில் இனவிருத்தி செய்வதும் மரபணுக்களை மாற்றுவதும் கடினமானது. அது மட்டுமல்லாது நமக்கு வேண்டிய இயல்புடைய இறுதித் தெரிவுக்கு காலமெடுக்குமல்லவா?’ என பேராசிரியர் கந்தையாவிடம் ஒருமுறை கேட்டேன்.

‘....காலமெடுத்தாலும், அதை அப்படி விட்டுவிட முடியுமா...? குள்ளமான தென்னை மரங்கள் இனவிருத்தி செய்யப்படவில்லையா...? நெல்லு, கோதுமை, சோளம், பார்ளி, ஆகியனவும் ஒருவித்திலைத் தாவரங்கள்தான். அவற்றில் மரபணுக்கள் மாற்றப்படவில்லையா..? இதற்கு பணமும் அரசு ஆதரவும்தான் தேவை. இலங்கை இந்தியாவிலுள்ள பனம்பொருள் ஆராய்ச்சி மையங்கள்தமக்கிடையேயுள்ள உள்நூர் அரசியலை விடுத்து பனை அபிவிருத்தியில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்...’ என தன் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தினார் பேராசிரியர்.

அவரது தொனியில் ஆவேசமும், முகத்தில் இயலாமையும், விரக்தியும் மாறிமாறி மின்னலடித்தன!

- புலோலியூர் வேல்நந்தன்
 நீயில்லா வெறுவெனியல்

நீயில்லா
 வெறுவெனியல்
 ஒன்று நீன்றமுக்கீறோம்
 எத்தனை
 காலத்தாய்வுவும்
 எமக்கான
 துழுவாய்
 துயர்வாய்
 நீன்ற
 ஒற்றைப்பனைமரமே
 ஒன்று நீ எங்கே
 கொடும்
 வெய்ந் காலம்தீல்
 உன் துழுவக்காய்
 ஏங்குக்கீறோம்
 உனக்காய் வாழாமல் - எம்
 ஊருக்காய்
 வாழ்ந்நக
 எத்தனை
 பயன் சந்தாய்
 இத்தனை
 காலமாய்
 பத்திப்படுத்திய
 உன்னை
 இறுதியில் ஏன்
 கைவிட்டோம்
 புய்வில்லை
 இப்போது புந்நக
 உன்னருமை
 மீண்டும்
 எம்மாய்த்நலத்த
 முற்றத்தக்து
 நீ வேண்டும்
 முடிஞ்சுவாடி
 முளைப்பாயா

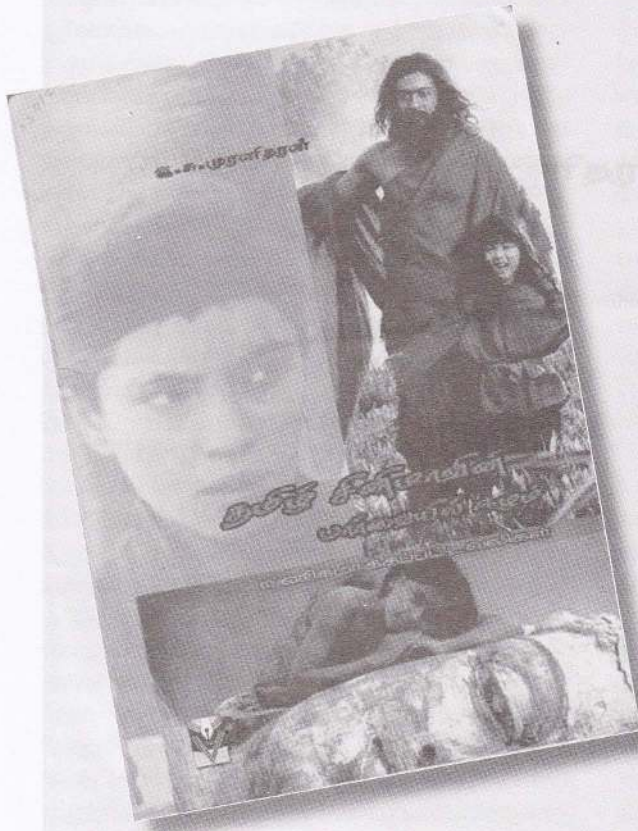
ஒற்றைப் பாதணியும் இரத்து முள் கீறலும்

மோட்டார் வண்டியில் தந்தையின் பின்னமர்ந்து போன
குட்டி மகவொன்றினதாய் இருக்குமோ...?
எஞ்சியிருக்கும் ஒற்றைப் பாதணி பார்த்துப் பார்த்து
நெஞ்செரிவாளோ இல்லாள்...?
எவரது என்கிற ஒரு சிறு குறிப்பாவது இருக்குமாயின்
கொண்டுபோய் கொடுத்து வந்திருக்கலாமோ...?
இங்குமங்குமாய் நகருகின்ற
அதிவேக ஊர்திகளினதும், பாதங்களினதும்
இருக்கில் அகப்பட்டு
சாலை மருங்கினில் சாவோடு கைகுலுக்கி
என்னை அலைக்கழிக்கிறதே ஐயோ,
யார் பாதத்திலிருந்தோ தவறி வீழ்ந்திருக்கும்
இந்த ஒற்றைச் செருப்பு....

அயல் வீட்டான் கூரையைப்
பேய்க்காற்றுத் தூக்கிப் போனாலும்
தனதில்லத்தே நிம்மதியுறக்கம் கொள்ளும்
பக்கத்து வீடானாய்,
தன்னோடு பயணப்படும் சகபயணி
நீரில் மூழ்கி மடிந்தாலும்
அகதி அந்தஸ்து நாடி
வெற்றியோடு கடல் கடந்த சகாவாய்,
போரின் இடியோசை
அயலூரையே கிழித்துப் போட்டாலும்
இயல்பு வாழ்வு நகர்த்த முடிகிற
பக்கத்துக் கிராமத்தானாய்,
நகர்வுகளுடனும், இருப்புகளுடனும்
இயந்திரமெனச் சூழலும் உலகில்
துளியும் அப்பால் நகர முடியாதபடி
அவஸ்தையின் அகோர முள் கீறல் என்ன
எனக்கு மட்டுமேயாமோ.....?
நமக்கல்லவோ....?

கெகிறாவ ஸுலைஹா

கனவுக்குடிகொண்டவன்
கறை படிந்த பதிவுகள்

இ.சு.முரளிதரனின் 'தமிழ் சினிமாவின் பார்வையில் ஈழம்'

- வணிகமாகப்பட்ட வன்மை -

இன்றைய இலக்கியச் சூழலில் திரைப்படம் குறித்த ரசனைகளும் அது சார்ந்த பதிவுகளும் ஒரு கூறாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போது வெளிவருகின்ற தென்னிந்தியத்திரைப்படங்களில் வெகுசில படங்களே மாற்றுச்சினிமாவுக்கான எத்தனிப்போடு அரிதாக வெளிவருகின்றன. மற்றும்படி பெரும்பாலானவை மலின உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் மூன்றாந்தர வெகுஜன சினிமாவாகவே காணப்படுகின்றது என்பதை சொல்லித்தெரிய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எனவே அவற்றில் இருந்து ரசிகர்களை மீட்டு நல்ல சினிமா குறித்த புரிதல்களை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்துவது அவசியமான ஒன்றாகும்.

திரைப்படம் குறித்த தகவல்களையும் அதுசார்ந்த கட்டுரைகளையும் நாம் வெகுஜனப் பத்திரிகைகள், இலக்கியச் சிற்றேடுகள் மற்றும் இணையத் தளங்கள் வாயிலாக அறிந்து கொண்டாலும் ஈழத்தில் தனியே மாற்றுச் சினிமாவுக்கான களமாக தமிழ்நாட்டில் இருந்து வெளிவரும் 'படப்பெட்டி', 'பேசாமொழி', 'காட்சிப்பிழை' இதழ்கள் போன்று இன்னமும்

தோன்றவில்லை என்பது கவலைக்குரிய விடயமே. ஆனாலும் இந்தக்குறை பாட்டை நிவர்த்தி செய்யும் முகமாக இலங்கையில் நமது சினிமா வை உருவாக்கும் நோக்கில் மாரி மகேந்திரன் அவர்கள் 'விழித்தடம்' என்னும் சஞ்சிகையை விரைவில் வெளிக்கொணர்வதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருவதனை அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

ஈழத்தில் திரைப்படம் சார்ந்த பத்திகளை எழுதி வருபவர்களில் அ.யேசுராசா, கே.எஸ். சிவகுமாரன், ஜி.ரி. கேதாரநாதன், உமா வரதராஜன், ரஞ்சகுமார், தம்பிஜயா தேவதாஸ், மாரி மகேந்திரன் (இப்பட்டியல் முழுமையான தல்ல) போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தகுந்த கவனத்தை வாசகர்கள் மத்தியில் பெற்றுள்ளனர். இவர்கள் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் குறித்தும் பிறமொழித் திரைப்படங்கள் குறித்தும் ரசனைக் குறிப்புகளாகவும் விமர்சன ரீதியாகவும் எழுதி வருகின்றனர்.

இருப்பினும் ஈழத்தில் திரைப்படத் துறை சார்ந்த அவர்களின் வகிபாகம்

சி.விமலன்

குறித்தான முடிவுக்கு வரமுடியாத ஒரு துரதிஸ் டநிலையே காணப்படுகின்றது. காரணம் அவற்றை நூல் வடிவில் வெளிக்கொணர்ந்தவர்கள் மிகச் சிலரே. எனது வாசிப்பில் இலங்கைத்திரைப்படங்கள் குறித்து தம்பி ஐயா தேவதாஸ் அவர்கள் 'பொன்விழாக்கண்ட சிங்களச் சினிமா',

'இலங்கை திரையுலக சாதனையாளர்கள்' உட்பட சில நூல்களையும் கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள் 'அசையும் படிமங்கள்' மற்றும் 'சினமா! சினமா! ஓர் உலக வலம்' போன்ற நூல்களையும் மாரி மகேந்திரன் அவர்கள் 'நமக்கான சினிமா' என்ற நூலையும் எழுதி உள்ளனர். இது தவிர அ.யேசுராசா அவர்கள்தனது 'பதிவுகள்' நூலில் திரைப்படம் குறித்த சில பத்தி எழுத்துக்களையும் உள்ளடக்கி உள்ளார்.

இந்நிலையில் அண்மையில் நண்பர் இ.ச.முரளிதரன் அவர்கள் எழுதிய 'சுமீம் சினிமாவின் பார்வையில்' சுவம் :

வரட்சியான சூழலில் இ.ச.முரளிதரன் அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கும் இந்நூல் பெறும் முக்கியத்துவம் என்ன என்பது குறித்து ஆராய்கிறது இக்கட்டுரை.

ஏற்கனவே அவரது கட்டுரைகளில் பெரும்பாலானவற்றை அவை வெளிவந்த காலத்திலேயே உதிரியாக வாசித்திருந்தாலும் இக்கட்டுரை எழுதுவதற்காக மீண்டும் முழுமையாக வாசித்ததில் நூலில் உள்ள 16 கட்டுரைகளையும் இரண்டு வகையாக வகைப்படுத்தி நோக்கலாம் எனத் தோன்றியது.

1. தென்னிந்தியத் திரைப்படங்கள் பற்றியவை
2. பிறமொழித் திரைப்படங்கள்

ஏனைய ஏழு கட்டுரைகள் பிறமொழித் திரைப்படங்கள் குறித்தும் பேசுகின்றன.

அந்தவகையில் தென்னிந்தியத் திரைப்

படங்கள் குறித்து நோக்குவோமாயின் நூலின் முதற் கட்டுரையாக அமைவது "தமிழ்த்திரைப்படத் தலைப்புகள்: ஒரு குறும்பார்வை" என்பது. தமிழ்த்திரைப்படத் தலைப்புகளை வடமொழித் தலைப்புகள் (காளிதாஸ்), இடைச்சொல் இணைந்தவை (சந்திரசேனா அல்லது மயில் இராவணன்) ஆங்கில மொழித் தலைப்புகள் (ஆட்டோகிராப்), பிரபலங்களின் பெயர்கள் (அன்புள்ள ரஜினிகாந்த்), வெற்றிப்பட வார்த்தைகள் ('காதல் கோட்டை' படத்தின் வெற்றியைத் தொடர்ந்து காதல் தேசம், காதல் மன்னன்) ஓர் எழுத்துத் தலைப்புகள்(தீ.பூ) சிவாஜி நடித்த 'பராசக்தி' படம் வெற்றி பெற்றதைத் தொடர்ந்து இயக்குனர் பீம்சிங் இயக்கிய 'பலே பாண்டியா', 'பாவமன்னிப்பு' போன்ற பா வரிசைப் படங்கள், விக்ரம் நடித்த 'சேது' படம் வெற்றி அடைந்ததைத் தொடர்ந்து அவரது ஏனைய சில படங்களும் 'சாமி', 'தில்', 'தூள்' என இரண்டெழுத்தில் வெளியாகி இருந்தன. இயக்குனர் ரி.ராஜேந்தர் தனது படத்தின் தலைப்பு ஒன்பது எழுத்துக்கள் வரும்படியாக 'என் தங்கை கல்யாணி', 'மைதிலி என்னை காதலி' என அமைத்துக்கொண்டமை, சட்டம், நீதித் துறைகளின் ஊழல்களை வெளிக்கம்போட்டு

ஒரு விளையாட்டு' என அமைந்தமை, விசுவின் தலைப்புகள் 'சம்சாரம் அது மின்சாரம்', 'திருமதி ஒரு வெகுமதி' என ஓசை நயம் சார்ந்து அமைந்தமை, இயக்குனர் பேரரசு தமிழகத்தின் இடப்பெயர்களான சிவகாசி, பழனி என படத் தலைப்புகளை வைத்தமை, தலைப்பு மாற்றங்கள் (கமலஹாசனின் 'சண்டியர்' படம், 'விருமாண்டி' படமாக மாறியமை) இலக்கண வழுவோடான தலைப்புகள் (சிகப்பு நோஜாக்கள்) போன்ற பல்வேறு தகவல்களை இந்தக் கட்டுரை மூலமாக அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது.

இயக்குனர் எஸ்.ஜே.சூர்யா தனது படம் ஒன்றுக்க Best Friend இன் கருக்காமாக B.F

இப்படத்திற்கான தலைப்பை வைக்கட்டும் என்று அறிவித்திருந்தார். இதையடுத்து தமிழ்த்திரையுலகில் முதன்முதலாக ரசிகர்

களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட 'அஆ' என்ற தலைப்பையே படத்திற்கு வைத்து புதுமை நிகழ்த்தியமையும் நினைவுக்கு வருகின்றது.

மேற்கூறிய பல்வேறு வகையறாத் தலைப்புகளோடு தமிழ் நாவல்களை மையப்படுத்தி எடுக்கப்பட்ட படங்களின் தலைப்புகளையும் இவ்விடத்தில் நோக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. தி.ஜானகிராமனின் 'மோகமுள்' நாவல் அதே பெயரில் திரைப்படமானது. இந்திரா பார்த்த சாரதியின் 'குருதிப்புனல்' நாவல் 'கண் சிவந்தால் மண் சிவக்கும்' என்ற பெயரில் படமானது. அதேசமயம் நடிகர் கமலஹாசன் இந்திரா பார்த்தசாரதியின் அனுமதியோடு 'குருதிப்புனல்' என்ற அந்த நாவல் தலைப்பை மட்டும் தனது ஒரு படத்தில் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

பிரபலங்களின் பெயரில் எடுக்கப்பட்ட படங்கள் குறித்து கட்டுரையாசிரியர் கூறும் பொழுது பார்த்திபன் நடத்த படம் ஒன்றுக்கு 'புதுமைப்பித்தன்' என்று பெயர் வைத்திருந்தனர். இதனை அறிந்த எழுத்தாளர் புதுமைப்பித்தனின் மகள் அத்தலைப்பை மாற்றி வைக்குமாறு இயக்குநரிடம் கோரிக்கை விடுத்திருந்த போதிலும் அது இறுதியில் தோல்வி அடைந்திருந்தமையும் ஞாபகம் வருகிறது.

"மணிரத்னம் சினிமாவில் :
நிஜமாந்தர்

களின் நிழல்" என்ற கட்டுரையில் இந்திய சினிமாவின் பெருவெளியில் தனித்துவமான இயக்குநராக அடையாளப்படுத்தப்படும் மணிரத்னம் சீரியலான திரைக்கதையில் சமரசப் பண்போடு ஜனரஞ்சக மசாலாக்களை கலந்து வெற்றியைத் தொடும் நுட்பத்தை தன்னகத்தே கொண்டவர். பார்வையாளன் முழுமைப் புனைவென்னும் தளத்தில் படைப்பினை அணுகுவதை தவிர்க்க சமகால நிகழ்வுகளில் இருந்து கதைகளை உருவி நம்பகத்தன்மையை உருவாக்க முனைபவர் என்று கூறுகிறார் கட்டுரை ஆசிரியர்.

மணிரத்னம் எம்.ஜி.ஆர் - கருணாநிதி வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்டு 'இருவர்' படத்தினையும் சிவ சேனாக்கட்சியின் மறைந்த தலைவர் பால்தக்ரேயை மையப்படுத்தி 'பம்பாய்' படத்தினையும் மும்பை மண்ணில் தாதாவாக வாழ்ந்த தமிழரான வரதராச முதலியாரின் வாழ்வை புனைவுகளோடு வெளிப்படுத்தியதாக 'நாயகன்' படத்தினையும் குறிப்பிடலாம். இராமாயணப் பின்னணியில் எடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் 'ராவணன்' படத்தில் வீரப்பனின் வரலாறும் கரந்துறைந்திருப்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். அவ்வாறே ரிலையன்ஸ் நிறுவனத்தை ஆரம்பித்த திருபாய் அம்பானி இந்திய வணிக சந்தையின் உச்சியை அடைய மேற்கொண்ட பிரயத்தனங்களை விளக்குவதாக அவரது 'குரு' படம் விளங்குகின்றது.

இக் கட்டுரையின் ஓரிடத்தில் 'சிவசேனா கட்சியின் தலைவரான பால் தக்ரேயின் நிஜ முகத்தை மணிரத்னம் வெளிக்காட்டத் தயங்கியுள்ளார்' என்றதொரு குறிப்பு வருகிறது. ஆனாலும் 'பம்பாய்' திரைப்படம் வெளி வந்தபோது மணிரத்னத்தின் வீட்டிற்கு அக்கட்சியினரால் கைக் குண்டு வீசப்பட்டமை அந்தக் கூற்றினை கேள்விக்குட்படுத்துவதாகத்தானே உள்ளது.

'பம்பாய்' படத்தினை பார்த்த பால் தக்ரே 'படத்தில் கலவரத்துக்காக நான் வருந்துவது போல ஒரு

இக்கட்டுரையின் தொனிப்பட ஏற்கனவே 'ஞானம்' சஞ்சிகை வெளியிட்ட "ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழில்" (ஞானம் 150) அ.யேசுராசா அவர்கள் "தமிழ்த் திரைப்படங்களில் ஈழத்தமிழர் போராட்டச் சூழலின் வெளிப்பாடு" என்ற கட்டுரை எழுதி இருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனாலும் அ.யேசுராசா அவர்கள் அக்கட்டுரையில் தென்னிந்தியத் திரைப்படங்களோடு மட்டும் நின்று விடாமல் ஈழத்தில் எடுக்கப்பட்ட முழுநீளக் கதைப்படங்கள், குறும்படங்கள் மற்றும் விவரணப்படங்கள் குறித்தும் விலாவாரியாக எழுதியுள்ளார்.

காட்சி வருகிறது. அது உண்மையல்ல நான் எதற்காகவும் வருந்தவில்லை. கலவரத்தை சிவசேனை ஆரம்பிக்கவில்லை. நாங்கள் பதிலடி கொடுத்தோம்' என்று Times of India பேட்டியில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இது குறித்து யமுனா ராஜேந்திரன் அவர்கள் எழுதிய "தமிழில் மாற்றுச் சினிமா : நம்பிக்கைகளும் பிரமைகளும்" நூலில்,

"பம்பாய் படத்தில் முதலில் பம்பாயில் கலவரத்தை தொடங்கியது சரியாகச் சொல்லப்படவில்லை என்பது பிரச்சினை.

இன்றைய இந்தியாவில் எரியும் பிரச்சினை என்ன? எவர் முதலில் ஆரம்பித்தது என்று ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பதுவா? அல்லது வன்முறையை நிறுத்துவதற்கான வழிவகைகளை ஆராய்வதுவா? படம் சம்பவங்களை வரலாற்று ரீதியில் சரியாகச் சொல்லவில்லை எனினும் எவருடைய வன்முறையையேனும் நியாயப்படுத்தி இருக்கிறதா? இவர் தான் வன்முறைக்கு காரணம் என ஒரு சமூகத்தின் மீது வெறுப்பைக் காட்டுகிறதா?"

- பக்கம் : 176, 177

என்று அவர் எழுப்பும் கேள்விகள் சிந்தனைக்குரியவை.

அடுத்த கட்டுரை நூலின் தலைப்பாக அமைந்த "தமிழ் சினிமாவின் பார்வையில் ஈழம் : வணிகமாக்கப்பட்ட வலிகள்" என்பது தமிழ்ச் சினிமாவில் ஈழம் குறித்த பாசாங்குத் தனமற்ற படைப்புருவாக்கம் நிகழாத சூழலில் ஈழத்தின் கவர்ச்சிகரத் துன்பியல் கருப்பொருளாக, துண்டுக்காட்சிகளாக, வசனங்களாக, பாடல்களாக பல்வேறு பரிமாணங்களில் எவ்வாறு வணிக வெற்றியின் சமன்பாடுகளுக்கு ஏற்றதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

ஈழம் முதன்மைக் கருவாக உள்வாங்கப் பட்ட திரைப்படங்கள் என்ற வரிசையில் 'காற்றுக்கென்ன வேலி', 'உச்சிதனை முகர்ந்தால்', 'இராமேஸ்வரம்', 'கன்னத்தில் முத்தமிட்டால்', 'ஆயுதப் போராட்டம்' போன்றவை கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்கூறிய திரைப்படங்களில் ஈழம் குறித்த சித்திரிப்புகளை ஒட்டுமொத்தமாக நிராகரிக்காமல் அவற்றில் உள்ள சில நல்ல அம்சங்களையும் குறிப்பிடத்தவறவில்லை.

'காற்றுக்கென்ன வேலி' திரைப்படத்தில் சிறுமியின் உல்லாச உலகின் குறியீடாக

வரும் ஊஞ்சலும் போராளிகளின் நிர்ப்பந்த தலைமுழுகலின் பின் ஊஞ்சலில் ஆயுதம் ஆடும் காட்சியையும் தமிழ்நாட்டு அரசியல்வாதியிடம் வெளிப்படும் போராளிகள் குறித்த தரிசனமும் சிறப்பாகவே அமைந்துள்ளதையும் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றார்.

அவ்வாறே 'உச்சிதனை முகர்ந்தால்' திரைப்படத்தில் தற்கொலைப் போராளியின் பிரிவுநேர முகபாவம், திருநங்கை குறித்த காட்சிகள், இனவாதங் கடந்து புனிதவதியின் சிசு மீதான பற்றுதல் போன்றன சிறப்பாக உள்ளதாகவும் கூறுகின்றமை அவரது சமன்செய்து சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் தன்மைக்கு எடுத்துக்காட்டாகின்றன.

ஈழத்தின் துன்பியல் துண்டுக்காட்சிகளில் உள்வாங்கப்பட்ட திரைப்படங்களாக 'நந்தா', 'தெனாலி', 'நான் அவன் இல்லை - 2', 'பில்லா - 2', 'புன்னகை மன்னன்' போன்ற திரைப்படங்களை சுட்டிக்காட்டுகின்றார். இவற்றோடு 'கண்டுகொண்டேன் கண்டுகொண்டேன்' திரைப்படத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். இந்திய அமைதிப்படை ஈழத்திற்கு வந்த வேளையில் வன்னியில் இடம்பெற்ற கண்ணிவெடியில் ஒரு காலை இழந்த மேஜராக மம்முட்டி அதில் நடித்திருப்பார்.

மாறுபட்ட தளத்தில் ஈழத்தைப் பதிவு செய்தபடங்களாக கார்த்திநடித்த 'ஆயிரத்தில் ஒருவன்', 'பாலை', போன்றவற்றையும் ஈழத்தின் துன்பியலை வசனங்களில் வெளிப்படுத்திய படமாக 'ஏழாம் அறிவு' திரைப்படத்தையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

திரையிசைப் பாடல்களில் ஈழம் குறித்த பதிவுகள் என்ற வகையில் சில பாடல் வரிகளையும் எடுத்துக்காட்டாக கூறுகின்றார். ஆனால் எனக்கு கவிஞர் யுகபாரதி 'ராஜபேட்டை' திரைப்படத்தில் எழுதிய

'முள் வேலிக்குள்ளே வாடும் தமிழ் ஈழம் போல் ஆனேனே அன்பே உன் அன்பில் நானும் தனி நாடாகிப் போவேனே'

என்ற வரிதான் உடனடியாக நினைவுக்கு வருகிறது.

இக்கட்டுரையின் தொனிப்பட ஏற்கனவே 'ஞானம்' சஞ்சிகை வெளியிட்ட "ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழில்" அ.யேசுராசா அவர்கள் "தமிழ்த் திரைப்படங்களில் ஈழத்தமிழர் போராட்டச்

சூழலின் வெளிப்பாடு” என்ற கட்டுரை எழுதி இருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனாலும் அ.யேசுராசா அவர்கள் அக்கட்டுரையில் தென்னிந்தியத் திரைப்படங்களோடு மட்டும் நின்று விடாமல் ஈழத்தில் எடுக்கப்பட்ட முழுநீளக் கதைப்படங்கள், குறும்படங்கள் மற்றும் விவரணப்படங்கள் குறித்தும் விலாவாரியாக எழுதியுள்ளார்.

“நகரும் படிமங்களில் நாகேஷ்” என்ற கட்டுரையில் நடிகர் நாகேஷின் ஆளுமையை அவர் நடத்த திரைப்படங்களின் வழியாக நாயகன், எதிர்மறை நாயகன், அங்கதச் சித்திரிப்பு, குணசித்திர வார்ப்பு என்ற நால்வகைப் பரிமாணங்களின் ஊடாகப் பதிவு செய்துள்ளார் கட்டுரையாசிரியர்.

குறிப்பாக ‘தில்லானா மோகனாம்பாள்’ படத்தில் கூழைக்கும்பிடுவோடு எலுமிச்சம் பழம் கொடுத்து அறிமுகமாகி சவடால் தன்மை மிகு பேச்சால் காரியம் சாதிக்கும் வைத்தி கதாபாத்திரத்தின் வில்லத்தனம் வெகு அபாரம். கொத்தமங்கலம் சுப்புலின் மூலப்பிரதியில் உறைந்து கிடக்கும் பாத்திர வார்ப்புக்கு உயிருட்டிப் பொருந்திப்போகும் தனித்தன்மை சண்முகசுந்தரம் (சிவாஜி கணேசன்), மோகனா (பத்மினி) பாத்திரங்களின் அளிக்கையினை சமன் செய்வதோடு முந்திச் செல்லவும் முற்படுகின்றது என்று கட்டுரையாசிரியர் கூறுகின்றார்.

நாகேஷ் மிகச்சிறந்த நடிகர் என்பதில் எந்தவிதமான மாற்றுக்கருத்துகளும் இருந்த தில்லை. ஆனால் ‘சண்முகசுந்தரம் பாத்திரம் ஏற்று நடத்த சிவாஜி கணேசனை முந்திச் செல்லவும் முற்படுகின்றது’ என்பது சற்று மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்றாகவே எனக்குப் படுகின்றது.

தமிழர்களின் பாரம்பரிய கலைகளான நாதஸ்வரத்தையும் பரத நாட்டியத்தையும் மையப்படுத்தி எடுக்கப்பட்ட ‘தில்லானா மோகனாம்பாள்’ திரைப்படம் குறித்து சில

எதிர்மறை விமர்சனங்கள் இருந்தாலும் அதில் சிவாஜி கணேசன் ஏற்று நடத்த ‘சிக்கல் சண்முக சுந்தரம்’ பாத்திரத்தை ரசிகர்கள் அவ்வளவு எளிதில் மறந்து விடமாட்டார்கள்.

இவ்விடத்தில் ‘தில்லானா மோகனாம்பாள்’ படத்திற்கு பின்னணியில் நாதஸ்வரம் வாசித்த நாதஸ்வர வித்துவான்களில் ஒருவரான சேதுராமன் அவர்கள் பேட்டி ஒன்றில் ‘திரையில் சிவாஜி கணேசன் நாதஸ்வரம் வாசித்ததைப் பார்த்து அவர் தான் நிஜமோ என ஒருகணம் தான் உணர்ந்ததாக’ கூறியிருந்தமையும் நினைவுக்கு வருகின்றது.

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் எழுதிய ‘தமிழ்ப் பண்பாட்டில் சினிமா’ நூலில்

“சிவாஜி கணேசனுக்குள் இருந்த நடப்புத் திறன் பிறர் இன்ப துன்பங்களைத் தன் உணர்வு நிலைக்குள் உள்வாங்கிச் சித்திரிப்பவன். இந்த மனித மோதுகை சித்திரிப்புக்கான தேடலை ஊக்குவித்தது. நடிகனுக்கான சவால் என்பது இந்தச் சித்திரிப்புக்குள் தான். தனது இந்தப் பணிநன்குநிறைவேறுவதற்கு அந்த நடிகரோடு ‘ஊடாடும்’ மற்றைய பாத்திரம் முக்கியமாகும். இதனால் சிவாஜி கணேசனோடு நடிக்கும் நடிகையர், துணைப்பாத்திரங்கள் மிக முக்கியமாகினர்”

- பக்கம் : 139, 140

என்று அவர் கூறுகின்ற கருத்தோடு கட்டுரையாசிரியரின் கூற்றை இணைத்துப் பார்த்து சமரசம் கொள்கிறேன்.

“தமிழ்த் திரைப்படங்களில் கலை இயக்குநரின் வகிபாகம் : வணிக சினிமா நோக்குநரின் நுனிப்புல் மேய்ச்சல்” என்ற கட்டுரை என்னளவில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக அமைகின்றது.

இயக்குநரின் எண்ணங்களுக்கு அமைவாக நிகழ்களத்தையும் காலத்தையும் சிருஸ்டித்து சுவைஞனை நம்பகத்தன்மைக்கு வெகு அருகில் அழைத்து வருவதாக கலை

கட்டுரை நூல்த் தலைப்பாக அமைந்த “சூழல் சீர்தொழில் பார்வையல் ஈழம் : வணிகமாத்ரப்பட்ட வல்கள்” எல்பது சூழல் சீர்தொழில் ஈழம் குறித்து பாசாங்குத் துறமற்ற படைப்புருவாகக் நிகழாத் சூழல் ஈழத்தின் கவர்ச்சிகரத் துறல்யல் கருப்பொருடாக, துறல்யல் காட்சிகளாக, வசனங்கடாக, பாடல்கடாக பல்வேறு பர்தொறங்கடல் எவ்வாறு வணிக டெற்றியல் சமல்பாடுகளுக்கு ஏற்றதாகப் பத்ய டெய்யப்பட்டிருதது எல்பதாக இக்கட்டுரை ஆராய்க்றது.

இயக்கம் அமைந்துள்ளது எனக்கூறும் கட்டுரையாசிரியர் அதனை

1. யதார்த்தவாதப் படங்களுக்கான கலை இயக்கம்
2. பொழுது போக்கு அம்சம் நிறை படங்களுக்கான கலை இயக்கம்
3. வரலாற்றுக்காலப் படங்களுக்கான கலை இயக்கம்
4. எதிர்காலப் புனைவுப் படங்களுக்கான கலை இயக்கம்

என்ற நான்கு வகையாகப் பாகுபடுத்தி தமிழ்த் திரைப்படங்களில் தோட்டாதரணி, பி.கிருஷ்ணமூர்த்தி, முத்துராஜ், சமீர்சந்தா, சாபுசிறில், ராஜீவன், வீரசமர், செல்வகுமார் போன்ற கலை இயக்குநர்கள் எவ்வாறான பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ளனர் என்பது குறித்தும்

அவற்றில் உள்ள குறைபாடுகள், கலை இயக்குநர்களுக்கும் இயக்குனர்களுக்கும் இடையிலான முரண்பாடுகள் மற்றும் அவர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் குறித்தும் எழுதுகின்றார்.

'அர்ஜூன்' என்ற மாற்றுமொழித் திரைப்படத்தில் கலை இயக்குநர் தோட்டா தரணி அமைத்த மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயில் சந்நிதி, பொற்றாமரைக்குளம், சுற்றியுள்ள நீண்ட பிரகாரம், சுற்றுலாக்கள் என்பன படப்பிடிப்பு முடிந்த பின்னரும் மக்களின் காட்சிக்கு விடப்பட்டதான தகவலும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. இதனைப் படித்ததும் இயக்குநர் பாலு மகேந்திரா ஒருமுறை கலை இயக்குனர் பி.கிருஷ்ணமூர்த்தி குறித்து

"வண்ண வண்ணப் பூக்கள் படத்திற்கென ஒகேனக்கல் காட்டில் அருவி ஒன்றின் அருகே பாறைகளின் நடுவில் கிருஷ்ணமூர்த்தி அமைத்துத் தந்த பாழடைந்த கோயில் செற் அந்தப்பகுதியில் இன்று வரை பிரசித்தம். அங்கிருந்த பாறைகளில் அவர் அமைத்திருந்த சோழர் காலச் சிற்பங்கள் என்னையும் அந்த ஊர் ஜனங்களையும் பிரமிக்க வைத்தன. படத்திற்கென்று உருவாக்கப்பட்ட அந்த செற் உண்மையிலேயே ஒரு பாழடைந்த கோயில் என்று தேசிய விருதுத் தேர்வுக் குழுவினர் நினைத்தார்களாம். படப்பிடிப்பு முடிந்த பின் அதைப்பிரிக்க மனசு வரவில்லை. அப்படியே விட்டு வந்தேன். அந்த ஊருக்கு சுற்றுலா செல்லும் பயணிகள் ஆர்வத்தோடு சென்று பார்க்கும் இடமாக அது பல வருடங்கள் இருந்ததாக தமிழ்நாடு சுற்றுலா கழகத்தினர்

சொன்னார்கள்"

'நேர்காணல்' ஏப்ரல் - ஜூன் 2012, பக்கம் : 50

என்று கூறியதும் என்நினைவில் வருகிறது.

"கொண்டாட்ட தேவதை : ஸ்ரேயா கோஷல்" என்பது அடுத்த கட்டுரை. இது தென்னிந்தியத் திரைப்படப் பின்னணி பாடகி ஸ்ரேயா கோஷல் பற்றியது. தொலைக்காட்சிகளில் குறிப்பிடத்தகுந்த திரையிசைப்பாடல்கள் குறித்த சில நிகழ்ச்சி களைத் தவிர்த்துப் பார்த்தால் ஈழத்தில் பின்னணிப்பாடல்கள் பற்றி முறையாக எழுத்தில் பதிவு செய்யப்படவில்லை. வெகுஜனப் பத்திரிகைகளில் குறிப்பிட்ட சில பாடகரின் பாடல்களை சில சந்தர்ப் பங்களிலோ அல்லது அவர்களின் மறைவின் பொழுதோ பட்டியல் படுத்தும் முயற்சியாக வெளிவந்துள்ளதே தவிர குரலின் இனிமை குறித்தோ அல்லது ரசிக்களை அப்பாடல்கள் எந்தவகையில் மதிமயங்கச் செய்வது குறித்தோ ஆழமான தேடல்களை நோக்கி அவர்களின் நதிமூலம் நோக்கி அழைத்துச் செல்வதில்லை.

இதற்கு விதிவிலக்காக தென்னிந்தியத் திரைப்படப் பின்னணிப்பாடகி எஸ்.ஜானகி குறித்து 'காட்சிப்பிழை திரை' டிசம்பர் 2011 இதழில் ராகவன் எழுதிய "எஸ்.ஜானகி : நீ பாடும் நேரம் தேனூறும் ராகம்" என்ற கட்டுரை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

அந்தவகையில் ஸ்ரேயா கோஷல்

திரைப்படத் துறைக்கு வந்தரிஷிமூலம் குறித்தும் பதினொரு மொழிகளில் பல்வேறு பாடல்களை பாடியுள்ளமை அவர் பெற்ற விருதுகள் கௌரவங்கள் குறித்தும் இக் கட்டுரை ஆராய்கிறது.

ஆனாலும்

இக் கட்டுரையும் சரி ராகவனது கட்டுரையும் சரி வாசித்ததும் அவை 'உயர்மை' இதழில் பின்னணிப் பாடகர்கள் மற்றும் இசையமைப்பாளர்கள் குறித்து ஷாஜி எழுதிவரும் கட்டுரைகளை நினைவு

படுத்துவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.

பிறமொழித் திரைப்படங்கள் வரிசையில் வகைமாதிரியாக சத்யஜித்ரே இயக்கிய 'பதேர் பாஞ்சாலி' குறித்து "கனதியான முயற்சிகளின் கால்கோள்" கட்டுரையை நோக்கலாம். இந்திய புனைவு சினிமாவின் தளத்திலிருந்து பூரணமாக புறமொதுங்கி தூய யதார்த்த உலகை நேர்த்தியான திரைக்கதையூடாக வெளிக்கொணர்ந்த முதல் முயற்சியாக பதேர் பாஞ்சாலி அமைந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார். விபூதி பூஷன் எழுதிய 'பதேர் பாஞ்சாலி' நாவலை மையமாகக் கொண்டு வங்க மொழியில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தவிர அந்நாவலின் முற்பகுதியை அப்படியே திரைப்படமாக்கி வெற்றி அடைந்துள்ளாரா? என்பது குறித்த விமர்சனப் பார்வையை முன்வைக்கக் கட்டுரையாசிரியர் தவறியுள்ளார்.

இவ்விடத்தில் வாசக ரசனைக்காக 'பதேர் பாஞ்சாலி' குறித்து ஜெயமோகன் தனது "கண்ணீரைப் பின்தொடர்தல்" நூலில் பதிவு செய்ததை பகிரலாமென எண்ணுகின்றேன்.

"ரே, பதேர் பாஞ்சாலியை திரைப்படமென்னும் ஊடகத்தின் அதிக பட்ச சாத்தியங்களை பயன்படுத்தி காட்டி யிருந்தார் என்றே சொல்லலாம். ஆனாலும் நாவல் உருவாக்கும் ஆழமான அதிர்வை அந்தப்படம் உருவாக்கவில்லை. காரணம் நாவல் முழுக்க நாம் பசுமையை காண்கிறோம் என்பதே. மூங்கில் கூட்டங்கள் மண்டிய கிராமத்துப் பாதைகள். ஊருக்கு வெளியே அப்புவும் அக்காவும் தாமரை பறிக்கும் குளங்கள். இடிந்துபோன ஏதோ காலகட்டத்து அரண்மனை. அதைச்சூழ்ந்த குறுங்காடு. வயல்வெளிகள். கிராமத்து வீடுகள். அதிகமாக விவரிக்காமலேயே விபூதி பூஷன் அந்தச் சித்திரங்களை அளிக்கிறார். அத்தகைய ஒரு விரிந்த கற்பனை வெளியை உருவாக்க சொற்களால் தான் முடியும். ரேயின் படம் கறுப்பு வெள்ளை. அது மிகச்சிறப்பான ஒளிப்பதிவுள்ள வண்ணப்படமாக இருந்தாலும்கூட சொற்கள் எழுப்பும் அலைகளை உருவாக்கியிருக்க இயலாது. இருகலைகளின் சாத்தியங்களின் எல்லை அது"

- பக்கம் : 61

இவ்வாறானதொருகுற்றச்சாட்டை 'பதேர் பாஞ்சாலி' நாவலை எழுதிய விபூதி பூஷன்

அவர்களும் முன்வைத்ததாக ஆனந்த விகடன் 'கற்றதும் பெற்றதும்' தொடர் எழுதி வந்தகாலத்தில் கஜாதா குறிப்பிட்டிருந்தார்.

நூலில் தமிழ்த்திரைப்படங்கள் பற்றி எழுதிய கட்டுரைகளில் காணப்படும் வீச்சான பார்வையை பிறமொழித் திரைப்படங்கள் பற்றிய கட்டுரைகளில் காணமுடியவில்லை ஆயினும் அத்திரைப்படங்கள் குறித்தரசனைப் பதிவுகள் நிச்சயம் அப்படங்களினைப்பார்க்கத் தூண்டும் வகையில் அமைந்துள்ளமையே அவற்றின் வெற்றி எனலாம்.

இவை தவிர 'தமிழ்த் திரைப்படங்களில் குறியீடு: ஆழமறியாத ஒரு தேடல்', 'வர்மக்கலையும் தமிழ் சினிமாவும்: கால்கோள் நிலைக்குறிப்புகள்', 'திரைப்படங்களில் நக லெடுப்பு : கமலஹாசனை முன்வைத்து' ஆகிய கட்டுரைகளும் சிங்களத் திரைப்படம், ஆப்கானிஸ்தான் திரைப்படம், ஈரானிய திரைப்படம், ஆங்கிலத் திரைப்படம், ஜப்பானியத் திரைப்படம் எனப் பல்வேறு மொழிகளிலும் வெளிவந்த திரைப்படங்கள் குறித்தும் வகைக்கொன்றாக அவை பற்றிய தனது பார்வையையும் முன்வைத்துள்ளார்.

எனவே தொகுத்து நோக்குகின்ற பொழுது தமிழ்த்திரைப்படங்கள், பிறமொழித் திரைப்படங்கள் பற்றிய பார்வைகள் குறித்து ஏற்கனவே நான் முன்னர் கூறிய எழுத்தாளர்கள் பலர் எழுதி இருப்பினும் எனது வாசிப்பில் அவற்றில் கலை இயக்குநரின் வகிப்புகள் குறித்து பத்தோடு பதினொன்றாகவே பெரும்பாலான கட்டுரைகள் காணப்பட்டுள்ளன. அந்தவகையில் அது குறித்து தனித்த கட்டுரையை இவர் எழுதியுள்ளார். அத்தோடு திரைப்படத்தின் கூறுகளாக விளங்கும் இயக்குநர்கள், நடிகர்கள், பின்னணி பாடகி என்பவற்றோடு பல்வேறு பொதுத்தலைப்புகளின்சீழ் பல்வேறு தகவல்களுடனும் ஆதாரங்களுடனும் விமர்சன பூர்வமாக எழுதுபவராகவும் பிறமொழித் திரைப்படங்கள் பற்றிய புரிதல்கள் உள்ளவராகவும் ஈழத்தில் தற்போது இருக்கின்ற இளைய தலைமுறை எழுத்தாளர்களுள் சினிமா பற்றிய பிரக்ஞையை அதிகம் கொண்டிருப்பவராகவும் இந்நூல் இ.சு.முரளிதரன் அவர்களை இனங் காட்டியுள்ளது.

வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் பாடல்களில் கல்விச் சிந்தனையும் செயற்பாடும்

கலாத்த அகலங்கள்

நாட்டார்:

மன்னராட்சிக் காலத்தில், வளர்ச்சி யடைந்த பிரதேசமாக, நாகரிகம் மிக்க பிரதேசமாக, இராசதானியாகத் தலைநகராக விளங்கிய பகுதிகளை நகரம் என்று அழைத்தனர்.

நகரில் உள்ளவர்களின் வாழ்க்கை முறையி லிருந்து வந்ததே நாகரிகம் என்றும், நகர்ப்பகுதி என்பதே நாகரிகம் ஆகியது என்றும் பலர் பலவாறாகக் கருதுகின்றனர்.

வயலும் வயல் சார்ந்த நிலமுமாகிய மருத நிலத்தில் தான் நாகரிகம் வளர்ந்தது என்பாரும் உண்டு. நதிக்கரை நாகரிகம் தான் மிகவும் தொன்மையானது என்பது ஆராய்ச்சி முடிவு.

நகருக்கு வெளியே இருந்த மக்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளை நாடு என்ற சொல்லால் அழைத்து அங்கு வாழ்ந்த மக்களை நாட்டார் என்று அழைத்தனர்.

நாட்டார் என்பவர்கள் பாமரர்களாகவும் நாகரிகம் அற்றவர்களாகவும் இருந்ததாகக் கணிக்கப்பட்டனர்.

நாட்டார் என்ற சொல்போல நகரத்தார் என்ற சொல் வழங்கப்படவில்லை. நாட்டார் என்ற சொல்லுக்கு எதிர்ச்சொல்லாக காட்டார் என்ற சொல் வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படி ஒரு சொல் வழக்கில்லை.

இருப்பினும் நாட்டாரிலும் பார்க்க நாகரிகத்தில் குறைந்த மிகவும் பாமரர்களாக விளங்கிய காட்டு மக்களை பட்டிக் காட்டார் என அழைத்தனர்.

முல்லை நிலமாகிய காட்டிலும், காடு சார்ந்த நிலப் பகுதியிலும் வாழ்ந்த மக்கள் மாடு வளர்ப்பதைத் தம் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர்.

மாடுகளை

அடைப்பதற்காக பட்டிகளை அமைத்தனர். பட்டிகள் பொருந்திய காட்டிலே வாழ்ந்த மக்கள் பட்டிக்காட்டார் எனப்பட்டனர்.

இவர்கள்

நாட்டாருக்குள்ளும் தாழ் வானவர்களாக மதிக்கப்பட்டனர். இன்றும் நாகரிக மற்றவர்களைப் பட்டிக் காட்டார் என்றே பரிகாசம் செய்கின்றனர்.

நிலத்தை ஐந்தாகப் புவியியல் அடிப்படையில் பிரித்த தமிழர்கள் நகரத்தைப் புவியியல் அடிப்படையில் இரண்டாகப் பிரித்தனர்.

கடற்கரை சார்ந்த நகரத்தைப் பட்டினம் என்றும், கடற்கரை சாராத நகரத்தை பட்டணம் என்றும் வேறுபடுத்திப் பெயரிட டழைத்தனர்.

இதே போல் நாகரிகம் கல்வியறிவு என்ற வகையில் நிலத்தை நகரம் நாடு என இரண்டாகப் பிரித்து நோக்கினர்.

காவியங்களைப் பாடிய புலவர்கள் நாட்டுப் படலம் நகரப் படலம் எனப் பிரித்துப் பாடினர். பிரிபந்தங்களிலும், சிற்றிலக்கியங்களிலும் அது தொடர்ந்தது.

நாட்டார் பாடல்கள்:

நகரத்திற்கு வெளியே வாழ்ந்த மக்கள் பாடிய ஏட்டில் எழுதப்படாத பாடல்களை நாட்டார் பாடல்கள் என்று அழைத்தனர்.

நாட்டார் பாடல்கள் பாமரர்களின் உணர்ச்சி உந்துதல்களின் வெளிப்பாடு என்பதால் சொற்சுத்தம், இலக்கண அமைதி அற்றவையாக விளங்கின.

செம்மொழி மட்டுமே இயற்றமிழ் என்ற கோட்பாடு இருந்ததனால் நாட்டார் பாடல்களை ஏட்டில் எழுதி வைக்க மறுத்தனர்.

எழுத்தறிவில்லாத அந்தப் படைப்பாளிகளும் தமது படைப்புக்களைத் தரமான படைப்புகளாகக் கருதவில்லை. எழுதிப் பாதுகாக்க, வேண்டும் என்ற உணர்வும் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. எழுதவும் தெரியாதவர்களாக இருந்தனர்.

நாட்டார் பாடல்கள், நாடோடிப் பாடல்கள் கிராமியப் பாடல்கள், பாமரர் பாடல்கள் எனப் பல பெயர்களில் இன்று அழைக்கப்படுகிறது.

பேச்சு மொழியையே பெரும் பாலும் கொண்டமைந்த நாட்டார் பாடல்களில் செம்மொழிப் பாடல்களுக்கு நிகரான கற்பனை வளமும் கருத்துச் சிறப்பும் உவமை உருவக அணி அலங்காரங்களும் இருப்பதைப் பார்த்து வியவாதவர் இல்லை.

“சில்லென்று பூத்த சிறுநெருஞ்சிக்காட்டினிலே

நில்லென்று கூறி நிறுத்தி வழி போனாரே”

என்ற நாட்டார் பாடல் வரிகள் முழுக்க முழுக்க இலக்கணத் தமிழைக் கொண்டவை. அற்புதமான கற்பனை, தமிழ் அகத்திணை இலக்கியத்தில் இந்த வரிகளுக்கு இணையான வரிகளைச் சொல்ல முடியாது.

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் தவிப்பை, கையறு நிலையை எவ்வளவு அற்புதமாகப் பாடியிருக்கிறார் பெயரறியாப் பாமரப் புலவர்.

ஒரு தாயின் தாலாட்டு பாடலில் வரும் இன்னொரு கற்பனை என் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டது. அப்பாடல்

மந்தி குதி பாயும்
மாப்பழுத்த சோலையிலே
தம்பி குதியாய்வான் தன்
நாயின் மழமேலே.

தனது மடியில் கிடந்து சுதந்திரமாகக் குதித்து விளையாடும் தன் மகனின் செயலை மந்திக் குரங்கு மாப் பழுத்த சோலையிலே குதித்து விளையாடுவதோடு ஒப்பிட்ட

அப்பாமரத்தாய்க்கு உயர்ந்ததை உவமையாக்க வேண்டும் என்ற இலக்கணம் தெரியாது.

‘வங்கினைப் பற்றிப் போகா வல் உடும்பு’ என்ன நீங்கான்’ என சேக்கிழார் சுவாமிகள் கண்ணப்ப நாயனாரை உடும்போடு ஒப்பிட்டதைப் போல, இத்தாய் தன்மகனை மந்திக் குரங்கோடு ஒப்பிட்டதை எந்த இலக்கண வித்தகராலும் இகழ முடியாது.

வன்னி வரலாறு

ஒரு மண்ணின் வரலாறு நாட்டார் பாடல்களிலிருந்தும் தேடப்படலாம். செம்மொழி இலக்கியங்களிலிருந்தோ, செப்பேடுகளிலிருந்தோ கல்வெட்டுக்களிலிருந்தோ மட்டுமல்ல நாட்டார் கதைகள் பாடல்களிலிருந்தும் பல செய்திகள் எடுக்கப்படலாம் என்பதற்கு வன்னி நாட்டுப் பாடல்கள் சான்றாக அமைகின்றன.

கம்ப இராமாயணத்திலுள்ள இராமன் சீதை காதல் வான்மீகி இராமாயணத்தில் இல்லாதது. கம்பன், இராமன் சீதை காதலைப் பாடுவதற்குத் தமிழகத்து நாட்டார் பாடலே தகவல் தந்தது என்கிறார்கள் தமிழறிஞர்கள்.

வன்னியில் வளங்கி வந்த நாட்டார் பாடல்களிலிருந்த ‘கமுகஞ் சண்டை’யை வைத்துத்தான் கலாநிதி முல்லை மணி கமுகஞ் சோலை என்ற நாவலை எழுதினார்.

அதேபோல வன்னி நாட்டார் பாடலிலிருந்த வேலப் பணிக்கன் ஒப்பாரியை வைத்துத்தான் “வேழம் படுத்த வீராங்கனை” என்ற நாட்டுக் கூத்தை அரியான் பொய்கை எழுதினார். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் மெட்ராஸ் மெயில் நாட்டுக் கூத்துத் தயாரித்தார். அருணா செல்லத்துரை நாட்டுக்கூத்தை ஒலிப் பேழையாகத் தயாரித்தார்.

இதை “மத யானையை வென்ற மாதரசி” என்ற பெயரில் குழுழ மருதன் சிறுகதை ஆக்கினார்.

நான் “ஆனை கட்டிய அரியாத்தை” என்ற பெயரில் வானொலி நாடகமாக்கினேன். பின் மேடை நாடகமாகவும் எழுதினேன்.

வன்னி நாட்டார் பாடலில் இருந்த “குருவிச்சி நாச்சி சலிப்பு” என்ற பாடலை ஆதாரமாகக் கொண்டு தான் ‘பண்டார வன்னியன் குருவிச்சி நாச்சி’ என்ற நாடகத்தை அருணா செல்லத்துரை எழுதி நூலாக்கினார்.

இதேபோல வன்னி நாட்டார் பாடல், நாட்டார் செவிவழிக் கதைகளின் அடிப் படையில்தான் அருணா செல்லத்துரை 'நந்தி உடையார்' என்ற நாடகத்தை எழுதி நூலாக்கினார்.

வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் பாடல் களிலிருந்து வன்னியின் வரலாறு தேடப்படுகிறது.

மொழிப் பயிற்சி

வன்னிப் பிரதேச மக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் மொழியின் நுட்பமான இலக்கணத்தையும் உச்சரிப் பபையும் எவ்வளவு இலகுவாக விளையாட்டுப் பாடல் மூலம் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வியப்பாக இருக்கிறது.

தமிழ் மொழியிலே எந்த எழுத்துக்கள் மொழி (சொல்) முதல் எழுத்துக்கள் எந்த எழுத்துக்கள் இறுதி நிலை எழுத்துக்கள் என்று வரையறை உண்டு.

அதேபோல ஓர் என்ற சொல் எங்கே வரவேண்டும். ஒரு என்ற சொல் எங்கே வரவேண்டும். ஈர் என்ற சொல் எங்கே வரவேண்டும். இரு என்ற சொல் எங்கே வரவேண்டும் என்ற கடுமையான இலக்கண விதி உண்டு.

உயிரெழுத்தை முதலெழுத்தாகக் கொண்ட சொல்லின் முன் ஓர் ஈர் என்ற சொற்களும் உயிர் மெய் எழுத்தை முதலெழுத்தாகக் கொண்ட சொல்லின் முன் ஒரு, இரு என்ற சொற்களும் வரவேண்டும் என்பது இலக்கண விதி.

இன்று பலரும் கடைப்பிடிக்காத, மறந்து போன இந்த விதியை வில்லிபாரதப் பாடல் ஒன்றினை உதாரணமாக்கி ஒரு காலத்தில் பண்டிதர்கள் கற்பித்தார்கள்.

கர்ணன், தனது நண்பனான துரியோதன னிடம் சொல்வதாக வரும் பாடலொன்று பின்வருமாறு தொடங்கித் தொடர்ந்து செல்கிறது.

ஓர் ஊரும் ஒரு குலமும் இல்லா என்னை உங்கள் குலத் துள்ளோரில் ஒரு வனாக்கி....

எனத் தொடர்கிறது. ஊர் என்ற சொல் 'ஊ' என்ற உயிரெழுத்தை முதலெழுத்தாகக் கொண்டது. அதனால் அச்சொல்லின் முன் 'ஓர்' என்ற சொல் இடம்பெறுகிறது. குலம் என்ற சொல் 'கு' என்ற உயிர் மெய் எழுத்தை

முதலெழுத்தாகக் கொண்ட சொல். அதனால் அதன் முன் 'ஒரு' என்ற சொல் இடம் பெறுகின்றது.

இப்படியெல்லாம் மிகவும் சிரமப் பட்டுக் கற்பித்தார்கள் அன்றைய பண்டிதர்கள், தமிழாசிரியர்கள்.

அம்மா என்பதைக் குழந்தைகளுக்குக் கற்பிக்கும் போது அன, ம்மன்னா, மா வன்னா, அம்மா என்று கற்பிக்கக் கூடாது. அது மயக்கத்தை ஏற்படுத்தும். அதனால் பெரிய கண்டு பிடிப்பைச் செய்திருக்கிறார்கள். எங்கள் ஆரம்பக் கல்வி நிபுணர்களாகிய கல்வியியலாளர்கள்.

'பூ'வன்னா என்பது எழுத்து. பூ என்பது சொல். 'கை' யன்னா எழுத்து. கை என்பது ஒரு உறுப்பு. சொல் இப்படி ஒரெழுத்தொரு மொழியிருப்பதையும் ஒரு எழுத்தே வாக்கியமாவதையும் இன்று பலர் கண்டு கொள்வதில்லை.

'வா' வன்னா என்பது எழுத்து. 'வா' என்பது சொல். மட்டுமல்ல வாக்கியமும் கூட. இதையெல்லாம் இக்கட்டுரையில் விளக்கின் நீளும்.

இப்போது வன்னிப் பிரதேசத்தில் சிறுவர்கள் விளையாடிய, விளையாடும் ஒரு விளையாட்டையும் பாட்டையும் பார்ப்போம்.

பல பிள்ளைகள் பால் வேறுபாடின்றி ஒரு மரநிழலில் அல்லது வீட்டின் முன்பக்கத்தில் அமைக்கப்படும் மால் எனப்படும் கொட்டிலினுள் வட்டமாக அமர்ந்திருப்பார்கள்.

இன்றைய சங்கீதக் கதிரை நிகழ்ச்சியைப் போல அவர்களிலே ஒருவர் மட்டுமே வெற்றி யாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். யார் விளையாட்டில் விலக்கப்படாமல் எஞ்சுகிறாரோ அவரே வெற்றியாளர்.

விளையாட்டை ஒருவர் ஆரம்பித்து ஆரம்பத்தில் ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொரு சொல்லால் சுட்டி இறுதியில் ஒவ்வொரு எழுத்தால் சுட்டி முடியும் இடத்திலுள்ளவர் விலக்கப்படுவார்.

இப்படியே தொடர்ந்து தனி ஒருவர் மிஞ்சுவார் அவரே வெற்றியாளர். இப்போது அதற்குரிய பாடலைப் பார்ப்போம்.

ஓர் அம்மா கடைக்குப் போனார்

ஒரு பழம் வாங்கி வந்தார்

ஐ து எ ன் ன வி லை

இது தான் பாடல். அம்மா விற்கு முன் ஓர் வருவதையும் பழம் என்ற சொல்லின் முன் ஒரு என்ற சொல்வருவதையும் அ.. து... எ... என்று எழுத்துக் கூட்டிச் சொல்வதையும் நினைத்துப் பார்த்து இன்று நான் வியந்து போய் நிற்கிறேன்.

இப்பாடலின்படி பதினைந்தாவது பிள்ளை தோல்வியடைந்து வெளியேற பதினாறாவது பிள்ளையிலிருந்து மீண்டும் விளையாட்டு ஆரம்பிக்கும். எப்படி இருக்கிறது நாட்டார் பாடலில் தமிழ்க் கல்விச் செயற்பாடு.

இன்னொன்றைப் பார்ப்போம். சிறிய சிறிய என்பது சின்னஞ் சிறிய என்றும், பெரிய பெரிய என்பது பென்னம் பெரிய என்றும் கரிய கரிய என்பது கன்னங் கரிய என்றும் புணர்ந்து வழங்கும் என்பது இலக்கணம்.

குழந்தையின் கைவிரல்களை ஒவ்வொன்றாகப் பிடித்து, அவ்விரல்களுக்குப் பெயர் சொல்லி, சிக்கிக் கிச்ச மூட்டி குழந்தையைச் சிரிக்க வைக்கும் ஒரு விளையாட்டு வன்னிப் பிரதேசத்தில் உண்டு. அதற்குரிய பாடல் இது.

சின்னாஞ் சின்னி விரல்
சித்திர்பூ மால விரல்
வாழ நெடுங் குருத்து
வந்தாரக் கை காட்டி
ஐது ஒரு பண்டிக் குட்டியாம்
ஐது ஒரு வட்டக் குளமாம்
ஐஞ்ச
நண்டும் நரியும் வந்து
தண்ணி குழக்கிறதாம்
நண்ணுந்து போக
நரி பாத்துப் போக

எனப் பாடலைச் சொல்லி விரல்களால் கையின் அக்கிள்வரை ஊர்ந்து சென்று கிச்சக் கிச்ச மூட்டுவது ஒரு விளையாட்டு.

சின்னஞ் சிறிய விரல் என்பதற்குப் பதிலாகச் சின்னாங் சின்னி விரல் என்ற சொல்லாக்கம் நாட்டார் இலக்கியத்தில் முக்கியமானது. போற்றத்தக்கது.

விரல்களின் அளவுக்கேற்பவும் சிறப்புக் கேற்பவும் அவற்றுக்குப் பெயர் கொடுத்து உள்ளங்கையை வட்டக்குளமாக்கி... என்ன அற்புதம்.

குழந்தைகளின் மொழிப் பயிற்சி முதலில் பேச்சு, மொழியிலிருந்து தான் ஆரம்பமாக வேண்டும். 'பால்' என்பதைப் 'பாப்பா'

என்றும் 'சோறு' என்பதை 'சோச்சி' என்றும் பிள்ளையின் மொழிக்கு இறங்கிவந்து தான் செம்மொழிக்குச் செல்ல வேண்டும்.

நாட்டார் பாடல் பேச்சு மொழியில் ஓசைக்கேற்ப அமைவது என்பதால் பேச்சு மொழியிலேயே எழுதியுள்ளேன்.

உச்சரிப்புப் பயிற்சி

தமிழ்மொழியின் சிறப்பெழுத்தாகச் சொல்லப்படும் 'ழ' கரத்தைச் சரியாக உச்சரிக்கப் பலரால் முடியவில்லை.

தொல்காப்பியம் என்னும் எமது பழைய இலக்கண நூலில் ஒவ்வொரு எழுத்தும் எப்படிப் பிறக்கின்றது என்று சொல்லப் பட்டுள்ளது.

எழுத்ததிகாரத்தின் பிறப்பியலில் எழுத்துக்கள் பிறத்தல் என்ற பகுதியில் எழுத்துக்குரிய ஒலி எப்படிப் பிறக்கின்றது என்று தொல்காப்பியர் விரிவாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்.

உந்தி முதலா முந்துவளி தோன்றித்
தலையினும் மிடற்றினும் நெஞ்சினும் நிலைகீழ்
யல்லும் ஐதழும் நாவும் மூக்கும்
ஐண்ணமும் உளயட எண்முறை நிலையான்
உறுப்புந் நமைய நெறியட நாம
எல்லா எழுத்துஞ் சொல்லுங் காலைப்
பிறப்பின் ஐக்கம் வேறுவே ரியல
திறம்படத் தெரியும் காட்சி யான. (தொல் 83)

வயிற்றின் அடியில் தோன்றுகின்ற காற்று, தலையிலும், கழுத்திலும், நெஞ்சிலும் நிலைபெற்று, பல்லும், இதழும், நாவும், மூக்கும், மேல்வாயும், என எட்டு இடங்களில் ஓர் உறுப்போடு ஓர் உறுப்பு தம்மிற் பொருந்தி அமைதலால் அவ்வெழுத்துக்களின் பிறப்பானது வேறு வேறாகப் புலப்படுகிறது எனச் சுருக்கமாக மேற்குறித்த பாடலின் பொருளைச் சொல்லலாம்.

நன்னூல் என்னும் இலக்கண நூல் ஒலியின் பிறப்புப் பற்றிக் கூறும் போது இன்னும் சுருக்கமாகக் கூறுகிறது.

நிறையுயிர் முயற்சிமி னுள்வளி தூர்ப்
எழுமணுத் திரளுநங் கண்ட முச்சி
மூக்குந் நிகழ்நாய் பல்லணத் தொழிலின்
வெவ்வே நெழுத்தொலி யாய்வரல் பிறப்பே.

(நன் - 19)

அடிவயிற்றிலிருந்து எழுகின்ற காற்றானது, நெஞ்சிலும், கழுத்திலும், தலையிலும் மூக்கிலும் பொருந்தி, உதடு, நாக்கு, பல்லு,

மேல்வாய் ஆகியவற்றின் முயற்சியால் வேறு வேறு ஓசைகளாய்த் தோன்றும் என்று பொதுவாகச் சுருக்கமாக இதன் பொருளைச் சொல்லலாம்.

இந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு எழுத்தொலியும் எப்படிப் பிறக்கின்றது என்பதற்கு இலக்கண நூல்கள் விதிமுறைகளைச் சொல்லியிருக்கின்றன.

ர, ழ என்ற ஒலிகள் பிறக்கும் விதம் பற்றித் தொல்காப்பியர் பின்வருமாறு சொல்கிறார்.

நுனிநா அணரி அின்னம் வருட

ரகார மூகாரம் ஆயிரண்டும் பிறக்கும் (நன் - 95)

நுனி நா மேல் நோக்கிச் சென்று மேல்வாயைத் தடவ ரகார, மூகாரமாகிய இரண்டு எழுத்தொலிகளும் பிறக்கும் என்பது இதன் பொருள்.

இப்படியெல்லாம் இலக்கணம் சொல்லிச் சிறுபிள்ளைககு உச்சரிப்பைப் பழக்க முடியாது. பயிற்சி மூலம் தான் பழக்க முடியும்.

தமிழ் உச்சரிப்பை நாட்டார் பாடல்கள் மூலம் எப்படிப் பயிற்றுவித்தார்கள் என்று பாருங்கள்

1. கடற் கரையில உரல் உருளுது
கண்ட கரழக்கும் தன் பிரி கறும்பு
2. ஒரு நரியில ஒரு நரி கிழநரி
கிழநரி முதுகில ஒருமீழ நரமயிர்
3. கிணறும் நிற கிணறு
கெளிறும் நெளி கெளிறு

முதற் பாடலில் 'ற' கரம், 'ர'கரம், 'ல'கரம், 'ள'கரம், 'ட'கரம் என்பவை வந்துள்ளன. இரண்டாவது பாடலில் மேலதிகமாக 'ந'கரம், 'ழ'கரம் என்பவை வந்துள்ளன. மூன்றாவது பாடலில் 'ண'கரம் மேலதிகமாக வந்துள்ளது.

கிழவன் உழுத புழுதி வயலில
கிண்ட வயருத்த பன யோல
கீழே ழோல மேலே ழோல
கீழும் மேலும் பதினா லோல
மேற் குறித்த பாடலில் மூகரம், லகரம், ணகரம், னகரம் என்பவை வந்துள்ளன.

தமிழ்மொழி உச்சரிப்பில் ன, ண, ந, ல, ள, ழ, ர, ற ஆகிய எட்டு எழுத்துக்களின் உச்சரிப்புக்கள்

தான் பலருக்கு மயக்கத்தைக் கொடுக்கின்றன.

தமிழ் நாட்டில் சில இடங்களில் ய, ழ, ஒரே மாதிரியாக உச்சரிக்கப்படுவதுண்டு. இங்கு மிகக் குறைவு. உச்சரிப்புப் பயிற்சியை

விளையாட்டாகவே கற்றனர் எங்கள் கிராமத்துச் சிறுவர்.

எங்கட தச்சன் சொத்தித் தச்சன்
சத்தகம் குத்திச் செத்துப் போனான்

என்று வேகமாகச் சொன்னால் சொற்கள் தொடர்ச்சியாக வர மறுக்கும். சிக்கும். இது விளையாட்டாகவும் இருக்கும். கல்வியாகவும் இருக்கும்.

நோயாளிக்குப் பாலே பிடித்த உணவாக இருக்க, மருத்துவன் பாலையே மருந்தாகக் கொடுத்தால் எப்படி இருக்கும் அப்படித்தான் சிறுவர்களுக்கு விளையாட்டு முறைக் கல்வியும் இருந்தது. நாட்டார் பாடல்கள் இதற்குப் பெருந்துணையாக இருந்தன.

ஒழுக்கக் கல்வி

மனிதர்கள் யாவரும் உழைத்து உண்ண வேண்டும். சுறுசுறுப்பாக இயங்க வேண்டும். சோம்பேறியாக இருந்து மற்றவர்களின் உழைப்பில் உண்டு வாழக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்தும் வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் பாடலொன்றை அடுத்துப் பார்ப்போம்.

கேள்வி பதிலாக அமைந்த அப்பாடலை அப்படியே கீழே தருகிறேன். ஒரு உழைப் பாளியான விவசாயி கரிக்குருவியைப் பார்த்துக் கேட்பதாக அமைந்தது இப்பாடல். விவசாயி: கரிக் குருவியாரே கரிக் குருவியாரே

வாருமன் காடு வெட்ட

கரிக் குருவி : ம்... ஓம்... நான் மாட்டன்

விவசாயி: கரிக் குருவியாரே! கரிக் குருவியாரே!

வாருமன் கட்ட புருங்க

கரிக் குருவி : ம்.. ஓம்.. நான் மாட்டன்.

எனக்குத் தலவியும் காச்சீனும்

விவசாயி : கரிக் குருவியாரே! கரிக் குருவியாரே!

வாருமன் நெல்லுக் கொத்த

கரிக் குருவி : ம்.. ஓம்.. நான் மாட்டன்.

எனக்கு வமித்து வலியும் காய்ச்சீனும்

விவசாயி : கரிக் குருவியாரே! கரிக் குருவியாரே!

வாருமன் காவல் காக்க.

கரிக் குருவி : ம்.. ஓம்.. நான் மாட்டன்.

எனக்கு கண்வலியும் காய்ச்சீனும்

விவசாயி: கரிக் குருவியாரே! கரிக் குருவியாரே!

வாருமன் அரிவி வெட்ட

கரிக் குருவி : ம்... ஓம்... நான் மாட்டன்

எனக்கு நெஞ்சு வலியும் காய்ச்சீனும்

விவசாயி : கரிக் குருவியாரே! கரிக் குருவியாரே!

வாருமான் கஞ்சி குழக்க

கரிக் குருவி : சீந்தா முதலாளா வந்திற்றன்.

இப்பாடலின் பொருட் சிறப்பை நான் விளக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என நினைக்கிறேன். இது தான் இன்றைய யதார்த்தம் என்பது யாவரும் அறிந்தது.

இருப்பினும் விவசாயி அல்லது உழைப்பாளி சோம்பேறிக்கும் உணவு வழங்கிக் கொண்டுதான் இருக்கிறான்.

சிறுவர்களுக்கு உள்ளத்தில் பதியக் கூடிய நல்ல கருத்தை வன்னி நாட்டார் பாடல்களிலே கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தேன். இதே போன்ற கருத்துடைய பாடலொன்று தமிழ் நாட்டில் உண்டு. அப்பாடலையும் பார்ப்போம்.

இப்பாடல் சோம்பேறியை கோமாளியாக அழைத்து அமைந்த பாடல். வன்னி நாட்டார் பாடல், கரிக்குருவியை சோம்பேறியாக உருவகித்து அமைந்த பாடல்.

கரிக்குருவிக்கும் சோம்பேறிக்கும் என்ன ஒற்றுமை என்பது ஆராயப்பட வேண்டியது. இப்பொழுது தமிழகத்துப் பாடலைப் பார்ப்போம்.

விவசாயி:	கீர் வெதக்கணும் கீர் வெதக்கணும் வாடா கோமாளி! அட வாடா கோமாளி!
கோமாளி:	கீர் வெதச்சா கோழி பொறுக்கீரும் போடா நான் மாட்டன். அட போடா நான் மாட்டன்
விவசாயி :	கோழி பொறுக்கினா வேலி அடைக்கலாம் வாடா கோமாளி! அட வாடா கோமாளி!
கோமாளி :	வேலி அடைச்சா மேனி வலிக்கும் போடா நான் மாட்டன். அட போடா நான் மாட்டன்
விவசாயி :	மேனி வலிச்சா வென்னி வச்சுத் தாறன் வாடா கோமாளி! அட வாடா கோமாளி!
கோமாளி:	வென்னீல குளிச்சா வயிறு பசிக்கும் போடா நான் மாட்டன். அட போடா நான் மாட்டன்
விவசாயி :	வயிறு பசிச்சா சோறு திங்கலாம் வாடா கோமாளி! அட வாடா கோமாளி!
கோமாளி :	சோறு திண்டா விக்க லெடுக்கும் போடா நான் மாட்டன். அட போடா நான் மாட்டன்.
விவசாயி :	விக்கலெடுத்தா தலைல தட்டுறன் வாடா கோமாளி! அட வாடா கோமாளி!
கோமாளி :	தலைல தட்டினா செத்தும் போடுவன் போடா நான் மாட்டன். அட போடா நான் மாட்டன்.

வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் பாடலும், தமிழ் நாட்டு நாட்டார் பாடலும் பெருமளவுக்கு கருத்து அடிப்படையிலும் அமைப்பு கற்பனை என்ற விதங்களிலும் ஒத்துப் போயிருப்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், மூதுரை, நல்வழி முதலான ஒளவையாரின் பாடல்கள் படிக்காத கிராமத்துச் சிறுவர்களுக்கு நாட்டார் பாடல்கள்தான் நல்வழி காட்டின.

வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் பாடல்களிலிருந்து அறக்கருத்துக்களையும் எடுக்கலாம். ஆன்மீகக் கருத்துக்களையும் எடுக்கலாம்.

நல்ல கதைகளையும், கற்பனைகளையும் மட்டுமல்ல, கல்விச் சிந்தனைகளையும் காணலாம்.

பாடத்தையும் பள்ளிக் கூடத்தையும் அறியாத கிராமத்துப் பாமர மக்கள் ஒழுக்க சீலர்களாக வாழ்ந்ததற்கு நாட்டார் பாடல்கள் பெரும் பங்காற்றியிருக்கின்றன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

இச்சிறுகட்டுரை இதனை முழுமையாக ஆராய்ந்து எழுதப் போதுமானதல்ல. இது அடிப்படையே. இன்னும் விரிவாக ஆராய்ந்தால் வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் பாடல்களிலுள்ள கல்விச் சிந்தனையையும், செயற்பாட்டையும் முழுமையாகக் கண்டு கொள்ளலாம்.

யடித்தடித் வேட்டடித்

கே.விஜயன்

போட்டித் வரன்! வரன்!

சைகத்தொலைபேசி பல முறைகள் அலறி தொல்லைப் படுத்தியவாறே இருந்தது. கொஞ்சம் உடல் நலக் குறைவுடன் அல்லல் பட்டுக்கொண்டிருந்த நேரம்.

‘எங்கேடா ஆளை எந்த நிகழ்வுகளிலும் காணமுடியல்லியே’

என்று எழுத்தாள நண்பர்கள் கோல் போட்டு அன்புத் தொல்லை கொடுக்கத் தொடங்கிவிட்டார்களோ என்ற நினைப்புடன் கைப்பேசியை ஒன் செய்துவிட்டால்

‘அடக்கடவுளே! ஏன் எடுத்தோம்’

என்றாகி விட்டது. அப்படி ஒரு கல்வீச்சு. அநேகமாக அனைவருமே ஏதோ ஒரு வகையில் பத்திரிகை உலக ஜாம்பவான்களாக காட்டிக்கொள்பவர்கள்.

‘ஏன் ஐயா! நீர் ஒரு பத்திரிகையாளன் தானே?’

என்று கூட ஒருவர் தொபீரென சொல்லாலே பிடரியில் பலமாக ஒன்று போட்டார்.

‘ஆமா! உமக்கென்ன விவேகானந்தர் என்று நினைப்போ? பண்ணுறது கிண்டல் இதுவே ரொம்பவும் அமைதியானவன் என்ற பீத்தல் வேறே. ஆசிரியர் பீட கூட்டத்திலே எப்பவும் உம்மால்தானே பிரச்சனை. சம்மா பெட்டைக் கோழிகள் மாதிரி நிருவாக மட்டத்தில் யார் எதைச் சொன்னாலும் கொக்கொக்கென எதிர்மாறாக எதையாவது கிளறி கூட்டத்தையே குல்திக் கூடமாக்கி வேடிக்கை பார்க்கிற ஆளாச்சே. ப்பூ ரொம்பவும்

அமைதியான மனுஷன்தான் நல்லா வருது வாய்க்கு... ‘இப்படியும் ஒருவர் வள்ளென பாய்ந்து கடிக்காத குறையாக சொல்லாலே நாலு போடு போட்டுத்தள்ளினார்.

‘கருத்தரங்குகளுக்கு உமது திக்விஜயமே சொற்பொழிவாளர்களின் உரைகளிலிருந்து எதையாவது உருவி எடுத்து வம்பு பேசி குழப்பியடிப்பதற்குத்தானே?’

என்று பற்களை நரநரத்தார் ஒரு பிரமுகர். கூட்டங்களுக்கு வந்து கண்களை மூடி ஆனந்த சயனத்தில் ஆழ்ந்து சதா பிராணாயாம கோலத்தில் தூக்கம்போடுபவர் இந்த கனவான். ஓய்வில் இருப்பவர். ஆனால் பென்ஷன்காரர் அல்லர்; ஊழியர் சேமநிதிக்காரர். கிடைத்ததை எல்லாம் கரைத்து போட்டாராக்கும் அத னால் வீட்டில் சுகதர்மினியின் பொருமல் தாங்க முடியவில்லையோ என்னவோ எல்லாக் கூட்டங்களுக்கும் விழுந்தடித்துக் கொண்டோடி வந்து சொகுசாக தூக்கம் போடுகிறார். தேநீரும் வடையும் வரும் நேரத்தில் பெரியவரின் கும்பகர்ண சயனம் கலையும்.

ஏன் இந்த சொல்லடிகள் ?

கடந்த ஞானம் இதழில் நண்பர் முருகேசு இரவீந்திரனின் வாழ்க்கைப் பயணம் சிறுகதை தொகுப்பு பற்றி எழுதிய ஒரு குறிப்பில் காலவாரிவிடுவதிலும் கழுத்தறுப்பதிலும் பத்திரிகை உலகம் எல்லோரையும் மிஞ்சி விடுகிறது என்று எழுதிவிட்டதுதான் காரணம்.

இந்த இடத்தில் ஞானம் சஞ்சிகைக்கு ஒரு நல்வாழ்த்தையும் சொல்லிவிடவேண்டும். கல்லடிகளை வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் செப்ரெம்பர் ஞானம் இதழ் எனக்கு கிடைத்திருக்கவும் இல்லை சுட்டுரையை

வாசித்திருக்கவும் இல்லை.' ஞானம் வாசித்தீர்களா? என்று கேட்டால் இந்த கண்ணாவியை எவன் வாசிக்கிறான் என்று அசிங்மாக முகத்தைச் சுழிக்கும் ஒரு படைப் பாளியும் இந்த கல்வீச்சுக் குழுவில் இருந்தார். எனக்குக் கிடைப்பதற்கு முன்னர் இவருக்கு சஞ்சிகை எப்படி கிடைத்தது என்று நான் தலையை பிய்த்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் கைப்பேசி 'சட்டிசுட்டதடா கைவிட்டதடா' என்று பாடி ஓர் அழைப்பை அறிவித்தது.. 'எம் பெருமானே இந்தக் கல்வீச்சு ஓயாதா?' என்ற நடுக்கத்துடன் தான் கைப்பேசியை ஒன் செய்தேன்.

'நன்றி அண்ணே நன்றி! நன்றி அண்ணே! ஞானம் சஞ்சிகையில் நீங்கள் எனது புத்தகம் பற்றி எழுதிய கட்டுரையை ஞானம் வெப்தளத்தில் வாசித்து சிரி சிரி என்று சிரித்து ரசித்த எனது நண்பர் அதனை ஒரு பிரின்ட் எடுத்து அனுப்பி வைத்திருக்கிறார். வாசித்து மகிழ்ந்தேன். நன்றி அண்ணே! நன்றி!' என்று நண்பர் முருகேசுவின் நன்றிக் குரல் ஒலித்தது.

'யார் இந்த கண்ணாவியை எல்லாம் வாசிப்பார்கள் என்று கேட்டு கல்லடித்த வரும் ரகசியமாக வெப்தளத்தில் வாசித்துவிட்டுத் தான் சொல்லடியில் இறங்கியிருக்கிறார் என்பதை ஊகித்தறிய வெகுநேரம் செல்ல வில்லை.

ஞானத்திற்கு இணையத்தில் உலகளாவிய ரீதியில் ஆறாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட வாசகர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் அறிய முடிந்தது. இப்படி வாசகர்கள் பெருகிவருவது திருப்பதி லட்டை ஒரு கை பார்த்த மாதிரி மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. டாக்டர் ஞானசேகரன் குடும்பத்தினரது இலக்கியப் பற்றும், கடின உழைப்புமே இத்தகைய உயர்வளர்ச்சிக்குக் காரணம்.

'நல்வாழ்த்துக்கள்!'

'தான் ஆடாவிட்டாலும் தன் தசை ஆடும் என்பார்கள். பத்திரிகையாளர் உலகம் விசாலமானது .அவர்களிடம் வாலாட்டினால் உம்மை சும்மா விட்டு விடுவார்களா அதனால் தான் இந்தப் பிடி பிடிக்கிறார்கள்.'

'சரி, அப்படியே வைத்துக் கொள்வோம். முருகேசு ரவீந்தரன் யார்? ஓர் ஊடகவியலாளர்தானே. அவரைப்பற்றி நல்லதைத்தானே எழுதியிருக்கிறேன். ஒரு பத்திரிகை நிறுவனத்திற்குள் ஓர் இளைஞனாக நுழைந்ததுமே அவருக்கு கொடுக்கப்பட்ட

மன உளைச்சல்கள் எவ்வளவு. ஓர் இளைஞன் மனத்தில் துளிர் விட்டிருக்கும் எதிர்கால கனவுகள் பற்றிய கிண்டல்கள், வாயிலே என்ன கொழுக்கட்டையா என்ற பெண்பிள்ளையின் சாடல், இத்தனையையும் கடந்த அவருடைய எழுத்தாளன் என்ற வளர்ச்சி. இவற்றைத்தானே ஒரு சிறிய பத்தியில் வித்தியாசமாக சுவையாக வெளிக் கொணர்வதற்கு முயற்சி செய்துள்ளேன். அதனை பாராட்டாமல் எதற்காக இந்த ருத்திர தாண்டவம்? இதற்காக இவர்களின் தசை ஆடவில்லை.

'முருகேசா அடப்பாவி! இவ்வளவிற்கு வளர்ந்திட்டியானனு அவர் மீது ஏற்பட்ட இவர்களின் மனக்கொதிப்புத்தான் இப்படி அவர்களை சாமியாட்டம் போட வைத்திருக்கிறது'

என்பதுதான் உண்மை. சமகாலத்தில் ஒன்றாகக்கூடவே தொழில்புரிந்த திறமைசாலிகள் உயர் மட்டத்திலிருந்தவர்களாலும், சீனியோரிட்டிகளாலும் இவ்வாறு தளிரிலே கருகச் செய்யப்பட்டவர்கள் பத்திரிகை உலகில் ஏராளம் ஏராளம். ஆனால் அவற்றை எல்லாம் தூக்கியெறிந்து தமது ஆற்றல் ஒன்றையே முதலாக்கி வெற்றி நடைபோடுபவர்களும் ஏராளம் ஏராளம்.

கலையன்பன் ரபீக் ஒரு இளங்கவிஞராக இருந்தபோது இலங்கை வானொலியில் இருந்திருக்கிறார். இவருடைய உச்சரிப்புச் சரியில்லை என்று சீனியோரிட்டிகள் தலையில் குட்டுவைத்து வெளியில் தள்ளிவிட்டார்கள். ஆனால் அவரோ இன்று டுபாய் நாட்டில் சங்கமம் எனும் வானொலி நிலையத்தையே நடத்தி வருகிறார்.

எதிர்த்தலும் வாதாடுதலும் தலைக் கனத்தின் வெளிப்பாடல் அல்ல. உண்மையை வெளிக்கொணர முயலும் ஒரு சமூக உணர்வின் உந்துதலன்றி வேறில்லை. ஆனால் அதற்காக செவிமடுத்தல் பழக்கத்தை இழத்தல் கூடாது. செல்வத்துட் செல்வம் செவிச் செல்வம் அல்லவா.

பத்திரிகை உலகில் பல சீனியோரிட்டிகளின் கதைகள் நம்ப முடியாத அளவிற்கு நகைப்பிற்குரியனவாக இருக்கின்றன.

கண்ணியின் பாவனை அப்பொழுதுதான் அந்த பத்திரிகை அலுவலகத்தில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆசிரிய பீடத்தில் வத்திவைத்தே உயர் நிலைக்கு வந்த ஒருவருக்கு தனது மேசையிலும் ஒரு கணனி இல்லாததும்,

அதே நேரத்தில் சாதாரண டைப்ஸெட்டர்ஸ் நங்கைகளினதும், இளைஞர்களினதும் மேசைகளில் புத்தம் புதிய கண்ணிகளைக் கண்டதும் இருப்புக்கொள்ளவில்லை. அதுமட்டுமல்லாது கண்ணிகளை பயன்படுத்துகின்ற இளைய தலைமுறையினரின் தடல்புடல் அட்டகாசமும், அவரை மதியா குணமும் வயிற்றெரிச்சலைக் கிளப்பிக் கொண்டிருந்தது.

தனது மேம்படியானுக்கு விசயத்தைப் போட அவர் பெரிய மேம்படியானுக்கு விசயத்தைக் கொண்டு போக நம்ம சீனியோரிட்டியின் மேசையில் ஒரு கண்ணி வந்தமர்ந்தது.

'நவ் யுவார் செட்டிஸ் பைவ்' என்று அவர் புன்னகையுடன் கேட்க 'இயா! இயா! என வெண்கலச் சிரிப்புடன் இவர் பதில் சொல்ல அவர்கள் அறையில் பெரிய அமர்க்களம். மாலையில் அம்பாள் சுபேயில் வடை பாயாசமுடன் பார்ட்டியும் நடந்தேறியது.

கண்ணி மேசைக்கு வந்த நாள் முதல் அதையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பதும் பெரியவர்கள் எவரேனும் வந்து விட்டால் சட்டென தாவி எலியை பிடித்து அங்குமிங்கும் ஓடவைப்பதும் ஐயாவின் நித்தியகர்மமானது. எவரும் இவருடைய இந்த விளையாட்டை பொருட்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை இதனால் அலுத்துப்போய் இனிமேல் செய்திகளை எப்படி எடுப்பது என்பதைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணமுடன் பேஜ் மேக்கர் ஒருவரை அழைத்து ரகசியமாக அதனைக் கற்றுத் தரும்படியாகச் சொன்னார்.

விடாக்கண்டன் கொடாக் கண்டன் என்று சொல்வார்களே ஆசாமி அப்படிப்பட்டவர். அது மட்டுமல்லாது ஐயாவுடன் கொஞ்சம் பொருமல் உள்ளவன் 'என்னைக்காவது உனக்கு வைக்கிறேன்டா' என்று பொருமிக் கொண்டு திரிபவன். அவனா சொல்லிக் கொடுக்கப் போகிறான்.

உயர் பதவியில் இருப்பவர்கள் அழைத்தால்

போகத்தானே வேண்டும். போனான். எலியை அங்குமிங்கும் ஓடவிட்டான். பின்னர் உதட்டை பிதுக்கிக் கொண்டு நின்றான்.

'என்ன?'

'சேர் இதுல செய்தி எடுக்கேலாது.'

'ஏன்?'

'வைரஸ்!'. என்று பேஜ்மேக்கர் பதில் சொன்னதும் நம் சீனியோரிட்டியின் நாற்காலி சடாரென பின்னால் குதித்து சரிந்தது. தடா லென எழுந்து நின்றவர் 'என்ன வைரஸ்ஸா?' என்று பதறிப்போனார்

'ஆமாம் சேர் இதுல வைரஸ் டச் பண்ணாதீங்கோ!' என்று பேஜ் மேக்கர் நல் உபதேசம் செய்து நைசாக நழுவிவிட்டான். அடுத்த கணமே மின்னல் வேகத்தில் கண்ணி வேறு மேசைக்கு ஓட்டப்பட்டுவிட்டது.

விசயம் இவருக்கு சிபாரிசு செய்த மேம்படியானுக்கு எட்டிவிட்டதாகும்.

'என்னடாப்பா இப்பத்தான் நியுல்கள் நல்லாவருகிது. அதற்கிடையிலே அந்தரப்பட்டு கம்பியூட்டர் வேண்டாம் என்டனியாம்.?'

'விசர்கதை கதையாதீங்கோ அதுல வைரஸ். நான் டச் பண்ணமாட்டன்.'

அடுத்த பக்கமிருந்து சிரிப்புச் சத்தம் கேட்டது.

'ஐசே எந்த உலகத்திலே இருக்கிறனீர்.? இது விஞ்ஞான உலகமையா மெடிக்கல் எவ்வளவு தூரம் வளர்ந்துட்டுது. வைரஸ் என்று பயப்பிடுரீர். விதண்டாவாதம் கதையாமல் நான் சொல்றதைக் கேளும். இரண்டு நல்ல ரக கிளவுல்களுக்கு ஓடர் போடும் அதைப்போட்டுக்கொண்டு கம்பியூட்டரை இயக்கும். வைரஸ்ஸாவது கிரரைஸ்ஸாவது எந்த இழவும் உம்மை டச் பண்ணாது. கடவுளே கந்தசாமி இதைத் தெரியாமல் நீங்களெல்லாம்.'

என்று ரொம்பவும் நொந்து போனவராக தலையிலடித்துக் கொண்டார்.

○ ○ ○

ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம்

இலக்கிய அன்பர்களே,

'ஞானம்' தனது 15ஆவது அகவையில் 'ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம்' என்ற மகுடத்தில் சிறப்பிதழ் ஒன்றினை வெளியிடத் தீர்மானித்துள்ளது. படைப்பாளிகளிடமிருந்து இச்சிறப்பிதழுக்கான ஆக்கங்கள் கோரப்படுகின்றன.

- புலம்பெயர் எழுத்தாளர்கள் 01-10-2013க்கு முன்னர் பிரசுரமான தமது சிறந்த படைப்பு ஒன்றினை பிரசுர விபரங்களுடன் அனுப்பி வைக்கலாம்.

- புலம்பெயர் இலக்கியம் சார்ந்த கட்டுரைகளும் வரவேற்கப்படுகின்றன.

தட்டச்சு செய்யப்பட்ட படைப்புகளை 31-12-2013க்கு முன்னர் தமது புகைப்படத்துடன் மின்னஞ்சலில் அனுப்பிவைக்குமாறு வேண்டுகிறோம்.

மின்னஞ்சல் முகவரி editor@gnanam.lk

-ஆசிரியர்

என். செல்வராஜா இலங்கைத் தமிழர், வன்டல்

ஈழநாடு என்றதோர் ஆவாஹம்: ஒரு வரலாற்றுப் பதிவுக்கான அழைப்பு

கே.சி.தங்கராஜா, கே.சி.சண்முகரத்தினம் ஆகிய இரு சகோதரர்களின் உள்ளத்தில் முகிழ்த்த பிராந்தியப் பத்திரிகை ஒன்றின் உருவாக்கத்துக்கான சிந்தனை 1958இல் யாழ்ப்பாணத்தில், கலாநிலையம் என்ற பதிப்பகமாக வித்தூர்றப்பட்டு, 1959 பெப்ரவரியில் முளைவிட்டு வாரம் இருமுறையாக “ஈழநாடு” என்ற பெயரில் வெளிவரத் தொடங்கி, நாளும் பொழுதும் உரம்பெற்று வளர்ந்து, ஈற்றில் 1961இல் முதலாவது பிராந்தியத் தமிழ்த் தினசரியாக சிலிர்த்து நிமிர்ந்தது. அன்று தொட்டு இறுதியில் யாழ்மண்ணில் தன்மூச்சை நிறுத்திக்கொள்ளும்வரை அதன் இயங்கலுக்கான போராட்டம் ஈழ விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்ததாகவே நகர்ந்துவந்துள்ளது.

ஐலன் 1981இல் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தையும், பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையையும் கொழுத்திய பேரினவாதத்தின் கண்களுக்கு ஈழநாடு காரியாலயமும் தப்பிவிடவில்லை. அதன் பின்னர் ஈழப் போராளிகளின் குண்டுத் தாக்குதலுக்கும் இலக்காகி, 1988 பெப்ரவரியில் தன்னைக் காயப்படுத்திக் கொண்டது. பின்னர் தொடர்ச்சியான பத்திரிகைச் செய்தித் தணிக்கைகள், அச்சுறுத்தல்கள், பொருளாதார நெருக்கடிகள் என்று சுற்றிச் சூழ்ந்த நிலையில் தொன்னூறுகளின் ஆரம்பத்தில் தன் இயக்கத்தை நிறுத்திக் கொண்டது.

இன்றைய நிலையில் ஈழநாடு பத்திரிகையின் முழுமையான கதை, அதன் பிறப்பு, எழுச்சி, வளர்ச்சி, வீழ்ச்சி என்பன இன்று வரை முறையாகவும் முழுமையாகவும் தொகுக்கப்படாதது ஒரு பெரிய குறையாகும் என்று கருதுகின்றேன். தாயகத்தின் முன்னோடிப் பத்திரிகையொன்றின் தனித்துவமான வரலாறு ஆவணமாக்கப்படல் வேண்டும் என்ற சமூக அக்கறையை முன்வைத்து, ஈழநாடு வளர்த்துவிட்ட பத்திரிகையாளர்களை முடிந்தவரை திரட்டி, அவர்களது பார்வையில் இம்முயற்சியை முன்னெடுக்க வேண்டும் என்று கருதினேன். தம்மை வளர்த்துவிட்டு இன்று வரலாறாகிப் போய்விட்ட நமது மண்ணின் நாழிதழுக்குச் செய்யக்கூடிய கடமை இதுவாகும் என்பதை உணரும் ஈழநாட்டுடன் தொடர்பான அனைத்து பத்திரிகையாளர்களிடமும் இக்கட்டுரையின் வாயிலாக ஒரு பகிரங்க வேண்டுகோளை விடுக்கவிரும்புகின்றேன்.

ஈழத் தமிழர்களுக்கென்றொரு பிராந்தியப் பத்திரிகையாக தாயகத்தில் வேரோடி விழுதெறிந்து வாழ்ந்து வரலாறு சமைத்த ஈழநாடு பத்திரிகையின் வரலாற்றினை பதிவுசெய்யும் வகையில் ஒரு பெருந்தொகுப்பொன்றினை ஈழநாடு என்றொரு ஆலமரம் : ஈழநாடு பத்திரிகை - ஒரு வரலாற்றுத் தொகுப்பு என்ற தலைப்பில் மேற்கொண்டு வருகின்றேன்.

இத்தொகுப்பினை எதிர்வரும் 2014 பெப்ரவரி மாதத்தில் வெளியீடு செய்யும் வகையில் திட்டமிட்டுச் செயற்படுகின்றேன். ஈழநாடு பத்திரிகையின் இயக்கத்தில் உங்களது பங்களிப்பும் பதிவுசெய்யப்பட வேண்டியதென்றாகும்.

உங்கள் மனதில் பதிந்த ஈழநாடு பத்திரிகைப் பணிக் காலத்தில் உங்கள் அனுபவத்தை உங்கள் நினைவுத்திரையில் மீட்டெடுத்து அதனை மூன்று பக்கங்களில் எழுதி எனக்கு அனுப்பிவைப்பீர்களாயின் அதனை இத்தொகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ள முடியும். முடிந்தவரை இத்தகவலை எனது சார்பில் ஈழநாடு பத்திரிகைத்துறையுடன் தொடர்புள்ள அனைவரிடமும் தெரிவித்து எனது தொகுப்பு முயற்சியை முடிந்தவரை பூரணத்துவத்தை நாடியதாக ஆக்க உங்கள் உதவியையும் நாடுகின்றேன்.

தயவுசெய்து எனக்குக் கிடைக்கத்தக்கதாக உங்கள் ஆக்கத்தை அனுப்பிவைக்கவும். தொடர்பு முகவரி:

N. Selvarajah
Bibliographer
Compiler, Noolthettam: Bibliography of Sri Lankan Tamils Worldwide
0044-7817402704
noolthettam.ns@gmail.com www.Noolthettam.com

பேரின பின்னர் எழும் சமுதாய பிரச்சினைகளை உளவியல்பாங்காகக் காட்டும் கதைகள்

கே.எஸ்.சிவகுமார்

ப.விஷ்ணுவர்த்தினியின் புதிய சிறுகதைத் தொகுப்பின் தலைப்பைக் கொண்ட கதையான “நினைவு நல்லது வேண்டும்” என்ற கதையைப் படித்து முடித்ததும், இந்த இளம் எழுத்தாளரின் பிஞ்சு நெஞ்சம் பட்ட பாட்டை என்னால் உணர முடிந்தது.

பச்சாதபமும், பகுத்துப் பார்க்கும் தன்மையுங் கொண்டதாய் இத்தொகுதியிலடங்கிய 12 கதைகளும் இருக்கின்றன என்று சொல்லலாம்.

யுத்தத்தின் கோரத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களிலிருந்து, குறிப்பாக வட புலத்திலிருந்து, எழுதும் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளுக்கும், கொழும்பு போன்ற இடங்களிலிருந்து எழுதும் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளுக்குமிடையில் சிறிய வேறுபாடுகள் இருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

யாழ்ப்பாணக்குடாநாடு, கினிநொச்சி, வவுனியா, முல்லைத்தீவு போன்ற பகுதிகளிலிருந்து எழுதுபவர்கள் போரை நேரில் கண்டு பாதிக்கப்பட்டவர்களாய் இருப்பதனால் பட்டறிவு பெற்றவர்களாகவும், நேரடி அனுபவம் பெற்றவர்களாயும் தமது கதைகள் மூலம் காட்டிவருகின்றனர். அவர்களுடைய கதைகளில் உயிர்த்துடிப்பு இருப்பதைப் படிப்பவர் எளிதில் கண்டு கொள்ளலாம்.

புதிய இளம் எழுத்தாளர்கள் பழைய முதிய எழுத்தாளர்கள் போல எழுதுவதில்லை. இதில் ஆச்சரியமொன்றுமில்லை. விமர்சனம், திறனாய்வு, ஆய்வு போன்ற துறைகளிலும் புதியவர்களின் ஆற்றல் வெளிப்படுகிறது. இது பாராட்டத்தக்க ஒரு பண்பு ஆகும்.

அத்தகைய எழுத்தாளர்களுள் ஒருவராகப் பரணிடரன் விஷ்ணுவர்த்தினியைக் குறிப்பிடலாம். இவர் தமது இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுப்பை “ஜீவநதி” வெளியீடாகத் தந்திருக்கிறார். இவர் ஏற்கனவே வட பகுதியில் அறிமுகமானவர் என்றாலும், தமது சிறுகதைகளுக்காக நாடளாவிய விதத்தில் பரிசில்கள் பெற்றமை அவரின் தரத்தைக் காட்டி நிற்கின்றது.

நல்ல அடிநாதக் கருத்துகள், உளவியல் பாங்கான சித்திரிப்பு, எழுதும் முறையில் சிக்கனம். வாசகரின் சிந்தனைக்கு இடமளிப்பதாக அமையும் பாங்கு குறிப்பிடத்தக்க கதை எழுதப்படும் முறையினால் வாசிப்பவர் மனதில் கதையைப் படித்த பின்பு ஏற்படும் உணர்வலைகள் முக்கியமானவை என்பது நாமறிந்ததே.

இந்தக் கதைகளில் பெண் உள்ளங்களை சமூக யதார்த்த நிலையில் அவர் படம் பிடிப்பது உளவியல் ரீதியாகவும் அமைவதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும்.

கஷ்டங்களுக்கு மத்தியிலும், தாங்கொணாத துயரங்களுக்கிடையிலும் வாழ்க்கையை விரும்பித் தொடரவிரும்புவது அனேகமாக எல்லாக் கதைகளிலும் தொனிக்கிறது.

இக்கதைகள் ஏதனைக் கூற வருகின்றன என்பதை வி.ஜீவகுமாரனும், அருள் திரு இரா சேந்திர ஸ்டாலினும் விளக்கம் தந்துள்ளனர்.

சொந்தமில்லாத பந்தங்கள், திருப்பம் ஆசிரியன இரண்டும் அடிப்படை உள வியலைச் சார்ந்தவை. நினைவு நல்லது வேண்டும், உளவியல் யதார்த்தம் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். நிலைமைக்கேற்ப பழய தையே நினைத்து உருகாமல் யதார்த்தத்தை எதிர்கொள்வது மெச்சத்தக்கது.

உண்மைக்காயம் அருமையான உளவியல் கதை. நன்றாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. விஷ்ணுவர்த்தினி உளவியல் துறையில் பட்டம் பெற இருக்கும் ஒரு மாணவி என்பதை நாம் நினைவூட்ட வேண்டும். இந்தக் கதையை நீங்களே படித்துப் பார்க்க வேண்டும். கதாசிரியரின் இளகிய உள்ளம், “அவரது மனைவியும் மகனுமாவது சிலரைத் தேடி இங்கு வரவேண்டுமென நான் மனதுக்குள் கடவுளைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறேன்” என்று கதை முடிகிறது.

மெழுகுவர்த்தியும் ஒரு அருமையான கதை. யாழ்ப்பாணச் சூழலில் சுயநலங் கொண்ட பழைய பரம்பரையினர் இன்னும் இருப்பதையும் மற்றவர் மனதைப் புரிந்து கொள்ளாத நிலையையும் செட்டாக விஷ்ணுவர்த்தினி விளக்கிக் காட்டுகிறார்.

கடவுளின் குழந்தைகள் கதையில் பாலகர் உளவியலைப் படம் பிடித்துக்காட்டும் ஆசிரியை எந்தையும் தாயும் கதையில் நீண்டதொரு சோகக் கதையை முதியவருடன் பேட்டி காணும் உத்தியில் எழுதியிருக்கிறார். Topsy Turvy என்று சொல்லத்தக்க விதத்தில் நிலைமைகள் மாறுவதை எழுதிக் காட்டுகிறார்.

எஞ்சிய கதைகளையும் நமது பார்வைக்கு எடுத்துக்கொண்டால் விட்டுக்கொடுப்பு என்ற கதையை இன்னும் சுருக்கமாகச் சொல்லியிருக்கலாம். கதையில் ஆசிரியர் கூற்றாகவிருப்பதை, குணாளன் என்ற பாத்திரத்தின் உரையாடலாகவோ, சிந்திரிப் பாகவோ காட்டியிருக்கலாம். மற்றப்படி

உதாரண குணநலன்களை ஆசிரியை விபரித்துக் காட்டுக்கிறார்.

விழித்திரு கதையில் incest, abortion போன்ற விஷயங்களை விரசமின்றிகதைமூலம் எடுத்துக் கூறுகிறார் ஆசிரியை. கதை எழுதும் முறையில் வித்தியாசமான அணுகுமுறையை ஆசிரியை கையாண்டிருக்கலாம். ஆயினும் இம்மாதிரியான நடத்தைகள் ஏனைய இடங்களில் நடப்பது போல் யாழ்ப்பாணப் பகுதிகளிலும் நடைபெறுகின்றன என்பதை நாம் அறிந்து கொள்கிறோம்.

நாதியில்லாப் பிறவியிலே என்ற கதையில் இரண்டாம் வகுப்பு ஆசிரியர் ஒருவரின் பார்வை குமரன் என்ற மாணவன் மீது செலுத்தப்படுகிறது. இதுவும் ஓர் உளவியல் கதை.

விஷ்ணுவர்த்தினி எழுதும் கதைகளைப் படிக்கும் பொழுது என் கண்ணில் நீர் சுரக்கிறது. தமிழ் மக்களுக்கு இத்தனை கொடுமைகளா என்று மனம் சலிப்படையச் செய்கிறது.

அகோர யுத்தம் ஏற்படுத்திய விளைவுகள் ஒரு புறமிருக்க அதன்பின் இடம்பெறும் சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தான் விஷ்ணுவர்த்தினி தமது கதைகள் மூலம் பதிவு செய்கிறார். “சிறுகதை” என்று சொல்லுமளவுக்கு அவரின் பெரும்பாலான கதைகள் அமையாவிட்டாலும், ஒரு புத்திக் கூர்மையுள்ள இளம் பட்டதாரி மாணவி எவ்விதம் உளவியற் பிரச்சினைகளை Positive ஆக ஆராய்கிறார் என்பதை, மறப்பேனோடி விட்டில்கள் போன்ற கதைகளும் காட்டுகின்றன.

இந்தக் கதைகளை ஆதாரமாக வைத்து மேலும் செப்பனிட்ட முறையில் ஆங்கிலத்தில் தந்தால், நமது மக்களின் போருக்குப் பின்னாலான சோகக் கதைகளைத் தமிழ் அல்லாதோரும் அறியும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன்.

விஷ்ணுவர்த்தினி இளமையானவராக இருந்தாலும் தமது முதிர்ச்சி உளவியல் அறிவு கொண்டு வேறோர் உலகத்தை நமக்குக் காட்டுகிறார். பாராட்டுக்கள்.

கே. வொன்னுத்துரை

சீம காவல் கலைக் கீழ்வுகள்

✍ அறிவோர் ஒன்று கூடல்

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் புதன் கிழமைகளில் நடத்தும் அறிவோர் ஒன்று கூடலில் (04.09.2013) எழுத்தாளரும், வரலாற்று ஆய்வாளருமான தமிழ்மணி மானா மக்கீன் மனங்கவர் மலேசியா என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

இந்திகழ்விற்கு சங்கத்துணைத் தலைவர் மு.கதிர்காமநாதன் தலைமை தாங்கினார்.

✍ நூல் வெளியீட்டு விழா

வரலாற்று ஆய்வாளர் என். கே. ஏஸ். திருச்செல்வன் எழுதிய “பாரம்பரியமிக்க கதிர்காம பாதயாத்திரையும் கந்த சுவாமி கடவுளின் புனித பூமியும்” என்ற நூல் வெளியீட்டு விழா (08.09.2013) வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண மிஷன் பிரதான மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

இந்திகழ்வு, அகில இலங்கை இந்து கலாசாரப் பேரவையின் தலைவர் சிவஸ்ரீ கு.வை.க. வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள் தலைமையில் மிக சிறப்பாக நடைபெற்றது.

✍ அறிவோர் ஒன்று கூடல்

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் புதன் கிழமைகளில் நடத்தும் அறிவோர் ஒன்று கூடலில் (011.09.2013) ஊடகவியலாளர் கஜமுகன் ஐயாத்துரை “எமது சமுசுத்திற்கு அந்நிய ஊடகங்களின் தாக்கம்” என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

இந்திகழ்விற்கு சங்க நிதிசெயலாளர் நா. பஞ்சாட்சரம் தலைமை தாங்கினார்.

✍ கொடகே தேசிய சாகித்திய விருது 15

கொழும்பு தேசிய சாகித்திய விருது விழா (11.09.2013) கொழும்பு இலங்கை மன்ற கல்லூரி கேட்போர் அரங்கத்தில் பேராசிரியர் விமல் ஜி.பலகல்லே அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது.

சிறப்புப் பேச்சாளராக பேராசிரியர் குலதிலக குமாரசிங்ஹ சிங்கள மொழியிலும், திருமதி பத்மா சோமகாந்தன், தமிழ் மொழியிலும் உரையாற்றினார்கள்.

வாழ்நாள் கௌரவ சாதனையாளர் விருதுகள் பேராசிரியர் திஸ்ஸ காரியவசம், திருமதி அன்னலெட்சுமி இராஜதுரை, பேராசிரியர் லட்சுமி டி சில்வா ஆகியோருக்கு வழங்கப்பட்டன. இவற்றை தேசபந்து ஸ்ரீ சுமன் கொடகே, ஸ்ரீமதி நந்தா கொடகே ஆகிய இருவரும் வழங்கினர்.

2012 ஆண்டுக்கான சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதி - இரண்டுக்கு பரிசுத் தொகை பகிர்ந்து அளிக்கப்பட்டது.

அல்-அஸ்மத் - ஆயன்ணையம்மாதாய். பி. கிருஷ்ணானந்தன் - இன்னுமோர் உலகம்.

2012 ஆண்டுக்கான சிறந்த கவிதைத் தொகுதிகள் இரண்டுக்கு பரிசுத் தொகை பகிர்ந்து அளிக்கப்பட்டது.

மு.சடாட்சரன் - பாதை புதிது. யாழ் அஸீம் - மண்ணில் வேரோடிய மனசோடு

2012 ஆண்டில் வெளியான முதல் கவிதை நூலுக்கான பரிசு

எட்டியாந்தோட்டை கருணாகரனின் - அவமானப்பட்டவனின் இரவு.

சிறந்த மொழிப்பெயர்ப்பு நூலுக்கான பரிசு:

இரா.சடகோபனால் மொழிப்பெயர்க்கப்பட்ட மார்டின் விக்ரமசிங்க அவர்களின்

அபே கம எனும் நூலின் தமிழாக்கமான எங்கள் கிராமம் என்ற நூலுக்கு பரிசு

வழங்கப்பட்டது.

✍️ **சிமீரகத்தில் தமிழ் மொழியின் ஆதிக்கம்**

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்தும் இலக்கியக்களம் நிகழ்வில் துபாய்சங்கமம் தொலைக்காட்சி நிறுவன இயக்குனர் கலையன்பன் ரபீக் உரையாற்றினார். நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திருமதி வசந்தி தயாபரன் தலைமை தாங்கினார்.

✍️ **முள்மலர்கள் கவிதை நூல் வெளியீடு**

இனியவன் இலாறுதீனின் 'முள்மலர்கள்' கவிதைநூல் வெளியீட்டு விழா (14.09.2013) கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் கல்வியாளர் அல்ஹாஜ் எஸ்.எச் எம். ஜேமில் தலைமையில் நடைபெற்றது.

பிரதம அதிதிகளாக மேல் நீதிமன்ற நீதிபதி எம். ஏம். அப்துல்கபூர், பேராசிரியர் எம். எஸ். எம். அனஸ் ஆகியோர் கலந்து சிறப்பு செய்ய, முதற்பிரதியை 'இலக்கிய புரவலர்' ஹாசிம் உமர் பெற்றுக் கொண்டார்.

நூல்பற்றிய உரைகளை கே.எஸ் சிவகுமாரன், மேமன்கவி, ஊடகவிலாளர் எம்.ஏ. எம்.நிலாம் ஆகியோர் நிகழ்த்தினர்.

✍️ **சிங்கள தமிழ் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் நூல்களின் வெளியீட்டு நிகழ்வு**

இலங்கை தேசிய எழுத்தாளர் சம்மேளனத்தின் ஏற்பாட்டில் கலாசார அமைச்சின் அனுசரணையுடன் பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாடு மண்டபத்தில் (15.09.2013) நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் பிரபல சிங்கள எழுத்தாளர்களான டெனிசன் பெரேரா, கமால் பெரேரா, எஸ். நந்தலால், குளசேன விதான, ஜே. ஏ. ஆரியரத்ன அனுரஸ்ரீ ஹெட்டிகே ஆகியோர் நூல்களை வெளியீட்டு வைத்தனர். தமிழ் எழுத்தாளர்களான அந்தனிஜீவாவின் தலைநகர் தமிழ் நாடக அரங்கு மற்றும் இனியவன் இலாறுதீனின் 'முள்மலர்கள்' கவிதைநூல் ஆகிய நூல்களை இலக்கிய புரவலர் ஹாசிம் உமர் பெற்றுச் சிறப்பு செய்தார்.

இந்நிகழ்வில் கலாசார அமைச்சின் மேலதிக செயலாளர் திருமதி மல்காந்தி மற்றும் படைப்பாளிகள் பலரும் உரையாற்றினார்கள்.

✍️ **பாடிப்பறை ஈராண்டு நிறைவு**

சமூக விஞ்ஞானக் கற்கை வட்டத்தினரின் ஈராண்டு பாடிப்பறை நிகழ்வு(19.09.2013) த. இராஜரட்ணம் தலைமையில் நடைபெற்றது.

ஆற்றுகையாக சி.சிவசேகரத்தின் இரண்டு கவிதைகள் பற்றிய ஆற்றுகையும், கனவு துரத்தும் வாழ்வு என்ற கவியரங்கம் கவிக்கோ ஜின்னாஹ் ஷெரிபுத்தீன் தலைமையிலும் நடைபெற்றன.

✍️ **புரவலர் புத்தக பூங்காவின் 33 ஆவது நூல் வெளியீடு**

புரவலர் புத்தக பூங்காவின் 33ஆவது வெளியீடான கலாபூஷணம் அ.மு.பாறுக்கு (புன்னகை வேந்தன்) அவர்களின் மொழிப்பெயர்ப்பு நூலான "சந்தனமரம்" நூலின் வெளியீட்டு நிகழ்வு கொழும்பு கொள்ளுப்பிட்டி ஆனந்தகுமாரசுவாமி மாவத்தையில் அமைந்துள்ள புரவலர் பணிமனையில் (25-09-2013 புதன்கிழமை மாலை 5.00 மணிக்கு) 'ஞானம்' ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. சிறப்பு விருந்தினராக ஜனாதிபதியின் தமிழ்ப்பிரிவு ஊடக இணைப்பாளர் ஆர்.சிவராஜா கலந்து சிறப்பித்தார். முதற்பிரதியை அம்பாறை மாவட்ட பள்ளிவாசல் சம்மேளனச் செயலாளர் எம்.எல்.எம்.ஜமால்தீன் இலக்கிய புரவலர் ஹாசிம் உமரிடம் பெற்றுக்கொண்டார்.

கலை இலக்கியவாதிகள், ஊடகவியலாளர்கள் பலர் கலந்து சிறப்பித்த இந்நிகழ்வை சமூகஜோதி எம்.ஏ. ரபீக் தொகுத்து வழங்க, நன்றியுரைய ஊடகவிலாளர் கே. பொன்னுத்துரை வழங்கினார்.

இந்த மனிதக்

கல்லை ஞானச் சிலையாக்கியவனை
யார்வந்து கூட்டிப்போனது

சிவன் வேசத்தில் என் வந்திருந்தால்
கட்டாயம் போயிருப்பார்
அவன்பின்னால்

பத்து தலைமுறைக்கு
நான் பயிற்சி எடுத்தாலும்கூட
அப்பாவைப்போல ஒருமுறை
நடித்தும் காட்டமுடியாது

என் நெத்தியில்
ஒருவன் கீறிவிட்டான் என்பதற்காக
சித்தம் கலங்கியவன் மேலேயா
தீவைக்கச் சொல்வது
முத்தவனாய் பிறந்ததற்காக
முதன் முதலாய் கவலை கொண்டேன்

உலகப் பிரளயத்தின் மறுநாள்
நான்மட்டும் தனித்திருக்கும் ஒருவன்போல
வெறுமை
வெறுமை வெறுமை

அவர் நடந்த தெருக்கள்
ஏறிய கோவில் படிகள்
வீதியில் போகும் வயோதிபர் என
எதிலும் தேடிப்பார்க்கிறேன்
காணலியே அவரை

இரங்கல் கவிதையை எழுதும்
கரங்களை
கண்ணீர்வந்து கழுவிச் செல்கிறது

என்னோடு வாழ்ந்த
வரலாற்றை
ஒற்றை வரியிலே எப்படி எழுதுவது

வெளிநாடு போன மகன்
வெறுக்கையோடு வந்து கதியற்று நிற்கையிலே
ஆறுதல் சொல்லி சோறு தந்தவனுக்கு
தீயயா தின்னக் கொடுப்பது

-மட்டுவில் ஞானக்குமாரன்

வித்தைகாட்டும் விஞ்ஞானிகளே
என் அப்பாவைக் கொஞ்சுண்டு
எழுப்பிவிடுவீன்களா

ஈரவென்றால்
என்தலை துவட்டும் கைகள்
வெயிலெனில் எனக்குக் குடையெடுத்து
ஒடிவரும்கால்கள்
அசைவற்றுக்கிடக்குது

பட்டினத்தாரைக் கூட்டிவா
அவன் தாயின் இழப்பை
தாங்கிய விதமறிய

பரிமேலழகரை
வரச்சொல்லி தூதனுப்பு
உயிரால் நான் எழுதிய கவிதைக்கு
உரைநடை எழுதிவிட

காலமே
ஞாலமே
அண்டப் பெரு வெளியில் நிறைந்து போனவனை
கண்டுவந்து சொல்வாயா
ஒத்தயில் நிற்கும்
இந்தப்பித்தனுக்கு ஒருதரம்

(01-09-2013 இல் மறைந்து போன
என் தந்தையின் நினைவாக)

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்

வழங்கும்

தமிழியல் விருது - 2013 முடிவுகள்

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் ஆண்டுதோறும் ஈழத்திலும் வெளிநாடுகளிலும் வாழ்கின்ற ஈழத்துத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்கும் வண்ணம் தமிழியல் விருது வழங்கிவருகின்றது. இவ்வாண்டு 5ஆவது தடவையாக வழங்கவிருக்கும் தமிழியல் விருதாளிகளுக்கான முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

உயர் தமிழியல் விருது: இலக்கிய மேம்பாட்டுக்கு உரமாய் உழைத்த மிகச்சிறந்த மூத்த படைப்பாளிக்கான எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மைய ஸ்தாபகர் ஓ.கே.பாக்கியநாதன் உயர் தமிழியல் விருதுபெறுநர் : இனிய இரா.நாகலிங்கம் (அன்புமணி)

தமிழியல் விருது: தமிழ் இலக்கிய மேம்பாட்டுக்கு உரமாய் உழைத்த மூத்த படைப்பாளிகளுக்கான தலா ரூபா 15,000/- பணத்துடன் வவுனியூர் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணா கமலநாயகி தமிழியல் விருது.

தமிழியல் விருது பெறுநர்கள் : இனியவர்கள், தி.ஞானசேகரன், சோ.பத்மநாதன், அராலியூர் நா.சுந்தரம்பிள்ளை, அ.பாலமனோகரன், கே.எஸ்.ஆனந்தன், மாஸ்டர் சிவலிங்கம், அருள் சுப்பிர மணியம், அல்-அஸ்மத், த.துரைசிங்கம், நிவாதமிழின்தாசன், கோகிலா மகேந்திரன், வி.தில்லைநாதன், சு.சண்முகவழவேல், சோ.ராமேஸ்வரன்

இன நல்லுறவு தமிழியல் விருது : இன நல்லுறவுக்காக உழைத்த சிங்கள மொழிப் படைப்பாளிக்கான ரூபா. 10,000/- பணத்துடன் கல்விமான் ஐ.கனகசிங்கம் தமிழியல் விருதுபெறுநர் : இனிய கலாநிதி விக்ரமபாகு கருணாரட்ண

ஒவியருக்கான தமிழியல் விருது: மிகச் சிறந்த ஒவியருக்கான ரூபா 10,000/- பணத்துடன் ஒவியர் கிக்கோ தமிழியல் விருதுபெறுநர் : இனிய ஒவியர் ரமணி

சிறந்த நூல்களுக்கான தமிழியல் விருது : 2012ல் வெளிவந்த நூல்களில் இருந்து தமிழியல் விருதுக்காகத் தேர்வுசெய்யப்பட்ட சிறந்த நூல்கள் :

நாவல்: ரூபா 10,000/- பணத்துடன் நாவலாசிரியை பவளசுந்தரம்மா தமிழியல் விருது: கலையார்வன் கு.சிராயப்பு எழுதிய உப்புக்காற்று

சிறுகதை: ரூபா 10,000/- பணத்துடன் துறையூர் வே.நாகேந்திரன் தமிழியல் விருது: (1) மாத்தளை பெ.வடிவேலன் எழுதிய

அட்சயவடம் (2) கே.ஆர். தேவிட் எழுதிய பாடுகள்

கவிதை: ரூபா 10,000/- பணத்துடன் கவிஞர் எருவில் முர்த்தி தமிழியல் விருது -

(1) ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் எழுதிய வல்லுவம்

(2) புலவர்மணி ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன் தமிழியல் விருது - எட்டியாந்தோட்டை மு. கருணாகரன் எழுதிய அவமானப்பட்டவனின் இரவு

(3) கவிஞர் கல்லாறன் மு.கணபதிப் பிள்ளை தமிழியல் விருது: ஸ்ரீமீளா ஸெய்யித் எழுதிய சிறகுமுளைத்த பெண்

சிறுவர் இலக்கியம்: ரூபா 10,000/- பணத்துடன் வைத்தியாச்சாரி மீராசாகிபு அஹமது தமிழியல் விருது

(1) கலாநிதி அகலங்கன் எழுதிய சின்னஞ்சிறிய சிறகுகள்

(2) ச.அருளானந்தம் எழுதிய ஆடிப்பாடும் பாடல்

நாடகம்: ரூபா 10,000/- பணத்துடன் பம்பைமடு கந்தையா - இரஞ்சிதமலர் தமிழியல் விருது எஸ்.முத்துக்குமாரன் எழுதிய முத்துக்குமாரன் நாடகங்கள்

சமயம்: ரூபா 10,000/- பணத்துடன் சிவநெறிப்புரவலர் சீ.ஏ.இராமஸ்வாமி தமிழியல் விருது கு.ஜெயப்பிள்ளை தலைமையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட இலங்கையின் வன்னி மாவட்டங்கள் : ஒருகையேடு

மொழிபெயர்ப்பு: ரூபா 10,000/- பணத்துடன் பதிவாளர் நாயகம் முத்துக்குமாரன் தமிழியல் விருது க.ஐயம்பிள்ளை தலைமையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட இலங்கையின் வன்னி மாவட்டங்கள் : ஒருகையேடு

வரலாறு: ரூபா 10,000/- பணத்துடன் நாகலிங்கம் - நல்லம்மா தமிழியல் விருது சி.கா.கமலநாதன் எழுதிய வரணியின் மரபுரிமைகள்

ஆவணம்: ரூபா 10,000/- பணத்துடன் திருமலை லூர்து அருளானந்தம் தமிழியல் விருது கலாநிதி செ.திருநாவுக்கரசு எழுதிய எண்ணங்களும் எழுத்துக்களும்

கட்டுரை: ரூபா 10,000/- பணத்துடன் வித்தியாமூர்த்தி ந.சந்திரகுமார் தமிழியல் விருது திருமதி கமலாம்பிகை லோகிதராஜா எழுதிய பத்தும் பதியமும்

குறிப்பு : விருதுவிழா அக்டோபர் 20ந் திகதி மட்டக்களில் இடம்பெறும். தகவல் : டாக்டர் ஓ.கே.குணநாதன், மேலாளர், எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்

ஆட்சி அலங்காரம்

தனங்கிளப்பு - வ. சின்னப்பா

சில இனங்கள் சேர்ந்திருக்கும் சிறிய தீவு
சிறுநினைத்துக் கத்தீவில் நித்தச்சாவு
கலவரங்கள் மிக மலிவு; செயலில் ஓரம்
காணீரோ அதன் ஆட்சி முறையின் அலங்காரம்!

தம்மொழிக்கே ஆட்சிமொழித் தகுதி என்றான்
சகமொழியும் படிப்பதென்று சாட்டுச் சொன்னான்.
மும்மொழியும் வேண்டுமென்று முடிச்சுப் போட்டான்
முதல்மொழிதம் மொழியாய்நடை முறையில் செய்தான்

பேரினமே நாட்டுரிமை பெற்ற தென்றான்
பெருஞ்சமரால் சிறுநினைத்தின் பெருக்கைத் தீய்த்தான்
ஈரினமாய் இடரோடிங் கிருப்போ ரெல்லாம்
இந்தியிகள் ளத்தோணி என்றுஞ் சொன்னான்.

பாழ்படுதீதிச் சிறுநினைத்தின் வளத்தைத் தீய்த்தான்
பயன்விளைக்கும் மரங்களெல்லாம் வெட்டிச் சாய்த்தான்
வாழ்நிலத்தை உயர்காப்பு வலயம் என்றான்
மனைகளிலே தான்புகுந்து வலுவில் நின்றான்

அற்புதமாம் நூல்கள் பல குவிந்த கோட்டை
ஆம்யாழ் நூல் அகங்கொழுத்திச் செய்தான் சேட்டை!
சிறுநினைநங் கையர்கற்பைக் குதறும் சூழ்ச்சி
செம்மணியில் கிரிசாந்தி இதற்குச் சாட்சி!

கால்பதித்தால் வெடிகுண்டு, காற்றும் சஞ்சு
கழிவறையில் பிணநாற்றம், கலங்கும் நெஞ்சு
மேல் இருந்தும் குண்டுமழை, மீட்சி உண்டா?
வெகுசனத்தை ஒன்றிணைக்கத் தேவை குண்டா?

சக இனத்தின் நிலங்களிலே வலுவில் வந்து
தமதினைத்திற் கிருப்பமைத்தான், உதவிதந்து!
அகல் தருவாய் நமிர்ந்துளதே பெரிய போதி
அதனடியில் அமர்ந்திருப்பான் அளிப்பான் நீதி!

வெய்தபம்

வயதுக்கு ஏற்ற வருத்தங்களை வராதை எண்டு மறிக்க ஆரால்தான் ஏலும்! நேற்று எண்டு ஞாபகம். இலண்டனாலை வந்த மச்சானுக்கு மாலைப் பனங்கள்ளை வாங்கிக்கொண்டு வந்து மறைப்பிலை வைச்சிட்டு வீட்டுக் கொல்லைப் பக்கம் போய் கத்தரிக்கண்டுக்கு நில்த்தை சொகுசு பண்ணிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தன் போலை. சன்னி கண்டமாதிரி உடம்பு வெட வெடத்து நடுங்கத் தொடங்கிவிட்டது. அவ்வளவும் தான் ஞாபகம் இருக்குது... பிறகு பார்த்தால் தனியார் வைத்தியசாலை கட்டில்லை சவம் மாதிரிக் கிடக்கிறன். கை காலை அசைக்கேலாமல் கிடக்கு. நினைவும் இருந்திருந்திட்டுத்தான் வருது.

இடைக்கிடை என்ரை மனுசி என்னை தட்டி எழுப்பி, 'இவையளைத் தெரியுமோ? ஆரெண்டு சொல்லுங்கோ' எண்டு கேட்கிறது உணர்ச்சி நரம்புகளினூடாய் மூளைக்கு மெது மெதுவாய் ஏறுது.

கண்ணை முழிக்க ஏலுது. ஆரெண்டு விளங்கவும் இல்லை வாயை திறக்கவும் ஏலாமல் கிடக்கு.

மனுஷியின்ரை குரல்தான்! அவாவின்ரை குரலை அடையாளம் காணாட்டி வேறே ஆற்றை குரலைத்தான் மதிக்க ஏலும்.

'நேற்று நல்லாய் பயப்படுத்திப் போட்டி யள் இலண்டன் தம்பிதான் ஓடிப்போய் 'ஓட்டோ' பிடிச்சு வந்தவன். அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியிலை 'ஸ்கான்' பண்ணுற வசதி இல்லை எண்டு திருப்பி அனுப்பீட்டாங்கள். "அம்புலன்ஸிலை 'இஞ்சை வந்து 'ஸ்கான்' பண்ணிப்பார்த்தால் மூளை நரம்பிலை இரத்தம் கட்டி பட்டதுதான் பிரச்சனை. 'ஓப்பரேஸன்' செய்ய வேணும் எண்டுறாங்கள். 'ஸ்கான்' பண்ண மாத்திரம் பதினைஞ்சு கட்டு எண்டுறாங்கள். அவசரத்துக்கு எனக்கு எப்படி காசு மாறுகிறதெண்டும் தெரியேல்லை. கழுத்தானை வைச்சு சமாளிச்சன்.'

மனுசி பாவம். நான் அவா கஸ்டப்படுகிற மாதிரி வைச்சிருக்கேல்லை. மண்ணை கிண்டி. தண்ணியை பாய்ச்சி. உடம்பை முறிச்சு அவா விரும்பின விரும்பின மாதிரி வைச்சிருந்த னான். பிள்ளைப்பாக்கியம் இல்லாமல் போனதால்தான் அவா மனம் இடிஞ்சு

நோயாளியாய் போனா.

'என்ரை ஐயா வெல்லே. நீங்கள் கண்ணை திறந்தால் எங்களுக்கேன் இந்தக் கெதி. வீட்டை போனால்தான் என்ரை கஸ்டம் தீரும். காசைக் கொண்டுவா காசைக் கொண்டுவா எண்டு இவங்கள் படுத்துறபாடு கொஞ்ச நஞ்சமில்லை'

காசுக்கு மனுசி என்ன செய்யும் - நான் செத்தாலெண்டாலும் மனுசிக்கு ஆறுதலாய் இருக்குமோ எண்டு மனம் கலங்குது. உயிரோடை இருந்து மனுசியை செல்லமாய் வைச்சிருந்த காலம் போய் செத்து மனுஷியை அந்தரிக்க விடாமல் காப்பாற்ற வேணும் எண்டு நினைக்கிற காலம் வந்திட்டுது. இலண்டன் மச்சான்தான் மனுஷிக்கு ஒரே ஒரு சகோதரன். கஷ்டப்பட்ட குடும்பம். என்ரை தோட்டக்காணியிலை இரண்டாயிரம் கண்டை வித்துத்தான் அவனை வெளியிலை அனுப்பினனாங்கள். அதாலை எனக்கு வருமானத்திலை வீழ்ச்சி எண்டாலும் அவன் வெளி நாட்டிலை உழைச்சு நல்லாய் வந்திட்டான். காசு ஏதும் தேவையெண்டால் கேளுங்கோ மச்சான் எண்டு கடிதம் எழுதினவன். நான் உழைக்கிறன். அவனை ஏன் கஷ்டப்படுத்துவான் எண்டு மனுசிக்கு சொல்லிப்போட்டன். மனுசிக்கு தம்பியாரிலை சரியான அக்கறை.

உழைச்சு காசை வைச்சிருந்து அவன் என்னத்தை ஐயா செய்யிறது. தாய் தகப்பன் இல்லாத அவனுக்கு நீங்களாய் பார்த்து ஒரு கலியாணத்தை செய்து வையுங்கோ' எண்டு சொல்லிப்போட்டா... அவா

- திருமலை வீ.பி.சி.நி.சுந்தரகாந்தி -

என்னை ஐயா எண்ட வார்த்தை தவிர வேறு எந்த சொல்லாலையும் அழைச்சதில்லை... அந்த விறு விறுப்பான குமர்பருவத்திலை கூட ஆசைக்காயினும் அத்தான் என்று சொல்லி அறியாது.

அலைஞ்ச திரிஞ்ச அவன் விரும்பின மாதிரி பொம்பிளை பார்த்து என்ரை செலவிலையே இலண்டனுக்கு அனுப்பி வைச்சன். பதினைஞ்ச வருஷம், இரண்டு பெட்டைக்குஞ்சுகள். இரண்டும் அடுத்தடுத்து பெரிசாயிட்டுதுகள். 'இப்ப எண்டாலும் வாடா' எண்டு மனுஷி கடிதம் எழுதினதாலை போன மாதம் குடும்பத்தோடை வந்தான். விரும்பின மாதிரியெல்லாம் பொரிச்ச கரிச்ச உபசரிச்சம்.

அந்த சாப்பாடும் எனக்கு கொஞ்சம் ஒத்து வராமல் போட்டுது போலை. இன்னும் இரண்டு கிழமையெண்டாலும் நிப்பான். மனுஷியின்ரை காசு தட்டுப்பாடுகளை கவனிச்சுக்கொள்ளுவான்.

'வந்திட்டன் ஐயா... சின்னக்கண் உரலிலை இடியப்பம் பிழிஞ்ச தாழிச்ச சொதியும் வைச்சுக்கொண்டு வந்தனான். ஒருக்கா 'ஆ' காட்டும். நான் ஊட்டி விடுகிறன்.'

பாவம் மனுஷி - ஒரு நேர சாப்பாடு எனக்கு தராமலோ, சுணக்கியோ இருக்காது. அந்த ஞாபகத்திலை சாப்பாட்டை கொண்டு வந்திட்டுது. 'எனக்கு வேண்டாம். நீ'

சாப்பிடும்' எண்டு சொல்லிற இயலுமையும் எனக்கு இல்லை. சொன்னாலும் சாப்பிட மாட்டா. விம்மி விம்மி அழும்.. இடியப்பமும் சொதியும் சேர்த்து பினைந்த பாத்திரத்தை கொட்டி கழுவி கூடைக்குள்ளை வைச்சுப் போடும்.

"ஐயா... தம்பி உங்கடை சுகவீனத்தை கண்டு பயந்து போனான். பெடியன்ரை கையிலை காசும் இல்லைப்போல கிடக்கு. எங்கடை கஷ்டமும் அவனுக்கு புரியாது. இலண்டனுக்கு போனால் எங்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்யலாம் எண்டு நினைக்கிறான் போலை. காலமைதான் 'வான்' பிடிச்சு கொழும்புக்கு போட்டான். அப்படியே பயணம் போறான். ஐயாவுக்கு குறையொண்டும் இல்லைத்தானே?

மனுஷியின்ரை குரல்லை விம்மல் தெரியுது.

தாதி ஒருத்தி அவாவை எதற்கோ காசு கட்டும்படி நிர்ப்பந்திப்பது ஒரு அசுகையில் புரிகிறது.

உப்பிடித்தான்... என்ரை மூத்த சகோ தரியின் கணவன் இந்தியன் ஆமியின் செல்லடியில் மனைவியையும் மகளையும் பறிகொடுத்துவிட்டு முழங்கையில் முறி காயத்துடன் எங்கடை ஊர் ஆஸ்பத்திரியிலை வந்து மாதக்கணக்கிலை கிடந்தவர். மகனுக்கு சிறுவயது, அநாதரவான நிலை. நானும் மனுஷியும் தான் கை கொடுத்தனாங்கள். இந்திய இராணுவத்தின் கெடுபிடி ஒருபக்கம். சாப்பாட்டு சாமான் தட்டுப்பாடும் காசு தட்டுப்பாடும் மற்றப்பக்கம். எங்கடை பட்டினியோடையும் அவைக்கு ஒரு குறையும் வைக்கேல்லை.

கையை முழங்கையோடை நீக்க வேணும் எண்டு ஆஸ்பத்திரியிலை சொன்னவை. நாங்கள்தான் அதை தடுத்து நோயாளியை கவனமாக பராமரிப்போம் எண்டு உறுதி சொல்லி கைதுண்டிக்கப்படாமல் காப்பாற்றினனாங்கள். இரண்டு மாதங்கள் இப்படி கழிந்த பிறகு நாங்கள் சீதனமாய் அக்காவுக்கு கொடுத்த வீட்டை விற்றுக்கொடுத்து வெளி நாட்டுக்கு தகப்பனையும் மகளையும் அனுப்பி வைச்சனாங்கள்.

இப்ப அத்தான் வெளிநாட்டிலை செத்துப் போனார். மருமகன் கலியாணம் முடிச்சு இரண்டு பிள்ளைகள்....

இப்ப எனக்கு ஒண்டெண்டால் அவன் உயிரையும் கொடுப்பான்.

இரண்டு நாளாய் படுக்கையிலை ஒரே கிடையாய் கிடக்கிறது உடம்புக்கு பெரும்

அலுப்பாய் கிடக்கு. என்னை யாரும் 'புரட்டி விட்டால் நல்லது.

தொண்டையை பால் போன்ற ஒரு திரவம் நனைத்து செல்கிறது. நீராகாரம் எண்டுறது இதுதான் போலை.. மனுஷிதான் பருக்கி விட்டிருப்பா.

என்றை கடமைகளை என்னாலை செய்யேலாட்டி என்னாலை முடிஞ்சாலும் ஒரு வாய் ஆகாரம் சாப்பிடுகிற ஆள் நான் இல்லை! மற்றவைக்கு கரைச்சல் கொடுக்கிறதும் அரியண்டப்படவைக்கிறதும் ஒரு வாழ்க்கையா...? அது நரகம் . காலம் முழுவதும் எல்லோருக்கும் உதவி செய்ய வேணும். அதுதான் என்றை இலட்சியம். அவையள் எனக்கு கை கொடுத்து என்றை சுகவீனத்தில் இருந்து என்னை தூக்கி விடுவினை எண்ட அசையாத நம்பிக்கை என்னக்கிருக்கிது.

தம்பி உள்ளவன் சண்டைக்கு அஞ்சான் எண்ட பழமொழி இப்ப எதுக்கோ ஞாபகம் வருகிது. அக்காவுக்கும் எனக்கும் கொஞ்சக்காலம் இடைவெளி விட்டு எனக்கு ஒரு தம்பியும் பிறகு ஒரு தங்கையும் பிறந்தாங்கள். அவங்கள் ஊர்ப் பள்ளிக்கூடத் திலை படிச்ச ஒரு பராயத்துக்கு வரேக்கை ஐயாவும் அம்மாவும் வயோதிபத்தை எட்டி யது மட்டுமல்லாமல் வாழ்கையையும் முடிச்சுக் கொண்டினம்.

நானும் மட்டு மட்டாக கலியாணம் செய்ததாலை தம்பியும் தங்கச்சியும் அந்தரிச் சுப்போட்டுதுகள். தங்கச்சியை ஏற்கனவே ஒரு உறவுக்காரப் பையன் கேட்டிருந்ததாலை நாங்களும் ஒம் எண்டு உடன் பட்டோம். அவையள் வெளிநாட்டுக்கு போனது எங்கடை குடும்ப பாரத்தை குறைச்சது. தங்கச்சி நல்ல நிறம் - வடிவு.. அதுதான் அவா கரை சேர உதவியது. தன்னை நான் தூக்கிவிடவில்லை எண்ட குறை அவாவுக்கு இண்டைக்கும் இருக்குது.

தம்பி வந்து என்னோடை ஓட்டிக்கொண்டான். பாவம்... என்றை மனுஷி எங்கடை கஷ்டத்துக்குள்ளேயும் அவனை விரட்டாமல் ஆதரிச்சது எனக்காகதான். தம்பி தன்னுடைய கஷ்டங்களையும் தனது எதிர்காலம் பற்றிய ஆதங்கங்களையும் எனக்கு சொல்லி சொல்லி அழுவான். அவன் 'உயர்தரம்' 'பால்' பண்ணியிருந்ததாலை அவனுடைய கனவுகளும் பெரிசாக இருந்தது...!

அந்த நேரம் அக்காவோ தம்பியோ அவனுக்கு உதவிசெய்ய முன்வராத நிலை. எனக்கு புதிதாக கலியாணம் முடிச்சதாலை

பண்ணெருக்கடி இருந்தது. நிலம், நிரந்தர வருமானத்தைக் கொடுக்காது... காசையும் சுளை சுளையாக நீட்டாது.

அந்த நேரத்திலை மனுஷி சுயமாக முடி வெடுத்தா... பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு 'கோட்டா' முறையில் 'கொடுக்கப்பட்டிருந்த அரிய வேலை வாய்ப்பொன்றுக்கு தனது நகையை அடைவு வைத்து தம்பிக்காக காசு கட்டினா... வேலையும் கிடைச்சது.

அவன் சமூகத்திலை இண்டைக்கு பெரிய மனுஷனாகியதுக்கு காரணம் மனுஷியின் பெருந்தன்மைதான். என்றை நிலையை அவன் கேள்விப்பட்டால் எனக்காக இல்லா விட்டியும் மனுஷிக்காக எண்டாலும் ஓடி வந்து உதவி செய்வான்.

'ஐயா... கொஞ்சம் நிமிர்ந்து பாருங் கோவன்... உங்களோடை படிச்சவையாம்.. அந்த காலத்திலை விசுவமடுவிலை மிளகாய் பயிர் செய்து நல்லாய் உழைச்சவையாம்... நீங்கள் அவையளுக்கு உதவிகள் செய்தனீங்க ளாம்... மூண்டு பேர் உங்களை பார்க்க வந்திருக்கினம்..'

மனுஷி சொல்லுற எல்லாமே கேட்குதுதான்... நான்தான் பேசா மெளனியாகி செயலிழந்த நிலைக்கு தள்ளப் பட்டுவிட்டேனே!. யாரென்று எண்ணி உதவி கேட்பது.

இடையிடையே எனது கைகளில் சுள்ளென்று உறைக்கின்றது. ஊசி மருந்தேற்று கிறார்கள் போலும்... இதற்கெல்லாம் தனியார் வைத்தியசாலையில் காசு கட்டினாத்தான் நடக்கும்.. மனுஷி எனக்காக எண்டுட்டு காதுத் தோடுவரையும் ஈடு வைக்கும் - 'ஓப்பரேசன்' 'செய்யிறதெண்டால் பெரும் தொகை பணம் கட்டவேண்டி இருக்கும். அதுக்கு மனுஷி யிடம் நகை இருக்காது. அதுதான் போலை இன்னும் 'ஓப்பரேஷன்' செய்யேல்லை...

மனுஷி எல்லாரிட்டையும் உதவி கேட்காது. நெருக்குவாரப்பட்டு அழு தழுது தன்னாலை முடிஞ்சதை செய்து கொண்டிருக்கும்.

தங்கச்சிக்கு புருஷன்ரை ஊரிலை ஒரு வீடு இருந்தது. பிரச்சனைக் காலமானபடியால் அதை நீண்டகாலத்துக்கு ஒரு குடும்பம் தங்கி இருக்க கொடுத்திட்டினம். அதோடை தோட்டக்காணியும் ஒண்டு அந்த குடும்பமே அனுபவிச்சுக் கொண்டு இருந்தது.

தங்கச்சி வெளிநாட்டிலை கடன் அடிப்படையிலை வீடொன்று வாங்கி யிருந்தா. கடனுக்கு மாதாந்தம் காசு கட்ட வேணும். பிள்ளையும் மூண்டாகி செல்வம்

பெருத்திட்டுது. ஊரிலை உள்ள வீட்டையும் தோட்டக்காணியையும் வித்தால் வாற காசை எடுத்து வீட்டுக்கடனுக்கு கட்டி வசதியாக குடும்பத்தை ஓட்டலாம்.

மச்சான்சொந்தக்காரருக்கெல்லாம் கடிதம் எழுதி வீட்டையும் காணியையும் விற்க முயற்சி செய்தார். வீடு வாங்க எண்டு போறவைக்கு வீட்டிலை இருப்பவன் தொடர்ந்து கல்லுக்குத்திக்கொண்டிருந்தான். வீடும் காணியும் நீண்டகாலமாகியும் விலைப்படவில்லை. சொந்தகாரரும் ஏன் தேவையில்லாத பிரச்சனை எண்டு விலகிக் கொண்டினம்.

தங்கச்சிக்கோ வெளிநாட்டு வருமானம் வீட்டுக்கடனுக்கு பாதி போவது பெரும் நெருக்கடியாக இருந்தது 'எனக்கு உதவி செய் அண்ணா 'எண்டு கெஞ்ச தொடங்கினா.. வீட்டுக்கும் காணிக்குமான' அற்றோனி பவரை' (Power of Attorney) எனக்கு வழங்கினா. மனுஷியும் தடுக்கேல்லை.

வாடகைக்கு இருந்தவனை போய் சந்தித்தேன். அறைகள் முழுவதும் வெங்காயப் பிடிசைகளை அடுக்கியிருந்தான்... ஓரமாக இருந்த களஞ்சிய அறையில் ஆடுகளை கட்டி வளர்த்தான். அவனுடைய குடும்பமே தங்கச்சியின் சொத்தின் ஆதாரத்திலேயே குடும்ப செலவை ஓட்டியது.

அந்நிலையில் வீட்டை விட சம்மதிப்பார்களா? வீட்டுக்குள் காலடி எடுத்து வைத்தால் கால் எலும்பை முறிப்பேன் எண்டு சபதம் செய்தான்.

தங்கைக்கு இது பற்றி அறிவித்தேன். அவாவினுடைய கஷ்டம் தான் அவாவுக்கு பெரிதாக இருந்தது... 'அண்ணா... எப்படியும் அவனோடை சண்டை பிடிச்செண்டாலும் சொத்தை வித்துத்தாங்கோ' எண்டு பிடிவாதம் பிடிச்சா. நாணும் பல பேருக்கு விலை பேசி அவர்களுடன் போய் 'வீட்டால் எழும்புங்கோ நாங்கள் விற்க போகிறோம்' எண்டு கெஞ்சியும் நிர்ப்பந்திச்சும் பார்த்தன். அவன்ரை நிலையிலை அவனுக்கு அது பெரும் இழப்பு. கொஞ்சம் கால அவகாசம் கொடுக்கலாம் எண்டால் தங்கச்சிக்கு அது சம்மதம் இல்லை. அந்நேரம் பத்து இலட்சம் தேறும் சொத்து அது!

தங்கச்சிக்கு என்னை நெருக்குவது கஷ்டமாக இல்லை. எனக்கு அவனை நெருக்குவது பெரும் கஷ்டமாக இருந்தது. அடிக்கடி பெரும் வாய்த்தர்க்கம் ஏற்பட்டது. அவனுடைய மனைவி பெரும் வாய்காரி. ஒரு பொல்லை கையில் வைத்தபடிதான் கதைப்பாள்.

நான் இடைக்கிடை அங்கு போய் தொந்தரவுகொடுக்கும் நேரங்களில் துணைக்கு என்னுடைய நண்பன் ஒருவனை கூட்டிப் போனேன். அவனும் சில சமயம் என்சார்பில் கதைப்பான்.

'அற்றோனி பவர்' என்றை பேரில் இருப்பது அவனுக்கு நெருக்கடியாக இருந்தது. எனவே என்னை ஓட்டம் காட்ட வேணும் எண்டு முடிவு செய்தவன் போல ஒரு நாள் பெரும் ஆர்பாட்டம் செய்தான். அதனால் அவனுடைய மனைவி உணர்ச்சி வசப்பட்டு வழக்கமாக தனது கையில் வைத்திருக்கும் பொல்லால் எனது தலையை ஒரே அடியில் தாக்கினாள். இரத்த வெள்ளம் பீரிட்டது. நண்பன் ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துச் சென்றான். 'பொலிஸார்' முறைப்பாட்டை பதிவு செய்தனர். அவனது மனைவியை நிலையத்தில் 'ரிமாண்டில்' வைத்தனர்.

இந்த சம்பவத்தை தங்கச்சிக்கு கூறாமல் இன்றுவரை தவிர்ந்தேன் எனது மனுஷியும் ஒத்துழைக்கிறாள்!

நடந்த சம்பவங்களால் வீட்டில் இருந்தவன் என்னை விட அதிர்ந்து விட்டான். என்னுடன் சமாதானம் செய்து கொண்டு 'பொலிஸ்' நெருக்கடியில் இருந்து ஒதுங்கிக் கொண்டான்.

வீடும் காணியும் பத்து இலட்சம் அளவில் விலைபோனது. 'ஏஜென்சி' மூலம் தங்கைக்கு எவ்வித நோவும் இல்லாமல் பணம் சென்று சேர்ந்தது

இண்டைக்கு என்ரை நிலையை கேள்விப்பட்டால் தங்கச்சி பாய்ந்து வந்து உதவி செய்வாள்.

காசு தட்டுப்பாடு காரணமாக தனியார் வைத்திய சாலையில் சரியான பரிகாரம் தரப்படேல்லை... மனுஷி அழுகிற குரல் இப்பவெல்லாம் எனக்கு அடிக்கடி கேட்குது. அவாவின்ரை நகையெல்லாம் அடைவு வைச்சு முடிஞ்சால் அவாதான் என்ன செய்வா...?

ஆஸ்பத்திரி நிர்வாகம் எங்களுக்கு வெளிநாட்டு காசு வரும் எண்டு எதிர்பார்த்திருந்தது. வரேல்லை... இப்ப 'நோயாளியை அப்புறப்படுத்துங்கோ' எண்டு மனுஷிக்கு தொல்லைகொடுக்க தொடங்கியதற்கும்.. அது தான் காரணம் போலை. அவா அழுகிறா..

'என்ரைஐயா-உங்களை தருமாஸ்த்திரிக்கு (Government Hospital) கொண்டு போங்கோ எண்டு இஞ்சை சொல்லிபோட்டாங்கள். நாணும் அப்படித்தான் செய்யப்போகிறன் அங்கையும் விஷேட தேவைகளுக்கு

பிரபல எழுத்தாளர் தெனியான் இவ்வாண்டுக்கான அரச இலக்கிய உயர் விருதான சாஹித்திய இரத்தினம் விருதினைப் பெறுகிறார் என்ற செய்தி இலக்கிய நெஞ்சங்களை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியிருக்கிறது.

வடமராட்சி வல்வெட்டித்துறை பொலிகண்டி மண்ணின் மைந்தனான தெனியான் 1942இல் பிறந்தவர். கந்தையா நடேசன் என்பது அவரது இயற்பெயர்.

கரவெட்டி இந்துக் கல்லூரியிலும் பின்னர் விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியிலும் கல்விகற்றவர்.

ஆசிரியராக, பகுதித் தலைவராக, உதவி அதிபராக, தொலைக்கல்விப் போதனாசிரியராக பணிபுரிந்து ஏராளமான நல்மாணாக்கரை உருவாக்கியவர்.

மார்க்சியக் கருத்தியலை முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்ட முற்போக்கு எழுத்தாளரான தெனியான் சாதியம், வர்க்கபேதம், பெரும்பான்மை மேலாதிக்கம், ஆகிய ஒடுக்கு முறைகளுக்கு முகம்கொடுத்து எதிர்க்குரல் எழுப்பி எழுதிவருபவர்.

நிருத்தன், அம்பலத்தான், கந்தையா நடேசன், க. ந. கூத்தன் போன்ற புனை பெயர்களிலும் எழுதியுள்ளார்.

தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம், சுபமங்களாவுடன் இணைந்து தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை, இலங்கை சாகித்திய மண்டலம், வடகிழக்கு மாகாண கலாசாரத் திணைக்களம், இலங்கை இலக்கியப்பேரவை என்பன இவரது படைப்புகளுக்குப் பரிசளித்துக் கௌரவித்தன. இலங்கை அரசின் கலாபூஷணம் விருது பெற்றவர்.

சாகித்திய இரத்தினம் விருது பெற்ற தெனியான் அவர்களை 'ஞானம்' வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

காசு தேவைப்படும் தான் - ஐயா நீங்கள் நினைப்பீங்கள் நான் ஏன் உங்கடை வெளிநாட்டிலை உள்ள மருமகனுக்கும் தங்கச்சிக்கும் - உள்நாட்டிலை உள்ள தம்பிக்கும் அறிவிச்சு உதவி கேட்கவில்லை யெண்டு.. நீங்கள் பேச்சு மூச்சு இல்லாமல் கிடக்கிற இந்த நேரத்திலை நான் சுய கௌரவத்தை கட்டிப்பிடிச்சுக்கொண்டு உங்களை தவிக்க விடுவனா? உங்கடை உதவியாலை இண்டைக்கும் மிக மிக உயர்நிலையிலை இருக்கிற உங்கடை சொந்தங்களோடையெல்லாம் நான் தொலை பேசியில் கதைச்சுப்போட்டன்... ஐயா.. அவங்களட்டையெல்லாம் பணம்தான் இருக்கிது. மனம் இல்லை. நீங்கள் வலிமையோடு இருக்கேக்கை உங்கடை சிறு சிறு தவறுகளை கூட பொருட் படுத்தாமல் உங்களோடை நெருங்கி பழகிக்கொண்டிருந்தவைக்கு இண்டைக்கு உங்கடை பரிதாப நிலையிலை உங்களை வேண்டாம் எண்டிருக்கு... உங்களுக்கு அடுத்த பிறப்பு எண்டு ஒண்டு இருக்குமெண்டால் ஒரு உண்மையை மாத்திரம் மனதில் இருத்திக்கொண்டு போங்கோ...

சொந்தங்களெல்லாம் தங்களுக்கு உதவி தேவைப்பட்டால் உங்கடை குற்றங்களையும் பொருட்படுத்தாமல் நாய் குட்டிகள் வாலை அசைத்து அசைத்து பின்னால் வருவது போல உங்களோடை உறவு கொண்டாடும். உங்கடை வலிமை அடங்கப் போகுதெண்டால் உங்களை அனாவசியமாக பிழை பிடித்து சூரிய ஒளியை கண்ட பனி போல ஓடி ஒழிந்து உறவை முடிச்சுக்கொண்டு விடும்..'

மனுஷி சொன்னதெல்லாம் எனக்கு நன்றாகவே விளங்கியது... எனக்கு மேல் மூச்சு கீழ் மூச்சு வாங்கியது. என்மேல் பரிவுள்ள மனுஷியை விட்டு விட்டுபோகின்றேன் என்ற ஆதங்கம் என் மார்பை அழுத்துகிறது. அவள் தந்த வாழ்க்கைத் தத்துவம் எனது மனதில் நன்கு பதிந்து அடுத்த பிறவிக்கு ஆதாரமாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை அசைக்கமுடியாதபடி உறுதியாகிறது... எனது மூச்சு மெல்ல மெல்ல அமைதியடைகிறது....

'என்றை ஐயா... ராசாவே என்னை விட்டு போய்விட்டீரா.....?'

ஜெயலலிதா வாழ்க்கை : நீதிதேவனுக்கு விலைபேசப்பட்டதா?

அகில இந்திய ரீதியில் மக்கள் இன்று எதிர்பார்ப்பது நாடாளுமன்றத் தேர்தலைத் தான் என்றால், தமிழ்நாடு பரப்பரப்புடன் விழி மூடித்திறப்பது, ஜெயலலிதா மீதான சொத்துக்குவிப்பு வழக்கு சமாச்சாரம் பற்றித்தான். காரணம்: தமிழக முதல் அமைச்சர் ஜெயலலிதாவின் தேசிய அரசியலை, பிரதமர் கனவை நிர்ணயிக்கப்போவது; பெங்களூர் சிறப்புநீதிமன்றத்தில் கடைசி அத்தியாயத்தை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் சொத்துக் குவிப்பு வழக்குத்தான்! இங்கு என்ன நடக்கிறது என்றால், தீர்ப்பு எழுதப்படும் போது பேனாவின் கூரியமுனை உடைந்துபோன நிகழ்வு மாதிரி ஏதோ எல்லாம் துப்பறியும் கதைமாதிரி பேசப்படுகிறது. வழக்கு பற்றிய தொடர்விமர்சனங்கள், திறந்த புத்தகமாக காட்சி கொடுக்கிறது!

நீதிதேவன் மீதுசந்தேகம் : தி.மு.க.எழுப்புகிறது!

தில்லு முல்லு, ஏமாற்று, மோசடி, லஞ்சம், கோல்மால்..... என்று பலகுற்றச் சாட்டுக்கள் மீது வழக்குகள் தாக்கலாகி, விசாரணை நடைபெறுவது சாதாரணம். ஆனால், வழக்கிலேயே தில்லுமுல்லு நடப்பது, வழக்கையே மோசடிக்குள்ளாக்குவது என்றால்? பதினேழு ஆண்டுகளாக ஒருநீண்ட நெடிய விசாரணை வரலாற்றைக் கொண்டிருக்கும் ஜெயலலிதா சொத்துக்குவிப்பு வழக்கின் நடைமுறைகள் குறித்து கடந்த மாதம், நீதிமன்றத்துக்கு வெளியே பகிரங்கமாக சுமத்தப்பட்டிருக்கும் குற்றச்சாட்டுகளை எடைபோடும் போது, நீதிதேவனுக்கேவிலை பேசப்பட்டதா எனும் அச்சம் எழுகின்றது!

1991 முதல் 96ம் ஆண்டு வரை முதலமைச்சர் பதவியிலிருந்த காலத்தில் ஜெயலலிதா தமது வருமானத்துக்கு அதிகமாக (எனது மாதச் சம்பளமாக வெறும் ஒருரூபாய் மட்டும் பெற்றுக் கொள்வென் என்று ஜெயலலிதா

அன்று அறிவித்த நிலையில்) அறுபத்து ஆறு கோடி, அறுபத்து ஐந்து லட்சத்து இருபத்து ஆயிரத்து, முந்நூற்று அறுபத்தைந்து ரூபா சொத்துக் குவித்ததாக 1996 ஆம் வருடம் ஆட்சிக்கு வந்த தி.மு.க அரசு ஜெயலலிதாமீது வழக்கு தொடர்ந்திருந்தது. தி.மு.க பொதுச் செயலாளர் க.அன்பழகன் இந்த வழக்கை தாக்கல் செய்திருந்தார். சென்னை உயர் நீதிமன்றம், பெங்களூர் சிறப்புநீதிமன்றம் என்று பதினேழு ஆண்டுகளாகப் பயணித்த ஜெயலலிதா தரப்பு, மனு மேல் மனுதாக்கல் செய்து, ரப்பராக இழுத்தடிப்பு செய்து இறுதிக் கட்டத்தை நெருங்கிவிட்ட நிலையில்தான் 'எரிமலை' வெடித்திருக்கிறது!

ஜெயலலிதா தரப்புமீது குற்றம் சாட்டி, இந்தவழக்கு விசாரணையில் 'மாற்றுப் பாதை' சிகிச்சை அளிக்கப்படுவதாக சட்ட ஓட்டைகண்டு, நீதிதேவன் மயக்கமடையப் போகிறாரா அல்லது நீதியைக் கூற நிமிர்ந்து நிற்கப் போகிறாரா என்று தி.மு.க தலைமை பகிரங்கமாகவே சந்தேகக் கேள்விகள் எழுப்பியுள்ளது.

நீதிமன்றவரலாற்றில் புதுப்புது வாதங்கள்!

கடந்தமாதம் இறுதிக்குள் வழக்கின் தீர்ப்பை எழுதிவிடுவேன் என்று ஒற்றைக் காலில் நின்ற சிறப்புநீதிமன்ற நீதிபதி பாலகிருஷ்ணாவின் 'போக்குகள்' சந்தேகத்தை தூண்டுவதாகவும், அரசு (தங்களின்) வழக்கறிஞர் பவானிசிங் எதிரி (ஜெயலலிதா தரப்பு) சாட்சிகளின் கண்களில் விரல்விட்டு ஆட்டுவதை தவிர்த்து எதிரிதரப்புக்கே குற்றவாளிக்கு சாதகமாகவே இயங்குவதுடன், நீதிமன்றத்துக்கு வெளியே அ.தி.மு.க வழக்கறிஞர்களுடன் ஆலோசனை நடத்துவதாகவும் இந்த வழக்கை தாக்கல் செய்த தி.மு.க வழக்கறிஞர்கள் கண்டுகொண்டதும், தங்களது வழக்கறிஞர்

பவானி சிங்கை உடனடியாக மாற்றுமாறு மாறு கர்நாடக உயர்நீதி மன்றத்தையும், மாநிலஅரசையும் கோரினார்கள், காரணங்களை ஏற்றுக்கொண்ட மாநில அரசு பவானிசிங்கை திரும்பப் பெற்றது. தமது நீக்கத்தை எதிர்த்து டில்லி உச்சநீதிமன்றத்தில் மனுதாக்கல் செய்யப்போவதாக பவானிசிங் அறிவித்தார். நியாயமானதுதான். ஆனால் தமது எதிரியின் (தி.மு.க) வழக்கறிஞர் பவானிசிங் நீக்கப்படுவது நியாயமற்றசெயல் என்று குற்றம் சுமத்தப்பட்ட ஜெயலலிதா சார்பில் உச்சநீதிமன்றத்தில் மனுதாக்கல் செய்யப்பட்டது நீதிமன்ற வரலாற்றில் புதியவரவாகும்! வாதங்களை ஏற்றுக்கொண்ட உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள்; ஜெயலலிதாபவானிசிங் இருவரின் மனுக்களை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்துவிட்டனர். பவானிசிங்குக்குப் பதிலாக தி.மு.க. தரப்பில் வாதாட புதிய வழக்கறிஞரை கர்நாடக அரசு, நீதிமன்ற அனுசாரணையுடன் நியமிக்கவேண்டும், அதன் பின்னர் வழக்கு விசாரணை தொடரும் எனும் நிலைப்பாட்டில் முதல் அமைச்சர் ஜெயலலிதா மீண்டும் டில்லி உச்சநீதிமன்றத்தில் இம்முறை இரண்டு மனுக்களை தாக்கல் செய்திருக்கிறார். அதாவது; அரசு வழக்கறிஞர் பவானிசிங் நீக்கப்பட்டதாக கர்நாடக அரசு பிறப்பித்த உத்தரவுக்கு தடைவிதிக்குமாறும், தம்மீதான சொத்துக்கு விப்பு வழக்கை விசாரணை செய்ய நீதிபதி எம்.எஸ்.பாலகிருஷ்ணனுக்கு பதவிநீடிப்பு, அதாவது கடந்தமாதம் ஓய்வு பெற்ற நிலையிலும் நீதிபதி சேவை வழங்குமாறு தமது மனுக்களில் கோரியுள்ளார். இதில் திருப்புமுனை என்னவென்றால்; தி.மு.க. தரப்பு வழக்கறிஞர் பவானிசிங்கின் நீக்கத்துக்காக எதிர் மனுதாக்கல் செய்த ஜெயலலிதா, வழக்கை விசாரணை செய்யும் பெங்களூர் சிறப்பு நீதிமன்ற நீதிபதி பாலகிருஷ்ணா தனது தீர்ப்பை எழுதும்வரை பதவிநீடிப்பு வழங்கி தொடர்ந்து (ஓய்வு பெற்ற பின்னரும்) பணியாற்ற உத்தரவிடும்படி உச்சநீதி மன்றத்தை கோரியிருப்பதுதான்! இந்த நிலைப்பாடு ஏற்படுவதற்குக் காரணம், தி.மு.க தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி, கடந்தமாத நடுப்பகுதியிலிருந்து தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டுவரும் பரபரப்பான அறிக்கைகளு்தான் என்று சட்ட அறிஞர்கள் விமர்சிக்கிறார்கள். கலைஞரின் இந்த அறிக்கைகள், கட்சியின் பத்திரிகையான 'முரசொலி' யிலும் 'நீதிவெல்லும்', 'இப்படி ஒரு வினோதம்' எனும் தலைப்புகளில் கடிதமாகவும் வெளியிடப்பட்டதுடன்,

இக்கடிதம் துண்டுப் பிரசுரங்களாக அச்சடிக்கப்பட்டு, மு.க.எல்.டானின் தலைமையில் பல் பிரயாணிகளுக்கும் பொது இடங்களிலும் விநியோகிக்கப்படுவதுடன், கடந்தமாத கடைசிவாரத்தில் வீடுவீடாகச் சென்று வழங்குமாறும் கலைஞர் பணித்துள்ளார். இந்த நடவடிக்கைமூலம், முதல் அமைச்சர் மனஅழுத்தத்துக்குள்ளான போதிலும் கலைஞரின் அறிக்கைமீது வழக்குதாக்கல் செய்யலாம் என்று தெரிவிக்கப்பட்ட யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

நீதி தேவன் மயக்கமா? தயக்கமா? கலைஞர் தொடர் அறிக்கைகள்!

சொத்துக்கு விப்பு வழக்கின் 'ஹலயிட்டாக' இப்பொழுது பேசப்படும் கலைஞரின் அந்தப் பரபரப்பான அறிக்கையின் சிலகணைகள் இவை: "வழக்கின் நடைமுறைகளே பின்பற்றப்படவில்லை. எங்கள் தரப்பு அரசு வழக்கறிஞர் பவானிசிங், எதிரி (ஜெயலலிதா) தரப்பை குடைந்தெடுப்பதைவிட்டு மயில் இறகு தடவுகிறார். அவர்களைப் பந்தாடவேண்டிய பவானிசிங் அ.தி.மு.க வழக்கறிஞர்களுடன் ஆலோசனை நடத்துகிறார். எங்களின் புகார்மீது பவானிசிங்கை கர்நாடக அரசு வாபஸ் பெற்றதும், இவரது பதவிப்பறிப்பு அநியாயம் என்று உச்சநீதிமன்றம் செல்கிறார் ஜெயலலிதா. தமக்கு எதிராக வாதாடுபவரே நீடிக்கவேண்டும் என்று கோருகிறார். நீதிபதி பாலகிருஷ்ணா இந்த வழக்கு விசாரணையை மேற்கொள்வதற்கு முன்னர் பலநீதிபதிகள் செயல்பட்டுள்ளனர். அவர்களே தொடர்ந்து இந்த வழக்கை விசாரிக்கவேண்டுமென்று கேட்காத ஜெயலலிதா இப்போதுமட்டும் பாலகிருஷ்ணாவை தொடரக்கோருவது ஏன்? குற்றவாளியே தன் மீதான வழக்கை, குறிப்பிட்ட நீதிபதியே விசாரிக்கவேண்டும், தனக்கு எதிராக வாதாடக்கூடிய அரசு வழக்கறிஞராக குறிப்பிட்ட ஒருவரே இருக்கவேண்டும் என்று ஜெயலலிதா கோரிக்கைவைக்கும் வினோதத்தை எங்கேயாவது கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? இதுவரை எந்த வழக்கிலாவது நடந்தது உண்டா? ஜெயலலிதா மீதான சொத்துக்கு விப்பு வழக்கில் நீதி தேவன் மயக்கம் அடையப் போகிறாரா அல்லது நிமிர்ந்து நிற்கப் போகிறாரா? வழக்கின் இறுதிக்கட்டத்தை தமிழகமக்கள் உணர்ந்தால் சரி!" என்று கலைஞர் கருணாநிதி அறிக்கை யுத்தம் தொடுத்திருக்கிறார்.

எழுதத் துண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

லண்டன் மாநாடு

லண்டனில் முதன் முறையாக உலகத் தமிழியல் மாநாடு ஒன்று அண்மையில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. லண்டன் உலகத் தமிழியல் ஆய்வு நடுவம் இதனை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. 14.08.2013 முதல் 18.08.2013 வரை லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் இம்மாநாடு இடம் பெற்றது. முதல் நாளில் மாநாட்டில் தொடக்க விழாவும், இறுதிநாளில் மாநாட்டு நிறைவு விழாவும் இடம் பெற்றன. ஒகஸ்ட் 15, 16, 17 ஆகிய மூன்று தினங்களிலும் ஆய்வு அரங்குகள் இடம்பெற்றன. இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா, ஐக்கிய இராச்சியம், பிரான்ஸ், சுவீடன், கனடா முதலான பல்வேறு நாடுகளில் இருந்து ஏறத்தாழ 32 ஆய்வாளர்கள் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வாசித்தனர். இலங்கையில் இருந்து பேராசிரியர்கள் எஸ். சிவலிங்கராஜா, துரை மனோகரன், வ.மகேஸ்வரன், கி.விசாகரூபன், கலாநிதிகள் மனோன்மணி சண்முகதாஸ், சி.சிவநிர்த்தானந்தா, டாக்டர்.தி.ஞானசேகரன், ஆர்.மகேஸ்வரன், திருமதி கள் ஞானம் ஞானசேகரன், ரூபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ் ஆகியோர் மாநாட்டில் பங்குபற்றி, ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வாசித்தனர். ஆய்வு மாநாட்டின் முதன்மைப் பொறுப்பாளராகப் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் விளங்கினார்.

இலங்கை ஆய்வாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜா 'ஈழநாடும் சங்க இலக்கியமும்' என்ற தலைப்பிலும், பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 'இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் தேசியச் சிந்தனைகள்' என்னும் தலைப்பிலும், பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன் 'தமிழர் உணவுப் பண்பாட்டில் கூழ்' என்ற தலைப்பிலும், பேராசிரியர் கி.விசாகரூபன் 'உலகமயமாதல் பின்புலத்தில் தமிழர் நாட்டார் பண்பாட்டைத் தக்க வைத்துக்கொள்ளல் - நடைமுறைகளும் சவால்களும்' என்னும் தலைப்பிலும், கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் 'புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழ்மொழிக் கற்கை - இடையூறுகளும் தீர்வுகளும்' என்ற தலைப்பிலும், கலாநிதி சிவநிர்த்தானந்தா 'கிழக்கிலங்கை வாழ் இந்து மக்களின் மதம் சார் நம்பிக்கைகளும் நடைமுறைகளும்' என்னும் தலைப்பிலும், டாக்டர் தி.ஞானசேகரன் 'தமிழில் போர் இலக்கியம் - ஈழத்துப் போர்ச் சூழலை மையப்படுத்திய ஒரு பார்வை' என்ற தலைப்பிலும், இராசையா மகேஸ்வரன் 'ஈழத்துப் பயண இலக்கியங்கள்' என்னும் தலைப்பிலும், திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் 'இந்துசமய வழிபாட்டில் மங்கலப் பொருட்களின் மகத்துவம்' என்ற தலைப்பிலும், ரூபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ் 'தமிழ்மொழியின் முதல் அச்சுநூல் : தம்பிரான் வணக்கம் - ஒரு நோக்கு' என்னும் தலைப்பிலும் தமது ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்தனர். டாக்டர் கோமதி மகேஸ்வரனின் கட்டுரையை, அவரது கணவர் இராசையா மகேஸ்வரன் வாசித்தார். பால.சுகுமாரின் நாட்டுக் கூத்துத் தொடர்பான கட்டுரையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இங்கையைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர்களின் கட்டுரைகள் பாராட்டும்படியாக அமைந்திருந்தன. அதேபோன்று, பல நாடுகளில் இருந்து வந்த ஆய்வாளர்கள் பலரின் கட்டுரைகளும் நன்றாக அமைந்திருந்தன. சில கட்டுரைகளின் தலைப்புகளும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் ஆய்வரங்கில் சமர்ப்பிப்பதற்கு ஏற்புடையவையாக அமையவில்லை என்பதும் சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய ஒன்று. சில ஆய்வாளர்கள் இன்னமும் வளரவேண்டிய நிலையில் உள்ளனர்.

லண்டனில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழியல் ஆய்வு மாநாடு தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டிணை மனங்கொண்டு இடம்பெற்றமையால், அடிகளார் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் இதில் இடம்பெற்றன. பேராசிரியர்கள் செல்வா கனகநாயகம் (கனடா), எஸ்.குமரன் (மலேசியா), முனைவர் கு.சிதம்பரம் (இந்தியா), கு.யோ.பற்றிமாகரன் (ஐக்கிய இராச்சியம்), ரீற்றா பற்றிமாகரன் (ஐக்கிய இராச்சியம்), ரூபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ் (இலங்கை) ஆகியோரின் கட்டுரைகள் இத்தகையன. லண்டன் மாநாட்டில் இடம்பெற்ற கலைநிகழ்ச்சிகளும் கண்களைக் கவர்வனவாக அமைந்தன.

நன்னோக்கோடு நடைபெற்ற இம்மாநாட்டின் ஏற்பாடுகள் இயன்றவரை பாராட்டும் முறையில் அமைந்தன. அதேவேளை, மாநாட்டின் ஏற்பாடுகளில் சில அனுபவக் குறைகளும் காணப்பட்டன. அவை எதிர்காலத்தில் நிவர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். மாநாடு முடிவடைந்த பின்னர், ஏற்பாட்டாளர்கள் லண்டன் மாநகரின் பல இடங்களுக்கும் ஆய்வாளர்களைச் சுற்றுலாவில் அழைத்துச் சென்றனர். மாநாட்டில் பங்குபற்றிய பன்னாட்டு ஆய்வாளர்களுக்கும் சிறந்த அனுபவத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் இம்மாநாடு தந்தது என்பதை மறைப்பதற்கில்லை. “தேமதுரத் தமிழோசை” லண்டன் மாநகரிலும் முழங்கியமை மனத்தை மிகவும் நிறைத்தது.

நல்ல நோக்கோடு அறிவியல் பூர்வமாக உலகத் தமிழியல் ஆய்வு மாநாடு லண்டனில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது, அந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட இலங்கையைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர்களுக்கு எதிராக - குறிப்பாகப் பல்கலைக்கழகம் சார்ந்த ஆய்வாளர்களுக்கு எதிராக இலங்கையில் விஷமப் பிரசாரங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தமை மிக வேடிக்கையானது! நமது நாடு என்று திருந்துமோ, யார் அறிவார் பராபரமே!

மனத்தை மயக்கிய மன்னார் விழா

நமது நாட்டில் தமிழின் இனிமையும், கலைகளின் செழுமையும் கொஞ்சம் நிலங்களுள் ஒன்று, மன்னார். தமிழை நேசிக்கும் பண்பாளர்கள் அங்கும் நிறையவே வாழ்கின்றனர். அண்மையில் (ஓகஸ்ட் 2, 3, 4 ஆம் திகதிகளில்) மன்னார் தமிழ்ச்சங்கம் தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அடிகளார் நூற்றாண்டு விழாவினை நடத்தியது. 2010 ஆம் ஆண்டில் மன்னார் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய ஆய்வு மாநாட்டுக்குப் பின்னர், அது நடத்திய இன்னொரு ஆய்வு மாநாடாக இது அமைந்தது. முன்னர் நடைபெற்ற ஆய்வு மாநாடு பற்றி ஏற்கனவே எழுதியுள்ளேன். இம்மாநாடும் அதைப்போன்ற சிறந்ததொரு மாநாடாக நடைபெற்றது. இம்மாநாடுகளை மன்னாரில் முன்னின்று நடத்தியவர், மன்னார் தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைவரான தமிழ்நேசன் அடிகளார் ஆவர். தமிழின்மீது தணியாத பற்றும், கலைகளின்மீது அளவிடற்கரிய ஆர்வமும் கொண்ட தமிழ்நேசன் அடிகளார், பலரையும் அரவணைத்துச் செல்லும் பண்பாளர் அதேவேளை, நிர்வாகத்திறனும் கொண்டவர்.

முதலாம் நாள் காலையில் தொடக்க விழா இடம்பெற்றது. பிற்பகல் இலக்கிய அரங்கு நடைபெற்றது. மாலையில் கலையரங்கு இடம்பெற்றது. மன்னார் தமிழ்ச்சங்கத்தின் துணைத் தலைவர் ஜனாப் மக்கள் காதர் (கலைவாதி கலீலின் சகோதரர்) தலைமை தாங்கினார். பேராசிரியர் துரை மனோகரன் சிறப்புரை ஆற்றினார். இசை, நாட்டிய, நாடக நிகழ்ச்சிகள் சிறப்புற இடம்பெற்றன.

இரண்டாம் நாள் காலையே அரங்கு ஆய்வரங்காக அமைந்தது. பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு தலைமை தாங்கினார். பேராசிரியர் துரை மனோகரன் ‘தனிநாயகம் அடிகளாரின் தனித்துவ ஆளுமை’ என்ற தலைப்பிலும், பேராசிரியர் செ.யோகராசா ‘தனிநாயகம் அடிகளாரும் ஒப்பியல் ஆய்வும்’ என்னும் தலைப்பிலும், அருட்திரு ஏ.ஏ.நவரத்தினம் (நவாஜி) ‘தனிநாயகம் அடிகளாரும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகளும்’ என்ற தலைப்பிலும், ருபிவலன்ரீனா பிரான்சிஸ் ‘தனிநாயகம் அடிகளாரின் தமிழ்த்தூதுப் பயணங்களும் அதன் விளைவுகளும்’ என்னும் தலைப்பிலும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்தனர். பயனுள்ள கருத்துப் பரிமாறல்களும் இடம்பெற்றன.

அன்று பிற்பகல் இலக்கிய அரங்கு இடம்பெற்றது. மாலையில் கலையரங்கு நடைபெற்றது. கலையரங்குக்கு வைத்தியகலாநிதி எஸ்.லோகநாதன் தலைமை தாங்கினார். அருட்திரு.யோசப் மேரி தனிநாயகம் அடிகளார் பற்றிய பல்வேறு விடயங்களைத் தமது உரையில் எடுத்துரைத்தார். இந்நிகழ்வில் பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு பக்கவாத்திய இசையுடன், தாம் பங்குகொண்ட நாட்டுக்கூத்துப் பாடல்கள் சிலவற்றை மேடையில் பாடிக்காட்டினார். ரசிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. இசை, நடன நிகழ்ச்சிகளும் சிறப்பாக இடம்பெற்றன. இசை நிகழ்ச்சியொன்றில் இரு சிறுவர்கள் அனுபவம் உள்ள இசை வித்துவான்களைப் போலப் பாடினார்கள். மிக அற்புதமாக இருந்தது. அந்த இரு சிறுவர்களும் எதிர்காலத்தில் இலங்கையின் சிறந்த இசைக் கலைஞர்களாக விளங்குவார்கள் என்பது நிச்சயம்.

மூன்றாம் நாள் காலையில் இடம்பெற்ற ஆய்வரங்குக்குப் பேராசிரியர் செ.யோகராசா தலைமை தாங்கினார். பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன் ‘தனிநாயகம் அடிகளாரின் இதழியல் பணிகள்’ பற்றியும் சோ.பத்மநாதன் ‘தனிநாயகம் அடிகளாரும் பழந்தமிழ்ப் பண்பாடும்’ பற்றியும், அருட்திரு செ.அன்புராசா ‘தனிநாயகம் அடிகளாரும் தமிழ்த் தேசியமும்’ பற்றியும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்தனர். இவ் ஆய்வரங்கில் தனிநாயகம் அடிகளாரின் அரசியல் கருத்துக்கள் தொடர்பாக காரசாரமான கருத்துப் பரிமாறல்கள் இடம்பெற்றன.

அன்றைய மாலை நிகழ்வு நிறைவு விழாவாக அமைந்தது.

மன்னாரில் இடம்பெற்ற தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழா மனநிறைவைத் தந்த ஒரு விழாவாக அமைந்தது. இலங்கையின் பல இடங்களிலும், உலகின் பல பாகங்களிலும் தனிநாயகம் அடிகளார் நினைவு கூரப்படுவது வரவேற்புக்குரியது.

நல்லதோர் ஆரம்பம்

மூன்று மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தல் திருவிழா ஒருவாறு நடந்து முடிந்துள்ளது. இம்மூன்றிலும் வடமாகாணசபைத் தேர்தல்தொடர்பாகவே உள்நாட்டிலும், வெளிநாடுகளிலும் அதிகம் அக்கறை செலுத்தப்பட்டது. பெரும்பாலான தமிழ் மக்கள் தங்களது வாழ்வாதார உரிமைகளை நிலை நிறுத்தச் செய்யும் தேர்தலாக இதனை நோக்கினர். பேரினவாதிகள் அபிவிருத்தி என்ற போர்வையில் தமிழ் மக்களை ஏமாற்றி வாக்குகள் பறிக்கலாம் என்ற நோக்கில் இதனை அணுகினர். பேரினவாதிகளிடம் பூரண சரணாகதியடைந்து, அவர்கள் தயவில் குளிர்காயலாம் என்று சுயநலம்மிக்க தமிழ் அரசியல்வாதிகள் இத்தேர்தலை நோக்கினர். சர்வதேசம் நீதி நியாயத்துடன், இத்தேர்தல் நடைபெறுகிறதா என்று நோக்கியது. இறுதியில் மக்கள் தங்கள் தீர்ப்பை வழங்கிவிட்டனர். பிறரைப் பேரினவாதிகள் ஏமாற்றிப் பிழைப்பது போல், தமிழ்மக்களை ஏமாற்றவே முடியாது என்பதை ஆணித்தரமாக மௌனமான முறையில் அவர்கள் வெளியிட்டுவிட்டனர்.

இம்மாகாணசபைத் தேர்தலில் தங்களது செல்வாக்கை நிலை நிறுத்துவதற்காகப் பேரினவாதிகளும், அவர்களை எசமானர்களாகக் கொண்ட அடிவருடி அரசியல்வாதிகளும் பலவாறான முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். இவர்களுக்குத் துணையாக, வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகக் கூலிக்கு மாறடிக்கும் சில ஊடகவியலாளர்களும் வடமாகாணத் தமிழ்மக்களை மூளைச் சலவை செய்யும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இறுதியில், இவர்கள் அனைவரதும் எதிர்பார்ப்புக்களில் பெரும்பாலான வடமாகாணத் தமிழ்மக்கள் மண்ணை அள்ளித் தூவி விட்டுள்ளார்கள். தமிழ் மக்களை அரசியல் அறிவற்றவர்கள் என்றும் இலகுவில் ஏமாற்றப்படக் கூடியவர்கள் என்றும் நினைத்திருந்தவர்களை தமிழ் மக்கள் ஏமாற்றியே விட்டார்கள்.

இலங்கையிலேயே பிற மாகாண சபைகளுக்குக்கெல்லாம் ஒரு சிறந்த உதாரணமாக வடமாகாண சபை அமையும் என எதிர்பார்க்கலாம். மற்றைய மாகாணசபைகளில் இடம்பெறுவது போன்ற பொம்மாலாட்டங்கள் இதில் இடம்பெறமுடியாது என்பது நிச்சயம். இலங்கையிலேயே மிகச் சிறந்த ஒரு முதலமைச்சர் வடமாகாண சபைக்குக் கிடைத்துள்ளார். நேர்மையான, திடமான, செயல்திறனுள்ள, நல்ல பண்புகளைக் கொண்ட, ஆளுமையுள்ள முதலமைச்சர் அம்மாகாண சபைக்குக் கிடைப்பது, பெரும் வரப்பிரசாதமாகும். வடமாகாணத் தமிழ் மக்கள் முதன்முதலாக நிம்மதிப் பெருமூச்சொன்றை இப்போதுதான் விடுகின்றனர். நல்லது நல்ல நேரத்தில் நல்லபடி நடந்திருக்கிறது.

ஆயினும், பேரினவாதிகள் பழக்க தோஷத்தின் காரணமாகத் தொடர்ந்தும் அம்மாகாணசபைக்கு எதிராக இடையூறுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டே இருப்பர். அவர்களுக்குத் தொடர்ந்தும் சரணாகதித் தத்துவம் நன்கு கைவரப்பெற்ற சில தமிழ் அரசியல்வாதிகளும், பொய்யும் புரட்டும் தெரிவித்துப் பழகிவிட்ட சில ஊடகவியலாளர்களும் பக்கப்பாட்டுப் பாடிக்கொண்டே இருப்பர். ஆனால், இவர்கள் யாரும் ஒரு போதும் பெரும்பாலான தமிழ்மக்களின் நெஞ்சங்களில் இடம்பெறப் போவதில்லை. முடியும் வரை சம்பாதித்துவிட்டுப் போகலாம். அவ்வளவுதான். வடக்கிலே அமையும் புதிய மாகாணசபையின் நிர்வாகம், தொய்ந்து போய்விட்ட தமிழ் முஸ்லிம் உறவுகளை மீளக் கட்டியெழுப்பும் என்ற நம்பிக்கை, நியாயமான சிந்தையுள்ள அனைவருக்கும் உண்டு. ஒரு மொழி பேசும் இரண்டு இனங்களும் அந்நியோன்யமாக வாழும் நிலையைப் புதிய நிர்வாகம் நிச்சயமாக ஏற்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கை எல்லோருக்கும் நிறையவே உண்டு. வடமாகாண சபை அமைவதற்கு முன்பே, கிழக்கிலே இதனை ஏற்படுத்தக் கூடிய நல்லதொரு சந்தர்ப்பம் 2012இல் கிடைத்தது. அத்தகைய அரிய சந்தர்ப்பத்தை முக்கிய முஸ்லிம் கட்சியொன்று தனது அரசியல் சுயநலம் காரணமாகப் போட்டு உடைத்துவிட்டது. அக்கட்சியின் முஸ்லிம் முதலமைச்சர் ஒருவரின் கீழ் தமிழ், முஸ்லிம் அமைச்சர்கள் இடம்பெற்று ஆட்சியமைத்திருக்கக் கூடிய ஒரு பொன்னான வாய்ப்பை அக்கட்சி கெடுத்துவிட்டது. தனது மாபெரும் அரசியல் தவறை, தனது மாபெரும் இராஜதந்திரம் என்பதாக அக்கட்சி கூறிப் பெருமைப்படுவதில் எத்தகைய நியாயமும் இல்லை. பதவிச் சுகத்திற்காக முஸ்லிம் மக்களை ஏமாற்றிப் பிழைத்து வந்த அக்கட்சிக்கு இம்முறை தேர்தல்களில் முஸ்லிம் மக்கள் தகுந்த பாடத்தைப் புகட்டிவிட்டனர். எத்தனை காலந்தான் எவரும் மக்களை ஏமாற்றிப் பிழைக்க முடியும்?

நூல் : யுவம் கனியும்
சிறுவர் பாடல்கள்.
ஆசிரியர்: வெலிப்பன்னை
சித்தாஸ்
வெளியீடு : மொடர்ன்
ஸ்டீழ சென்நர்
விலை : ரூபாய் 150 ரூபாய்

சிறுவர்களுக்கான
இலக்கிய நூல்கள் ஏனைய
இலக்கிய நூல்களிலும்
பார்க்கக் குறைந்த அளவே
வெளிவந்துள்ளன. சிறுவர்
இலக்கியப் படைப்பாளர்

களும் குறைவே. சிறுவர்கள் இந்தநாட்டின்
எதிர்காலச் செல்வங்கள். அவர்களைச் சிறந்த
பண்பாட்டோடும் ஒழுக்கத்தோடும் நெறியோடும்
உருவாக்கும் பொறுப்பு பெரியோர்க்கு உண்டு.
ஆகவே சிறந்த பிரஜைகளை முதியோரைக் கனம்
பண்ணுபவர்களாக, குருமாரை மதிப்பவர்களாக,
நாட்டுப்பற்று, மொழிப்பற்று மிக்கவர்களாக
உருவாக்கும் பணியில் கல்விகற்பிக்கும் ஆசிரியர்
களுக்கு முக்கியபங்குண்டு. அந்தவகையில்
வெலிப்பன்னை அத்தாஸ் அவர்கள் அவரது பங்கி
னைச் சிறப்பாகச் செய்துள்ளார்.

இந்த நூலுக்குச் சிறுவர் படைப்
பிலக்கியத்தில் ஜாம்பவானாய்த் திகழும்
கேணிப்பித்தன் முன்னுரை எழுதியுள்ளார்.
முப்பத்திரண்டு பக்கங்களைக் கொண்ட
நூலில் முப்பது பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.
அவைகள் சிறுவர்களின் அறிவு, உளப்பண்புக்கு
ஏற்றதாகவுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பாடுபொருளாக வீடு, குடும்ப அங்கத்தவர்
அம்மா, அப்பா, பாட்டி, மேலும் பிராணிகள்,
பறவைகள், வீட்டுவிலங்குகள், இயற்கைநிலா,
வாகனங்கள், மரங்கள் பூந்தோட்டம் என்பன
போன்ற சிறுவர் விரும்பும் தலைப்புகளில்
பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

எளிமையான சொற்களை சிறுவர்க்கு
ஏற்றாற்போல் கவிதைகளாக ஆசிரியர் புனைந்
துள்ளார்.

நூல் :
இலங்கை கிராமத்து
முஸ்லீம்களின்
வாய்மொழிக் கதைகள்
ஆசிரியர் :
எஸ்.முத்துமீரான்
வெளியீடு :
தணல் பதிப்பகம்
விலை : ரூபாய் 250/-

சட்டத்தரணியான நூலாசிரியர் எஸ்.
முத்துமீரான் இலக்கிய உலகில் தனிமுத்திரை

குறிஞ்சிநாடன்

பதித்தவர். 1960 முதல் இவர் எழுதிவருகிறார்.
இனியசபாவம். ஆனால் சமூக அநீதியைப்
பொறுக்காத எரிமலை. இவர் பல்வேறு
இலக்கியத் துறைகளில் ஈடுபட்டுத்
தன்னைப் பிரபலமாக்கிக் கொண்டவர்.
இவர் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட வானொலி
நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். நான்கு
சிறுகதைத் தொகுதியையும் மூன்று கவிதைத்
தொகுதிகளையும் வெளியிட்டுள்ளார்.
நாட்டார் இலக்கிய ஆய்வு நூல்களையும்
வெளியிட்டவர். பலபரிசுகளும் பட்டங்
களும் பெற்றவர்.

இலங்கை கிராமத்து முஸ்லீம்களின்
வாய்மொழிகள் என்ற இந்த நூல் 35 கதை
களைக் கொண்டது. மண்வாசை கமழ
கிராமிய மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது.
இவரது நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதிய
கனியூரன் நல்லபல ஆலோசனைகளை
வழங்கி வாழ்த்தியுள்ளார்.

இந்த நூலில் குடும்பக்கதை, நகைச்சுவைக்
கதை, காரணக் கதை, பண்பாட்டுக்கதை,
சமூகக்கதை, நீதிக் கதை, பேய்க்கதை, உளவியல்
கதை என்று பலவிதமாக அமைந்துள்ளன.
வாசகர்களின் கஷ்டத்தைப் போக்க நாட்டார்
வழக்குச் சொற்களுக்கு அடிக்குறிப்பில்
பொருளும் எழுதியுள்ளார். ஆசிரியரே
கதைசொல்லியாக இருக்கிறார். கதைகளுக்கு
ஒவ்வொரு தலைப்பும் கொடுத்திருந்தால்
கதைகளை ரூபகப் படுத்திக் கொள்ள
இலகுவாக இருக்கும்.

நூல் :
இளையோர் இசைநாடகம்.
ஆசிரியர் :
த.கலாமணி
வெளியீடு :
ஜீவநதி வெளியீடு
விலை :
ரூபாய் 200/-

இந்தநாடக நூலாசிரியர் யாழ். அல்வாயைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நாடகக் கலைஞர். இவரது குடும்பம் பின்னணியே கலைப்பரம்பரையில் வந்தது. இவரது தந்தையார் ச.தம்பிஜயாவும் அண்ணாவியார். கோயில்கள் பொது இடங்களில் நாடகங்களை ஆற்றுகைப்படுத்தி மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியூட்டியவர். இவரது நாடகங்களில் பாத்திரமேற்று நடித்த கலாமணியும் பல்கலைக்கழக பட்டம் பெற்றபின்னரும் நாடகங்களைத் தானே இயற்றி மாணவர்களுக்கு பழக்கிப் புகழ் பெற்றவர்.

முன்னரெல்லாம் நாடகம் கூத்து என்பன இரவு முழுதும் நடக்கும். மக்களும் விழித்திருந்து பார்ப்பர். பின்னர் நாடகம் சுருக்கப்பட்ட ஒன்று அல்லது இரண்டு மணிநேரம் நடைபெற்றது. பாடசாலைகளில் நாடகமும் அரங்கியலும் என்றதோர் பாடம் புகுத்தப்பட்டதால் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்கள் இக்கலையை பள்ளிமாணவர்க்கு பயிற்றுக்கின்றனர். தமிழ்த்தினப் போட்டிக்கு இசைநாடகம் இடம்பெறுவதாலும் இக்கலைக்கு புத்துயிர் கொடுக்கப்படுகிறது.

ஏனைய இலக்கியத்துறைகள் வளர்ந்த அளவு தமிழில் நாடகக் கலைவளரவில்லை. நாடகப் பிரதி எழுதுவோர் மிகவும் குறைவு. தேசிய நாடகவிழாக்களில் மேடைகளில் மேடையேறும் நாடகங்களும் மிகவும் குறைவு.

இந்த நூலில் ஐந்து நாடகங்கள், மார்க்கண்டேயர். காத்தவன் கருணை. ஆத்மலிங்கம், கண்ணப்பநாயனார், பக்தபிரகலாதா ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன. மார்க்கண்டேயர் தவிர ஏனையவை குறுநாடகங்கள். திரு. கலாமணியிடம் மேலும் பலநாடகப் பிரதிகளையும் ஆற்றுகையையும் எதிர்பார்க்கலாம்.

முத்துமீரான் அவர்கள் பிரபல எழுத்தாளர். பிரபல சட்டத்தரணி. இந்நூல் இவரது நாலாவது சிறுகதைத் தொகுதியாகும்.

நூலாசிரியர் சிறுமை கண்டுபொங்கும் உள்ளத்தினர். சமூகத்தில் நடக்கும் அடக்கு முறைகள், கொடுமைகள், வஞ்சங்கள், ஊழல்கள் இவற்றை எல்லாம் பொறுக்காது எதிர்ப்புக்குரல் கொடுக்கும் நேர்மையாளர். பிழைசெய்பவர் அரசியலாராய் இருக்கட்டும், எம்பிமாராய் இருக்கட்டும். பள்ளிமோதினாக இருக்கட்டும், அல்லது எந்த உயர் பதவியில் இருப்பவராய் இருந்தாலும் அவர்களின் முகத்திரையைக் கிழிப்பவர்.

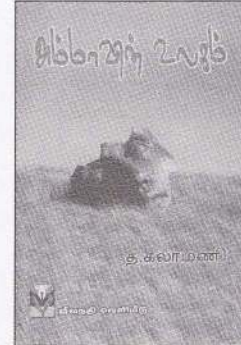
இந்தசிறுகதைத் தொகுதியில் பதினொரு கதைகள் உள்ளன. அவைகள் எல்லாம் சமூகப் பிரச்சினைகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. கதைகள் பிரதேசமொழியில் பேசுவனவாக அமைந்துள்ளன. பிரதேசமொழிச் சொற்களுக்கு விளக்கமும் இறுதியில் தந்துள்ளமை கதைகளை சரியாகப் புரிந்து கொள்ள உதவுகிறது.

‘என்னடா கொலமும் கோத்திரமும்’ என்றகதை பெரும் பணக்காரரான உதுமான் லெப்பை டாக்டருக்குப் படித்த தன் மகனின் காதலை கொலைசெய்து அவனைப் பைத்தியமாக்கி நடைப்பிணமாக்கிய கதை. ‘போடுங்கடாடயரை’ என்றகதை சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்டமக்கள் துயரைதீர்க்காத அரசியல்வாதிகள் அமெரிக்காவுக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தும் அரசியல் அநாகரிகத்தை விளக்குகிறது. ‘சட்டம்’ என்னும் கதை அலிமாவின் பாசத்திற்கும் உரிமைக்கும், பரிவுக்கும் இடம்கொடாத நிலையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. சல்த்தான் காக்கா யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து சொத்துசுகமீழ்ந்து அநாதையாகவந்து ஊர் மெச்ச வாழ்ந்து ஊராரின் மதிப் போடும் மரியாதையோடும் அடக்கம் செய்யப் படுவதையும் அவரது இறுதி ஆசை நிறைவேறாமல் போவதையும் காட்டுகிறது.

நூல் :
என்னடா கொலமும்
கோத்திரமும்
ஆசிரியர் :
எஸ்.முத்துமீரான்
வெளியீடு :
மீரா உம்மா வெளியீட்டகம்
விலை : ரூபாய் 250/-

‘என்னடா கொலமும் கோத்திரமும்’ என்ற இந்தசிறுகதைத் தொகுதியின் ஆசிரியர் எஸ்.

நூல் :
அம்மாவின் உலகம்
ஆசிரியர் :
த.கலாமணி
வெளியீடு :
ஜீவநதி
விலை :
ரூபாய் 200/-

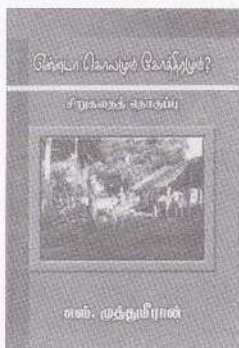
‘அம்மாவின் உலகம்’ ஜீவநதியின் 25வது வெளியீடு. மிகக் குறுகிய காலத்

தில் ஜீவநதி வெளியீட்டகம் இவ்வளவு நூல்களைக் கொண்டுவந்தது சாதனையே. பரணீதரன் தனது தந்தையாரின் நூல்களை அச்சில் கொண்டுவந்து தனது நன்றியறிதலைக் காட்டியுள்ளார்.

திரு.கலாமணி அவர்கள் முன்னரே பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். அவர் தனக்கென ஒருவாசகர் வட்டத்தை உருவாக்கியுள்ளார். எண்பத்தாறு பக்கங்களைக் கொண்ட இந்தச் சிறுகதைத் தொகுதியில் ஏழு கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. சிறுகதைக்கென ஒருவரைவிலக்கணம் இருந்தாலும் தான் அதை பின்பற்றவில்லை என்று ஆசிரியர் கூறியுள்ளார். முன்னுரையையோ, அணிந்துரையோ எவரிடமும் பெற்றுக் கொள்ளாமல் நம்பிக்கையுடனும் உறுதியுடனும் நூலை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளமை பாராட்டுக்குரியது.

'அம்மாவின் உலகம், நிழல்' என்னும் இவ்விருகதைகளும் பெற்றுள்ளர்த்து ஆளாக்கிய அன்னைமீது இவர் கொண்டுள்ள பாசத்தையும் பிணைப்பையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. 'தந்தையரும் தனயரும்' அன்பு காட்டுவதில் இரண்டு தந்தைமாருக்குரிய வித்தியாசத்தை எடுத்துரைக்கிறது. அன்புக் காக ஏங்கும் 'ஜோன்' இரக்கத்துக்கு உரியவனாகிறான்.

அக்கினிக்குஞ்சு இளைய தலைமுறையினரின் புதிய பார்வையையும் அவர்களது சமூகவளர்ச்சியையும் எடுத்து விளக்குகிறது. 'எங்கெங்கு காணினும்' சிறுகதை ஆஸ்திரேலிய கலாசார விழுமியங்களை எடுத்துரைப்பதுடன் பேரன் வாழ்க்கைப் பிறழ்தலில் மாறியதற்கான காரணத்தையும் எடுத்துவிளக்குகிறது. காலத்திற்கு முந்திய கதைகளாக இருந்தாலும் சம்பவங்கள் பொதுவானதே என்பதை அறிய முடிகிறது.

நூல் :
எஞ்சியிருந்தபிரார்த்தனைக்
ளோடு (குறுங்காவியம்)
ஆசிரியர் :
பாலமுனை பாறாக்
வெளியீடு :
பர்ஹாத் வெளியீட்டகம்
விலை :
ரூபாய் 200/-

நூலாசிரியர் கலா பூஷணம் பாலமுனை பாறாக் அவர்கள் கல்முனைப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர். ஏறக்குறைய நாலு தசாப்சங்களாக எழுதிவருபவர். பதம் என்றகவிதைத் தொகுதி 1987லும் சந்தனப் பொய்கை 2009 லும் வெளிவந்தது. காத்திரமான இப்படைப்புகள் சமூகப் பிரச்சினைகளையும் விசேடமாக பெண்கள் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளையும் எடுத்து இயம்புவன.

2010இல் வெளியான கொந்தளிப்பு ஆழிப் பேரலை ஏற்படுத்திய அவலங்களையும் அதனால் சமூகச் சீரழிவுகளையும் கூறும் குறுங்காப்பியமாக இருந்தது. 2011ல் வெளிவந்த தோட்டுப்பாய் முத்தம்மா செய் நம்புநாச்சியின் வரலாற்றை சித்திரிப்பதாய் அமைந்தது. 2012ல் வெளியான எஞ்சியிருந்த பிரார்த்தனைகளோடு என்னும் காவியம் இன முரண்பட்டால் ஏற்பட்ட துயரச்செய்திகளை எடுத்துச் சொல்கிறது. இந்த குறுங்காப்பியம் 13 அத்தியாயங்களைக் கொண்டது.

கதாநாயகன் பெயர் குறிப்பிடப்படா விட்டாலும் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்படுவதும், விடுவிக்கப்படுவதும் ஆயுதத் குழுக்களால் மனைவிமக்கள் அஞ்சியோடி வாழ்வதும், ஆட்கள் கடத்தப் படுவதும் அவர்களது விடுதலைக்காக இறைவனைப் பிரார்த்தனைசெய்யும் மனித நேயமுள்ள ஒருவனாக கதாநாயகன் விபரிக்கப்படுகிறான்.

பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் அவர்கள் நூலாசிரியரின் எல்லாக் காவியங்களையும் ஒப்பீட்டுரீதியில் ஆய்வுசெய்து நீண்ட முகவுரை எழுதியுள்ளார். இந்த நூலைப் படித்து சந்தேகமின்றி அறிந்துகொள்ள அவரது முகவுரை மிகவும் துணைசெய்கிறது. பேராசிரியர் யோகராசா, நா.செல்வநாதன், ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன், மு.சடாட்சரன் ஆகியோரின் பாலமுனை பாறாக் காவியங்கள் குறித்த நயப்புரைக் குறிப்புக்கள் நூலின் இறுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

கவிதை, சிறுகதை, சிறுவர் இலக்கியம் என இதுவரை நான் 16 நூல்களை வெளியிட்டு வைத்துள்ளேன். அவற்றுள் ஏதாவது ஒன்றுக்காவது எமது பத்திரிகைகளோ, சஞ்சிகைகளோ, பிற ஊடகங்களோ ஆக்கபூர்வமான விமர்சனம் ஒன்றை வழங்காத நிலையில், 'மரம் + மனிதன்' சிறுகதைக்கு மு.பொ. ஒரு விமர்சனத்தை ஞானம் 160 ஆவது இதழில் எழுதியிருந்ததை வாசிக்க நேர்ந்தது.

'உ. நிசார் எழுதிய கதை விஞ்ஞானக் கதையல்ல. விஞ்ஞானக் கதையைக் கேலி செய்யும் கதையாக எடுத்துக் கொண்டால் அது இன்னும் பொருத்தமாக இருக்கும்.' என ஆரம்பத்திலேயே சேறு பூசும் அவர் சில விஞ்ஞானக் கதைகளையும் அதன் ஆசிரியர்களையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார். அவர் குறிப்பிடும் H.G. Wells, Arthur C. Clark, Aldous Huxly கூட ஏதோ விஞ்ஞான எதிர்வுகூறல்களையே அன்று எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். மிகவும் ஆரவாரமாக உலகுக்கு முன்வைக்கப்பட்ட பல விஞ்ஞானக் கொள்கைகளே நாளடைவில் பொய்யாகிப் போன நிலையிலும் விஞ்ஞானமே பொய்யென ஒரு சில விஞ்ஞானிகள் இன்று வாதிடும் நிலையிலும் மு.பொ. சொல்லும் எழுத்தாளர்களின் எதிர்வு கூறல்களை வாசித்து அதற்கேற்றவாறுதான் இன்று விஞ்ஞானக் கதைகளை எழுத முயலுவோர் தமது ஆக்கங்களை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென அவர் அறிவுரை கூறுவது ஒரு நகைப்புக்குரிய விடயமாகவே தென்படுகிறது. மு.பொ. சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்வதாயின் கவிஞர்கள் பைரனையும் தோமஸ் ஹாடியையும் பெப்லோ நெருடாவையும் சேக்ஸ்பியரையும் படித்து விட்டுத்தான் கவிதை எழுத வேண்டும். சிறுகதை எழுதுவோர் செக்கோஃபையும், ஓ ஹென்றியையும், மன்ரோவையும், ஜேம்ஸ் ஜெய் லையும் படித்து விட்டுத்தான் சிறுகதை எழுத வேண்டும் என்பது போல் ஆகிவிடும். அவ்வாறு எல்லோரும் எல்லாரையும் படித்து விட்டு

மரம் + மனிதன்

சிறுகதை தொடர்பாக

மு.பொ. வின்
கூற்றுக்கு

உ. நிசார் பதில்

தமது ஆக்கங்களை எழுதுவது சாத்தியமற்ற செயல் என்பது போல அதன் மூலம் சுய சிந்தனையுள்ள ஆக்கங்கள் வெளிவருவதும் குறைவாகவே இருக்கும்.

எதிர்கால சமய வழிபாடுகளைப் பற்றியும் மு.பொ. குறிப்பிடுகிறார். அவர் குறிப்பிட்ட அல்டஸ் ஹக்ஸ்லியும், ஜூலியன் ஹக்ஸ்லியும் கூட எதிர்வுகூறல்களையே சொல்லியிருக்கிறார்கள். சமய வழிபாடுகள் சம்பந்தமாக எனது எதிர்வு கூறல்கள் அவர்களின் எதிர்வு கூறல்களுடன் முரண்படுவதாக கூறுவதற்கு மு.பொ. ஒரு பகீரத முயற்சியை எடுத்து, 'இவர்கள் கதை நிகழும் கால கட்டங்களில் தனிப்பட்ட சமயங்கள் என்பவையே இருக்கப் போவதில்லை', என அல்டஸ் ஹக்ஸ்லியின் எதிர்வு கூறலை முன்வைக்கிறார். மரம் + மனிதனில் வரும் கூட்டு வழிபாட்டுத்தளங்கள் கூட தனிப்பட்ட சமயங்கள் செல்வாக்குச் செலுத்தவில்லை

என்பதையே உணர்த்தி நிற்பதை அவர் அவதானிக்கத் தவறி விட்டார் போலும்.

'மரம் + மனிதன்' சிறுகதை, எனது 'பச்சை

மனிதன்” சிறுகதைத் தொகுப்பில் ‘பச்சை மனிதன்’ எனும் தலைப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது. அத்தொகுப்புக்கு மதிப்புரையொன்றை வழங்கியுள்ள கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்கள். ‘உலக நிலையில் சிறுகதை தரம் ஒங்கிய வடிவமாகும் பின்னவீனத்துவச் சூழலில் மேலும் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்படும் வடிவமாகவும் அது அமைந்து வருகின்றது. அத்தகைய ஒரு பிரக்ஞையை உள்ளடக்கியதாக உ.நிசாரின் ‘பச்சை மனிதன்’ சிறுகதை அமைந்துள்ளது. அத்துடன் அண்மைக்காலத்தை அறிவியல் தகவல்களும் அதனுள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன,” என்று கூறியுள்ளார்.

ஒரு படைப்பிலக்கியத்தை விமர்சனம் செய்யும் போது அதன் சகல அம்சங்களும் உள்ளடக்கப்படுவது மரபு. அவ்வாறிருக்க ‘மரம் + மனிதனில்’ ஏனைய அம்சங்களை விட்டுப்போட்டு கதைக் கருவை மட்டுமே மு.பொ. விமர்சனம் செய்துள்ளார். சிறந்த இலக்கிய விமர்சகர்கள் இன்று நம்மத்தியில் இருக்க இவ்வாறான விமர்சகர்களுக்கு மட்டுமல்ல, ஒவ்வாத இலக்கியங்களைப் படைப்பவர்களுக்கும் (அது நானாக இருந்தாலும் சரிதான்) காலம் தனது தீர்ப்பை வழங்கும் என்பதை மு.பொ. உணர்ந்து கொள்வது நன்றென நினைக்கிறேன்.

இவையெல்லாம் இவ்வாறிருக்க மு.பொ. தனது அரைகுறை பாண்டித்தியத்தை உலகுக்குப் பறை சாற்றுவதற்கே ‘மரம் + மனிதன்’ சிறுகதையை விமர்சனத்துக்கு உற்படுத்தியிருக்கிறாரோ என ஒரு சந்தேகம் அவரின் விமர்சனத்தை வாசித்தவர்களுள் அதிகமானோருக்கு ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

நாமக்கல் சின்னப்பாரதி இலக்கிய விருது பெறும் இலக்கை எழுத்தாளர் கே. ஆர். தேவிட

இந்தியாவிலுள்ள ‘நாமக்கல் சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை அமைப்பு’ கடந்த நான்காண்டுகளாக ஒவ்வொரு வருடமும் பிரசுரமாகும் நூல்களைச் சேகரித்து, தெரிவு நடாத்தி தெரிவுசெய்யப்படும் நூல்களுக்கு விருதுகள் வழங்கி வருகின்றது. 2012ஆம் ஆண்டுக்கான, ஐந்தாவது வருட நூல் தேர்வில் இலக்கை எழுத்தாளரான திரு. கே. ஆர். தேவிட அவர்களின் ‘மண்ணின் முனகல்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதி இவ்விருதுக்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்விருது வழங்கும் விழாவை நாமக்கல் ‘செல்வம்

பொறியியல் கல்லூரி வளாகத்தில்’ நடாத்தத் தீர்மானித்துள்ளனர்.

சாவகச்சேரி மட்டுவில் வடக்கைப் பிறப்பிடமாகவும், வளர்விடமாகவும் கொண்ட திரு. கே. ஆர். தேவிட அவர்கள், தற்போது ஆனைக்கோட்டையை வதிவிடமாகக் கொண்டுள்ளார். 1966இல் சிறுகதை எழுத்தாளராக இலக்கியப் பிரவேசம் செய்த இவர், இதுவரையில் ஏழு நூல்களை வெளியீடு செய்துள்ளார். 2012இல் இவரால் வெளியீடு செய்யப்பட்ட ‘பாடுகள்’, ‘மண்ணின் முனகல்’ என்ற இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகளில், ‘மண்ணின் முனகல்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதிக்கே இவ்விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது. நாவல், குறுநாவல், சிறுகதை, உருவகக்கதை, இலக்கிய ஆய்வு, அரசியல் ஆய்வு போன்ற பல்துறை ஆற்றல் கொண்ட தேவிட அவர்களின் ‘எழுதப்படாத வரலாறு’ என்ற சிறுகதையொன்று தற்போது நடைமுறையிலுள்ள ‘ஆண்டு 8 தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும்’ பாட நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

முப்பதுக்கு மேற்பட்ட இலக்கியப் பரிசில்களைப் பெற்றுள்ள இவர், 2006 - 2008 ஆம் ஆண்டுகளுக்குரிய ‘கனகசெந்தி கதாவிருதையும்’, 2011இல் ‘அரச கலாபூஷணம்’ விருதையும், 2013இல் எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்புமையத்தின் சிறந்த எழுத்தாளர்களுக்கான ‘இதழியல் விருதையும்’ பெற்றுள்ள இவர், தற்போது 2012ஆம் ஆண்டுக்கான ‘நாமக்கல் சின்னப்பாரதியின் இலக்கிய விருதினையும்’ பெற்றுள்ளார்.

தான் பிறந்து வளர்ந்த சாவகச்சேரிப் பிரதேசத்தின் வலயக்கல்வி அலுவலகத்தில் உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றி 2004இல் ஓய்வு பெற்றுள்ளார்.

வாசகர் பேசுகிறார்

செப்டெம்பர் 2013 ஞானம் கிடைத்தது. திருமலை வே. தில்லைநாதன் எழுதிய கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த நோபேட் என்பவருடன் எனக்கும் பழக்கம் இருந்தது. அவரை பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் வான் ஒன்றில் பயணம் செய்யும்போதும் சந்தித்தேன். தான் எழுதிய கோவிந்தன் நாவலை எனக்கு கந்தோரில் கொணர்ந்து தந்தார். அவர் உட்கட்சிப்போராட்டத்தில் இறக்கவில்லை. அவரை மாற்று இயக்கத்தினரே கொன்றனர். இதுவிடயம் அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த அவருடைய தம்பிக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் பல ஆயுதம் தாங்கிய இயக்கங்களின் கட்டுப்பாட்டில் யாழ் குடாநாடு இருந்தது.

இந்திய இராணுவம் யாழ். குடாநாட்டுக்கு வந்தபொழுது வீதியில் அணிஅணியாக வருவார்கள். சில இடங்களில் மோதல்கள் வெடிக்கும். தெருவில் சைக்கிளில் அல்லது நடையாகச் செல்பவர்கள் எதிரே வருபவர்களிடம் சைகைமூலம் போகலாமா? என்று கேட்பார்கள். சைகை மூலம் பதில் கிடைக்கும். நிலைமை சரியில்லை என்றால் வேறுபாதையால் பயணத்தைத் தொடர்வார்கள்.

இந்திய இராணுவப்படைப்பிரிவில் தமிழ் நாட்டு இராணுவத்தினரும் இருந்தார்கள். அவர்கள் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் செயற்பட்டார்கள். வாகனங்களில் வருபவர்களை இறக்கி வரிசையாக நிற்கும்படி கூறி சோதனை செய்வார்கள். ஒருமுறை தமிழ்நாட்டு இராணுவன் ஒருவன் விசாரணையில் ஈடுபட்டான். யாராவது ஒருவருக்குப் பெரிதாக அறையொன்று தரப்போவதாக கூறிய அவன் இளைஞன் ஒருவனின் கன்னத்தில் ஒங்கி பலமாக அறைந்தான். மற்ற இராணுவ வீரர்கள் சற்றுத் தூரத்தில் நின்றார்கள். இப்பொழுது இந்திக்காரருக்குச் சந்தோஷமாக இருக்கும் என்று கூறிய அந்த தமிழ் இராணுவன் அடிவாங்கிய இளைஞன் தொடர்பாக தனது கப்டனுக்கு இந்தியில் ஏதோகூறினான். அதைக்கேட்டபின் எல்லோரையும் போகும்படி கப்டன் அனுமதி வழங்கினான். இப்படியாகப் பலமாதிரி தமிழ் இராணுவத்தினர் உதவி செய்தார்கள்.

-சி. குமாரசாமிநாதன், நல்லூர்

ஆகஸ்ட் மாத ஞானம் இதழ் கண்டேன். மிகவும் மகிழ்ச்சி. தனிநாயகம் அடிகளாரைப்பற்றிய அற்புதமானதகவல்களை அனைவரும் இதழில் பதித்திருந்தார்கள். அனைவருக்கும் வாழ்த்துக்கள். இந்தக்கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நூலாக வெளியிட்டால் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு இது பயன் தரும் நூலாக அமையும் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. வாழ்த்துக்கள்

-சரவணையூர் வி.ச. செல்வராசா, சர்வதேச தமிழ் வாவினாலி, பிரான்சு

மதிப்பிற்குரிய ஐயா, ஜீவகுமாரன் அவர்களுக்கு, வணக்கம். மின்னஞ்சல்வழி நீங்கள் அனுப்பிய 'ஞானம்' ஜூலை மாத இதழ் கிடைக்கப்பெற்றேன். மிக்க நன்றி ஞானம் இதழ் இணைய வழி வெளிவருவது கண்டு மகிழ்கிறேன். இங்கு மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் போதிக்கும் எனக்கு இஃது ஓர் இனிப்பான செய்தியாகும். இஃது இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் பயிலும் என்மாணவச் செல்வங்களுக்கும் மிகவும் பயன் தரும் ஒரு வரலாற்று நிகழ்வு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஐயா, உங்களுக்கு மீண்டும் என் நன்றி மலர்கள் உரித்தாகுக.!

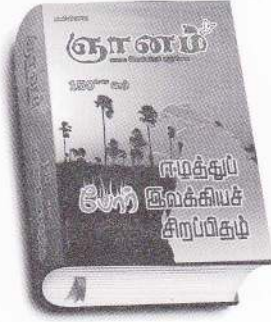
முனைவர் வே. சபாபதி, இந்திய ஆய்வியல்குறை, கோலாலம்பூர், மலேசியா

ஞானம் 159 தனிநாயகம் அடிகள் சிறப்பிதழ் மிகவும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக தனிநாயகம் அடிகளாருடன் நேரடியாகப் பழகிய வண. எஸ். ஜெபநேசன், பேராசிரியர் சு. சசீந்திரராஜா போன்றவர்களை எழுதவைத்து அவர்களின் கட்டுரைகளைச் சேர்த்திருப்பது ஒரு நல்ல முயற்சி. அதற்காக ஞானம் ஆசிரியரைப் பாரட்டவேண்டும். அவ்விதழில் வெளியாகிய நாட்டிய தாரகை கார்த்திகா கணேசரின் நேர்காணலும் பிரமாதம். நேர்கண்ட திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன், கார்த்திகா கணேசரின் ஆளுமையை பேட்டிமூலம் வெளிக்கொணர்வதில் வெற்றிபெற்றுள்ளார் என்று சொல்லலாம்

ஞானம் 160 ஆவது இதழில் ஞானத்தின் ஆஸ்தான ஓவியர் கௌதமன் இறந்து விட்ட செய்தி அறிந்து துன்பம் அடைந்தோம். ஞானத்தின் வளர்ச்சியில் அவருக்கும் பங்கு இருந்தது. பாரதியை நினைவு கூரும் முகமாக பாரதியார் பற்றி ஜீவகாருண்யன் எழுதிய கட்டுரை சிறப்பாக இருந்தது. பாரதியை பலகோணங்களில் வெளிப்படுத்துவதாக அக்கட்டுரை அமைந்திருந்தது.

சி. இராமன், கண்டி

'ஞானம்' "ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ்"

கடந்த முப்பெரும் தசாப்தங்களான ஈழத்துப் போர்க்காலத்தில் மொழியையும் அதன் வழியான இலக்கியத்தையும் கலாசார ஆயுதமாக ஏந்திய பேனா மன்னர்களின் போரிலக்கியம் தொடர்பான படைப்பு, ஆய்வு, மதிப்பீடு, கருத்தாடல், ஆவணம் பற்றிய பெருந்தொகுப்பாக இச் சிறப்பிதழ் 600 பக்கங்களைக் கொண்டு வெளிவந்துள்ளது.

இலங்கையில் இதழின் விலை ரூபா 1500/=

"ஞானம்" அலுவலகத்தில் இவ்விதழ் ரூபா 1000/= மாத்திரமே!
தபாலில் பெற விரும்புவோர் தபாற்சலவு ரூபா 250/= சேர்த்து அனுப்ப வேண்டும்.
தொடர்புகளுக்கு : 0777 306506

அவுஸ்திரேலியாவில் இதழின் விலை - அவுஸ்திரேலிய டொலர் 25
தபாலில் பெறவிரும்புவோர் தபாற்சலவு வேறாக அனுப்ப வேண்டும்.
தொடர்புகளுக்கு: (0061) 408 884 263

"ஞானம்" சஞ்சிகை கிடைக்கும் இடங்கள்

பூபாலசீங்கம் புத்தகசாலை
202, 340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11

பூபாலசீங்கம் புத்தகசாலை
309A/ 2/3, காலி வீதி, வெள்ளவத்தை.

பூபாலசீங்கம் புத்தகசாலை
4, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தூர்க்கா
சன்னாகம்

ஜீவநத்
அல்வாய். தொலைபேசி: 077 5991949

லங்கா சென்றல் புத்தகசாலை
84, கொழும்பு வீதி, கண்டி.

With Best Compliments from

Luckyland

உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பேஸ்கட்டிலும் தான் !

**LUCKYLAND BISCUIT
MANUFACTURERS**

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.
TEL : 0094-081-2420574, 2420217. FAX: 0094-081-2420740

Email: luckyland@sltnet.lk